

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

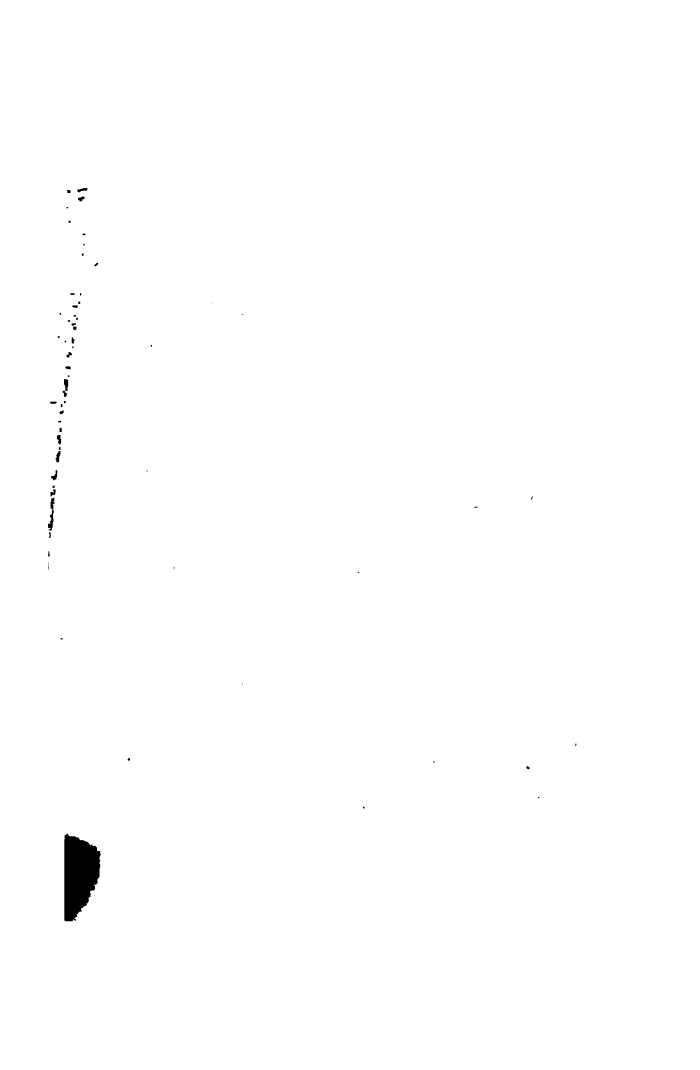

600085451T

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ
ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩΝ

THE
ŒDIPUS COLONEUS
OF
S O P H O C L E S

WITH SHORT ENGLISH NOTES
FOR THE USE OF SCHOOLS.

OXFORD,
JOHN HENRY PARKER;
AND 377, STRAND, LONDON.

M DCCC LIII.

292.9.118

DRAMATIS PERSONÆ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ. (Œdipus.)

ΑΝΤΙΓΟΝΗ. (Antigone, his daughter.)

ΞΕΝΟΣ. (An Athenian stranger.)

ΧΟΡΟΣ. (Chorus of Athenian old men, belonging to
Colonus, 77—80.)

ΙΣΜΗΝΗ. (Ismene, daughter of Œdipus.)

ΘΗΣΕΥΣ. (Theseus, king of Athens.)

ΚΡΕΩΝ. (Creon.)

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ. (Polynices, son of Œdipus.)

ΑΓΓΕΛΟΣ. (Messenger.)

MUTÆ PERSONÆ.

ΟΙΚΕΤΗΣ ΙΣΜΗΝΗΣ. (Attendant of Ismene, 334.)

ΠΟΜΠΟΙ ΚΡΕΟΝΤΟΣ. (Guards, &c., of Creon, 723;
826; 847.)

INTRODUCTION*.

SEE Introduction to *Œdipus Tyrannus*.

After *Œdipus* had blinded himself, his first desire either to be put to death (367), or to leave Thebes (Tyr. 1519). Afterwards, when he had become reconciled to staying there, they in consequence of an oracle banished him^b. Attended by *Antigone* (who had before secret brought him oracles from Delphi about himself; 87-354), he wandered to *Colonus Hippius*, a small place on a rocky hill in sight of Athens (14), which was distant 10 stadia. (Thuc. 8, 67.)

Here the play opens. Time, early morning (3). Scene; the front of a grove, with a pile of rocks stretching along its edge (16—19), on which *Œdipus* sits. Being desired by a stranger to leave the spot, as being sacred to the *Eumenides*, he refuses; recognizing in the description the place where the oracles declared he should die: and begs that the king of the country might be sent for. Exit stranger. *Œdipus*' prayer to the *Eumenides* (1—110). Scene 2. Enter Chorus. *Œdipus* retires within the grove (113); but at their call shews himself again (138). their desire he comes forth, and sits down on the rock

For the story of *Sophocles* reciting this his last play to the judges in order to prove that he had not, as accused by his sons, lost his power and, see *Cic. de Senectute*, c. 7. *Œdipus* involves in this charge the city, while his sons refused to follow him (440); his sons (600); *Creon* (770); and *Polynices* as king (1364).

INTRODUCTION.

(192). Here he tells his name &c., to the horror of Chorus, who with difficulty consent to let him wait there for Theseus' arrival.

Scene 3. Unexpectedly Ismene arrives, and tells the news from Thebes; how that his sons aimed at Creon's throne; that Polynices, driven out by his younger^c brother Eteocles, went to Argos, and was leading thence a host under seven chiefs (1305) against Thebes; that a new oracle (387) having said *that Œdipus alive or dead could by his presence give success*, Creon was on his way from Thebes to take him and secure him just beyond the confines of Bœotia, (365—407); that another oracle too, lately brought from Delphi, told of a future defeat of the Thebans at the tomb of Œdipus (411, 581). Œdipus curses his sons; claims the protection of Chorus; and sends Ismene to make expiatory offerings to the Eumenides for him, by their desire (421—509).

Scene 4. As Œdipus is telling Chorus about his misfortunes (510—548), Theseus arrives. To him Œdipus presents his body, with the benefits predicted to attach to it: and Theseus, on being assured that the Thebans had forfeited their rights over him by their cruelty, promises to protect him (667). Exit Theseus.

Scene 5. Choric Ode in praise of Athens (668—719). Creon arrives, and begs Œdipus to return with him. Œdipus refuses indignantly; whereupon Creon (having on his way met and seized Ismene) seizes Antigone and sends her off with his guards (720—847). In the uproar Theseus

^c 375; 1294; 1422. Euripides, Phœn. 69—71, makes Eteocles the elder.

INTRODUCTION.

returns (887), and sends in pursuit. Creon justifies his act, because of Œdipus' crimes; and Œdipus defends himself for them (939—1013). Exit Theseus in pursuit, forcing Creon to shew the way (1019—1038). Song of Chorus, anxious for the result.

Scene 6. Theseus returns with the maidens (1099); and tells Œdipus that Polynices has just arrived, wanting to see him. Œdipus with reluctance consents (1173—1205). Ode of Chorus on the multiplied ills of man.

Scene 7. Polynices in vain entreats Œdipus to come with him against Thebes. Œdipus curses him, and foretells the mutual slaughter of the brothers. Polynices begs his sister Antigone to honour his corpse with burial if he should fall^d; and retires.

The catastrophe now approaches. Warned by the omen of a storm*, Œdipus sends for Theseus, and tells him his end is near; and that he alone is to know the place of his disappearance. Exeunt Œdipus, Theseus, Antigone and Ismene (1437—1555).

Scene the last. Enter a messenger, who describes the end of Œdipus. Having arrived at the *χαλκίδους ὁδός*, he performs funeral rites, and dismisses all his attendants except Theseus: and then disappears (1579—1666). Theseus promises to send his daughters home to Thebes, to try to save their brothers from their fated destruction.

^d This she did. Its consequences are the subjects of the "Antigone."

* Œd. Tyr. 1455. He knew he should not die in an ordinary way.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩ

ΟΙΔΙΠΟΤΣ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΞΕΝΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΑΤΤΙΚΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ΙΣΜΗΝΗ.

ΘΗΣΕΥΣ.

ΚΡΕΩΝ.

ΠΟΛΥΤΝΕΙΚΗΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὁ ἐπὶ Κολωνῶ Οἰδίπους συνημμένος πῶς ἐστὶ τῇ
Τυράννῳ. τῆς γὰρ πατρίδος ἐκπεσὼν ὁ Οἰδίπους ἦλθε
γεραιὸς ὧν ἀφικνεῖται εἰς Ἀθήνας, ὑπὸ τῆς θυγατρὸς
Ἀντιγόνης χειραγωγούμενος. ἦσαν γὰρ τῶν ἀρσένων
περὶ τὸν πατέρα φιλοστοργότεραι, ὥς αὐτὸς φησι, χρησθῆναι
Ἀθήνας κατὰ πυθόχρηστον, ὡς αὐτὸς φησι, χρησθῆναι
αὐτῷ παρὰ ταῖς σεμναῖς καλουμέναις θεαῖς μεταλλάξαι
τὸν βίον. τὸ μὲν οὖν πρῶτον γέροντες ἐγχώριοι, ἐξ ὧν
ὁ χορὸς συνέστηκε, πυθόμενοι συνέρχονται καὶ διαλέγον-
ται πρὸς αὐτόν. ἔπειτα δὲ Ἰσμήνη παραγενομένη κατὰ
τὴν στάσιν ἀπαγγέλλει τῶν παίδων, καὶ τὴν γενομένην

ἄφιξιν τοῦ Κρέοντος πρὸς αὐτόν· ὃς καὶ παραγενόμενος ἐπὶ τῷ ἀγαγεῖν αὐτὸν εἰς τοὺν Πίσω ἄπρακτος ἀπαλλάττεται. ὁ δὲ πρὸς τὸν Θησέα διελθὼν τὸν χρησμὸν οὕτω τὸν βίον καταστρέφει παρὰ ταῖς θεαῖς.

Τὸ δὲ δράμα τῶν θαυμαστῶν· ὃ καὶ ἤδη γεγηρακῶς ὁ Σοφοκλῆς ἐποίησε, χαριζόμενος οὐ μόνον τῇ πατρίδι, ἀλλὰ καὶ τῷ ἑαυτοῦ δήμῳ· ἦν γὰρ Κολωνῆθεν· ὥστε τὸν μὲν δῆμον ἐπίσημον ἀποδείξει, χαρίσασθαι δὲ καὶ τὰ μέγιστα τοῖς Ἀθηναίοις, δι' ὧν ἀπορρήτους ἔσεσθαι, καὶ τῶν ἐχθρῶν αὐτοὺς κρατήσῃν ὑποτίθεται ὁ Οἰδίπους προαναφώνων καὶ ὅτι διαστασιάσουσι πρὸς Θηβαίους ποτέ, καὶ τούτων κρατήσουσιν ἐκ χρησμῶν διὰ τὸν τάφον αὐτοῦ.

ΣΑΛΟΥΣΤΙΟΥ ΠΥΘΑΓΟΡΕΙΟΥ.

Τὰ πραχθέντα περὶ τὸν Οἰδίποδα ἴσμεν ἅπαντα τὰ ἐν τῷ ἐτέρῳ Οἰδίποδι. πεπῆρωται γὰρ καὶ ἀφίκται εἰς τὴν Ἀττικὴν, ὀδηγούμενος ἐκ μᾶς τῶν θυγατέρων, Ἀντιγόνης. καὶ ἔστιν ἐν τῷ τεμένει τῶν σεμνῶν [Ἐρινύων], ὃ ἔστιν ἐν τῷ καλουμένῳ ἱππίῳ Κολωνῷ, οὕτω κληθέντι, ἐπεὶ καὶ Ποσειδῶνός ἐστιν ἱερὸν ἱππίου καὶ Προμηθέως, καὶ αὐτοῦ οἱ ὀρεωκόμοι ἴστανται· ἔστι γὰρ αὐτῷ πυθόχρηστον ἐνταῦθα δεῖν αὐτὸν ταφῆς τυχεῖν· οὐ μὴ ἔστιν ἐτέρῳ βεβήλῃ τόπος, αὐτόθι κάθηται· καὶ κατὰ μικρὸν αὐτῷ τὰ τῆς ὑποθέσεως προέρχεται. ὁρᾷ γάρ τις αὐτὸν τῶν ἐντεῦθεν, καὶ πορεύεται ἀγγελῶν ὅτι τις ἄρα τῷ χωρίῳ τούτῳ προσκάθηται. καὶ ἔρχονται οἱ ἐν τῷ τόπῳ ἐν χοροῦ σχήματι, μαθησόμενοι τὰ πάντα. πρῶτος οὖν ἔστι καταλύων τὴν ὁδοιπορίαν, καὶ τῇ θυγατρὶ διαλεγόμενος

μενος. ἄφατος δέ ἐστι καθόλου ἡ οἰκονομία ἐν τῷ δράματι, ὥς οὐδενὶ ἄλλῳ σχεδόν.

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν τῇ Ἀττικῇ ἐν τῷ ἱππίῳ, πρὸς τῷ ναφ τῶν σεμνῶν. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ἀθηναίων ἀνδρῶν. προλογίζει Οἰδίπους.

Α Λ Λ Ω Σ.

Τὸν ἐπὶ Κολωνῷ Οἰδίποδα ἐπὶ τετελευτηκότι τῷ πάπῳ Σοφοκλῆς ὁ υἱοῦς ἐδίδαξεν, υἱὸς ὢν Ἀρίστωνος, ἐπὶ ἀρχοντος Μίκωνος*, ὃς τέταρτος ἀπὸ Καλλίου, ἐφ' οὗ φασιν οἱ πλείους τὸν Σοφοκλέα τελευτῆσαι. σαφὲς δὲ τοῦτ' ἐστὶν ἐξ ὧν ὁ μὲν Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Βατράχοις ἐπὶ Καλλίου ἀνάγει τοὺς τραγικοὺς ὑπὲρ γῆς, ὁ δὲ Φρύνιχος ἐν Μούσαις, ὃς συγκαθῆκε τοῖς Βατράχοις, φησὶν οὕτως·

μάκαρ Σοφοκλῆς, ὃς πολὺν χρόνον βιοῦς
ἀπέθανεν, εὐδαίμων ἀνὴρ καὶ δεξιὸς,
πολλὰς ποιήσας καὶ καλὰς τραγῳδίας,
καλῶς ἐτελεύτησ', οὐδὲν ὑπομείνας κακόν.

ἐπὶ δὲ τῷ λεγομένῳ ἱππίῳ Κολωνῷ τὸ δράμα κεῖται. ἔστι γὰρ καὶ ἕτερος Κολωνὸς ἀγοραῖος πρὸς τῷ Εὐρυσακείῳ, πρὸς ᾧ οἱ μισθαρνοῦντες προεστήκεισαν, ὥστε καὶ τὴν παροιμίαν ἐπὶ τοῖς καθυστερίζουσι τῶν καιρῶν διαδοθῆναι·

ὅψ' ἦλθες, ἀλλ' εἰς τὸν Κολωνὸν ἴεσο.

μνημονεύει τῶν δυεῖν Κολωνῶν Φερεκράτης ἐν Πετάλῃ διὰ τούτων·

οὗτος, πόθεν ἦλθες; Εἰς Κολωνὸν ἴμην,
οὐ τὸν ἀγοραῖον, ἀλλὰ τὸν τῶν ἱππέων.

* OL 94. 8, A.C. 401.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩΙ.

- I. ΤΕΚΝΟΝ τυφλοῦ γέροντος Ἀντιγόη, τίνας
 χώρους ἀφίγμεθ', ἥ τίνων ἀνδρῶν πόλιν;
 τίς τὸν πλανήτην Οἰδίπουν καθ' ἡμέραν
 τὴν νῦν σπανιστοῖς δέξεται δωρήμασι,
 σμικρὸν μὲν ἐξαιτοῦντα, τοῦ σμικροῦ δ' ἔτι 5
 μείον φέροντα, καὶ τόδ' ἐξαρκοῦν ἐμοί;
 στέργειν γὰρ αἱ πάθαι με χῶ χρόνος ξυνὼν
 μακρὸς διδάσκει καὶ τὸ γενναῖον τρίτον.
 ἀλλ', ὦ τέκνον, θάκησιν εἴ τινα βλέπεις
 ἢ πρὸς βεβήλοισι ἢ πρὸς ἄλσεσιν θεῶν, 10
 στήσόν με κἀξίδρυσον, ὡς πυθώμεθα
 ὅπου ποτ' ἐσμέν. μανθάνειν γὰρ ἤκομεν
 ξένοι πρὸς ἀστῶν, χὰν ἀκούσωμεν τελεῖν.
- II. πάτερ ταλαίπωρ' Οἰδίπου, πύργοι μὲν, οἱ
 πόλιν στέφουσιν, ὡς ἀπ' ὀμμάτων, πρόσσω· 15
 χώρος δ' ὅδ' ἱρὸς, ὡς σάφ' εἰκάσαι, βρύων
 δάφνης, ἐλαίας, ἀμπέλου· πυκνόπτεροι δ'
 εἴσω κατ' αὐτὸν εὐστομοῦσ' ἀηδόνες·
 οὐ κῶλα κάμψον τοῦδ' ἐπ' ἀξέστου πέτρου·
 μακρὰν γὰρ ὡς γέροντι προϋστάλης ὁδόν. 20
- κάθιζέ νῦν με καὶ φύλασσε τὸν τυφλόν.
- III. χρόνον μὲν οὔνεκ' οὐ μαθεῖν με δεῖ τόδε.
- ἔχεις διδάξαι δὴ μ' ὅποι καθίσταμεν.

- AN. τὰς γοῦν Ἀθήνας οἶδα, τὸν δὲ χῶρον
 OI. πᾶς γάρ τις ἤυδα τοῦτό γ' ἡμῖν ἐμπόρ
 AN. ἀλλ' ὅστις ὁ τύπος ἡ μάθω μολῶσά 1
 OI. ναί, τέκνον, εἴπερ ἐστί γ' ἐξοικήσιμος.
 AN. ἀλλ' ἐστὶ μὴν οἰκητός. οἶομαι δὲ δεῖν
 οὐδέν· πέλας γὰρ ἄνδρα τόνδε νῦν ὀρώ.
 OI. ἡ δεῦρο προστείχοντα κάξορμώμενον;
 AN. καὶ δὴ μὲν οὖν παρόντα· χῶ τι σοι λέγε
 εὐκαιρόν ἐστιν, ἔννεφ', ὡς ἀνὴρ ὄδε.
 OI. ὦ ξεῖν, ἀκούων τῆσδε τῆς ὑπὲρ τ' ἐμοῦ
 αὐτῆς θ' ὀρώσεως, οὐνεχ' ἡμῖν αἴσιος
 σκοπὸς προσήκεις ὧν ἀδηλοῦμεν φράσαι,
 ΞΕ. πρὶν νῦν τὰ πλείον' ἱστορεῖν, ἐκ τῆσδ' ἔδρῃ
 ἐξελθ', ἔχεις γὰρ χῶρον οὐχ ἄγνόν πατεῖν.
 OI. τίς δ' ἔσθ' ὁ χῶρος; τοῦ θεῶν νομίζεται;
 ΞΕ. ἄθικτος οὐδ' οἰκητός. αἱ γὰρ ἔμφοβοι
 θεαὶ σφ' ἔχουσι, Γῆς τε καὶ Σκότου κόραι.
 OI. τίνων τὸ σεμνὸν ὄνομ' ἂν εὐξαίμην κλύων;
 ΞΕ. τὰς πάνθ' ὀρώσας Εὐμενίδας ὃ γ' ἐνθάδ' ἂν
 εἴποι λεῶς νιν· ἄλλα δ' ἄλλαχού καλά.
 OI. ἀλλ' ἔλεω μὲν τὸν ἰκέτην δεξαίματο·
 ὥς οὐχ ἔδρας γῆς τῆσδ' ἂν ἐξέλθοιμ' ἔτι.
 ΞΕ. τί δ' ἐστὶ τοῦτο; OI. ξυμφορᾶς ξύνθημ' ἐμ
 ΞΕ. ἀλλ' οὐδ' ἐμοὶ τοι τοῦξανιστάναι πόλεως
 δίχ' ἐστὶ θάρσος, πρὶν γ' ἂν ἐνδείξω τί δρῶ.
 OI. πρὸς νυν θεῶν, ὦ ξεῖνε, μή μ' ἀτιμάσῃς,
 τοιόνδ' ἀλήτην, ὃν σε προστρέπω φράσαι.
 ΞΕ. σήμαινε, κοῦκ ἄτιμος ἔκ γ' ἐμοῦ φανεί.
 OI. τίς δ' ἔσθ' ὁ χῶρος δῆτ' ἐν ᾧ βεβήκαμεν;
 ΞΕ. ὅσ' οἶδα καγὼ πάντ' ἐπιστήσει κλύων.
 χῶρος μὲν ἱρὸς πᾶς ὅδ' ἔστ'· ἔχει δὲ νιν

- σεμνὸς Ποσειδῶν· ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς
 Τιτὰν Προμηθεύς· ὃν δ' ἐπιστείβεις τόπον,
 χθονὸς καλεῖται τῆσδε χαλκόπους ὁδός,
 ἔρεισμ' Ἀθηνῶν· οἱ δὲ πλησίοι γύναι
 τόνδ' ἱππότην Κολωνὸν εὐχονται σφίσιν
 ἀρχηγὸν εἶναι, καὶ φέρουσι τοῦνομα
 τὸ τοῦδε κοινὸν πάντες ὠνομασμένοι.
 τοιαυτὰ σοι ταῦτ' ἐστίν, ὦ ξέν', οὐ λόγοις
 τιμῶμεν, ἀλλὰ τῇ ξυνουσίᾳ πλέον.
- ΟΙ. ἦ γάρ τινες ναίουσι τούσδε τοὺς τόπους ;
 ΞΕ. καὶ κάρτα, τοῦδε τοῦ θεοῦ γ' ἐπώνυμοι. 65
- ΟΙ. ἄρχει τις αὐτῶν, ἥ 'πὶ τῷ πλήθει λόγος ;
 ΞΕ. ἐκ τοῦ κατ' ἄστυ βασιλέως τὰδ' ἄρχεται.
- ΟΙ. οὗτος δὲ τίς λόγῳ τε καὶ σθένει κρατεῖ ;
 ΞΕ. Θησεὺς καλεῖται, τοῦ πρὶν Αἰγέως τόκος.
- ΟΙ. ἄρ' ἂν τις αὐτῷ πομπὸς ἐξ ὑμῶν μόλοι ; 70
 ΞΕ. ὥς πρὸς τί λέξων ἡ καταρτύσων μολεῖν ;
- ΟΙ. ὥς ἂν προσαρκῶν σμικρὰ κερδάνῃ μέγα.
 ΞΕ. καὶ τίς πρὸς ἀνδρὸς μὴ βλέποντος ἄρκεσις ;
- ΟΙ. ὅς' ἂν λέγωμεν πάνθ' ὀρώντα λέξομεν.
 ΞΕ. οἶσθ', ὦ ξέν', ὥς νῦν μὴ σφαλῆς ; ἐπεὶ περ εἰ 75
 γενναῖος, ὥς ἰδόντι, πλὴν τοῦ δαίμονος.
 αὐτοῦ μέν', οὐπερ κἀφάνης, ἕως ἐγὼ
 τοῖς ἐνθάδ' αὐτοῦ μὴ κατ' ἄστυ δημόταις
 λέξω τὰδ' ἐλθῶν. οἶδε γὰρ κρινούσι δὴ
 εἰ χρή σε μίμνειν, ἡ πορεύεσθαι πάλιν. 80
- ΟΙ. ὦ τέκνον, ἡ βέβηκεν ἡμῖν ὁ ξένος ;
 ΑΝ. βέβηκεν, ὥστε πᾶν ἐν ἡσυχῇ, πάτερ,
 ἔξεστι φωνεῖν, ὥς ἐμοῦ μόνῃς πέλας.
- ΟΙ. ὦ πότνιαι δεινῶπες, εὖτε νῦν ἔδρας
 πρώτων ἐφ' ὑμῶν τῆσδε γῆς ἔκαμψ' ἐγὼ. 85

- Φοίβῳ τε κάμοι μὴ γένησθ' ἀγνώμονες,
 ὅς μοι, τὰ πόλλ' ἐκείν' ὅτ' ἐξέχρη κακά,
 ταύτην ἔλεξε παῦλαν ἐν χρόνῳ μακρῷ,
 ἐλθόντι χώραν τερμίαν, ὅπου θεῶν
 σεμνῶν ἔδραν λάβοιμι καὶ ξενόστασιν, 90
 ἐνταῦθα κάμψειν τὸν ταλαίπωρον βίον,
 κέρδη μὲν οἰκήσαντα τοῖς δεδεγμένοις,
 ἄτην δὲ τοῖς πέμψασιν, οἳ μ' ἀπήλασαν·
 σημεῖα δ' ἤξειν τῶνδ' ἐμοὶ παρηγγύα,
 ἢ σεισμόν, ἢ βροντὴν τιν', ἢ Διὸς σέλας. 95
 ἔγνωκα μὲν νυν ὥς με τήνδε τὴν ὁδὸν
 οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ πιστὸν ἐξ ὑμῶν πτερόν
 ἐξήγαγ' ἐς τόδ' ἄλσος. οὐ γὰρ ἂν ποτε
 πρῶταισιν ὑμῖν ἀντέκυσσ' ὁδοιπορῶν,
 νήφων αἰόνοις, ἀπὶ σεμνὸν ἐζόμεν 100
 βάθρον τόδ' ἀσκέπαρνον. ἀλλὰ μοι, θεαὶ,
 βίου κατ' ὁμφὰς τὰς Ἀπόλλωνος δότε
 πέραςιν ἤδη καὶ καταστροφὴν τινα,
 εἰ μὴ δοκῶ τι μειόνως ἔχειν, αἰεὶ
 μόχθοις λατρεύων τοῖς ὑπερτάτοις βροτῶν. 105
 ἴτ', ὦ γλυκεῖαι παῖδες ἀρχαίου Σκότου,
 ἴτ', ὦ μεγίστης Παλλάδος καλούμεναι
 πασῶν Ἀθῆναι τιμιωτάτη πόλις,
 οἰκτεῖρατ' ἀνδρὸς Οἰδίπου τόδ' ἄθλιον
 εἶδωλον· οὐ γὰρ δὴ τό γ' ἀρχαῖον δέμας. 110
- ΑΝ. σίγα. πορεύονται γὰρ οἶδε δὴ τινες
 χρόνῳ παλαιοὶ, σῆς ἔδρας ἐπίσκοποι.
- ΟΙ. σιγήσομαί τε καὶ σύ μ' ἐξ ὁδοῦ πόδα
 κρύψον κατ' ἄλσος, τῶνδ' ἕως ἂν ἐκμάθω
 τίνας λόγους ἐροῦσιν. ἐν γὰρ τῷ μαθεῖν 115
 ἔνεστιν ἠυλάβεια τῶν ποιουμένων.

- ΧΟ. ὄρα. τίς ἄρ' ἦν; ποῦ ναίει; στρ. α'. 117
 ποῦ κυρεῖ ἐκτόπιος συθείς ὁ πάντων
 ὁ πάντων ἀκορέστατος; 120
 προσπεύθου, λεύσσε κιν,
 προσδέρκου πανταχῇ.
 πλανάτας πλανάτας τις ὁ πρέσβυς, οὐδ'
 ἔγχωρος· προσέβα γὰρ οὐκ 125
 ἂν ποτ' ἀστιβὲς ἄλλος ἐς
 τᾶνδ' ἀμαιμακτᾶν κορᾶν,
 ὥς τρέμεμεν λέγειν,
 καὶ παραμειβόμεσθ' ἀδέρκτως, 130
 ἀφώνως, ἀλόγως τὸ τᾶς
 εὐφήμου στόμα φροντίδος
 ἰέντες, τὰ δὲ νῦν τιν' ἤκειν
 λόγος οὐδὲν ἄζονθ',
 ὃν ἐγὼ λεύσσων περὶ πᾶν οὐπω 135
 δύναμαι τέμενος
 γνῶναι ποῦ μοί ποτε ναίει.
- ΟΙ. ὃδ' ἐκεῖνος ἐγώ· φωνῇ γὰρ ὀρώ,
 τὸ φατιζόμενον.
- ΧΟ. ἰὼ ἰὼ, 140
 δεινὸς μὲν ὀρᾶν, δεινὸς δε κλύειν.
- ΟΙ. μή μ', ἱκετεύω, προσίδητ' ἄνομον.
- ΧΟ. Ζεῦ ἀλεξήτορ, τίς ποθ' ὁ πρέσβυς;
- ΟΙ. σὺ πάνυ μοίρας εὐδαιμονίσαι
 πρώτης, ᾧ τῇσδ' ἔφοροι χώρας. 145
 δηλῶ δ'· οὐ γὰρ ἂν ᾧδ' ἀλλοτρίοις
 ὄμμασιν εἶρπον
 ἀπὲρ σμικροῖς μέγας ὄρμουν.
- ΧΟ. εἰ εἰ, ἀλαῶν ὀμμάτων· ἀντ. α'. 149
 ἄρα καὶ ἦσθα φυτάλμος δυσαίων;

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

μακραίων γ', ὅσ' ἐπεικάσαι.
 ἀλλ' οὐ μὲν ἔν γ' ἐμοὶ
 προσθήσεις τάσδ' ἀράς.
 περᾶς γὰρ περᾶς· ἀλλ' ἵνα τῷδ' ἐν ἀ-
 φθέγκτῳ μὴ προπέσης ὑάπει
 ποιάεντι, κάθυδρος οὐ
 κρατὴρ μειλιχίων ποτῶν
 ρεύματι συντρέχει,
 τῶν, ξένη πάμμορ', εὖ φύλαξαι·
 μετάσταθ', ἀπόβαθι. πολ-
 λὰ κέλευθος ἐρατύει·
 κλύεις, ὦ πολύμοχθ' ἀλᾶτα;
 λόγον εἴ τιν' οἴσεις
 πρὸς ἐμὴν λέσχαν, ἀβάτων ἀποβάς,
 ἵνα πᾶσι νόμος,
 φώνει· πρόσθεν δ' ἀπερύκου.

ΟΙ. θύγατερ, ποῖ τις φροντίδος ἔλθῃ;
 ΑΝ. ὦ πάτερ, ἀστοῖς ἴσα χρή μελετᾶν,
 εἵκοντας δ' δεῖ κακούνοντας.

ΟΙ. πρόσθιγέ νῦν μου. ΑΝ. ψαύω καὶ δῆ.
 ΟΙ. ὦ ξεῖνοι, μὴ δῆτ' ἀδικηθῶ
 σοὶ πιστεύσας μεταναστὰς.

ΧΟ. οὐ τοι μήποτε σ' ἐκ τῶνδ' ἐδράνων,
 ὦ γέρον, ἄκοντά τις ἄξει.

ΟΙ. προβῶ;
 ΟΙ. ἔτι;

ΧΟ. ἐπίβαινε πόρσω. στρ. β'.
 προβίβαζε, κούρα,
 πρόσω· σὺ γὰρ αἰεῖς.

ΑΝ. ἔπεο μὲν, ἔπε' ὧδ' ἀμαυρῶ
 κῶλφ, πάτερ, ᾧ σ' ἄγω.

ΧΟ. τόλμα ξεῖνος ἐπὶ ξένης.

στρ. γ'.

ὧ τλάμων, ὃ τι καὶ πόλις 185

τέτροφεν ἄφιλον ἀποστυγεῖν

καὶ τὸ φίλον σέβεσθαι.

ΟΙ. ἄγε νυν σύ με, παῖ,
 ἵν' ἂν εὐσεβίας ἐπιβαίνοντες
 τὸ μὲν εἵπομεν, τὸ δ' ἀκούσῃμεν,
 καὶ μὴ χρεῖα πολεμῶμεν.

190

ΧΟ. αὐτοῦ· μηκέτι τοῦδ' ἀντιπέτρου ἀντ. β.
βήματος ἔξω πόδα κλίνης.

ΟΙ. οὕτως ; ΧΟ. ἅλιν, ὡς ἀκούεις.

ΟΙ. ἡ 'σθῶ; 195

ΧΟ. λέχριός γ' ἐπ' ἄκρου
λαὸς βραχὺς ὀκλάσας.

ΑΝ. πᾶτερ, ἐμὸν τόδ'· ἐν ἡσυχαίᾳ
βάσει βάσιν ἄρμουςαι,

ΟΙ. ἰὼ μοί μοι.

AN. γεραὸν ἐς χέρα σῶμα σὸν
προκλίνας φιλίαν ἐμάν.

ΟΙ. ὦμοι δύσφρονος ἄτας.

ΧΟ. ὦ τλάμων, ὅτε νῦν χαλᾷς, ἀντ. γ'.
 αὖθασον, τίς ἔφυε βροτῶν ;
 τίς ὁ πολύπονος ἄγει ; τίς δὲ 205
 σοῦ πατρίδ' ἐκκυθοίμαν ;

ΟΙ. ὦ ξένοι,
ἀπόποτλις· ἀλλὰ μὴ,

ΧΟ. τί τόδ' ἀπεννέπεις, γέρον;

ΟΙ. μὴ μὴ μή μ' ἀνέρῃ τίς εἶμι,
μηδ' ἐξετάσης πέρα ματεύων.

ΧΟ. τί τόδ'; ΟΙ. αἰνὰ φύσις. ΧΟ. αὔδα.

ΟΙ. τέκνον, ὦμοι, τί γεγώνω ;

ΧΟ. τίνας εἰ σπέρματος, ὦ

- ξένη, φώνει, πατρόθεν. 215
- ΟΙ. ὦμοι ἐγὼ, τί πάθω, τέκνον ἐμόν ;
- ΑΝ. λέγ', ἐπέιπερ ἐπ' ἔσχατα βαίνεις.
- ΟΙ. ἀλλ' ἐρῶ. οὐ γὰρ ἔχω κατακρυφάν.
- ΧΟ. μακρὰ μέλλετον, ἀλλὰ τάχυνε.
- ΟΙ. Λαΐου ἴστε τιν' ὄντ' ; ΧΟ. ὁσοῶ. 220
- ΟΙ. τό τε Λαβδακιδᾶν γένος ; ΧΟ. ὦ Ζεῦ.
- ΟΙ. ἄθλιον Οἰδιπόδαν ; ΧΟ. σὺ γὰρ ὄδ' εἶ ;
- ΟΙ. δέος ἴσχετε μηδὲν ὄσ' αὐδῶ.
- ΧΟ. ὦὼ ὦὼ. ΟΙ. δύσμορος. ΧΟ. ὦὼ.
- ΟΙ. θύγατερ, τί ποτ' αὐτίκα κύρσει ; 225
- ΧΟ. ἔξω πόρσω βαίνετε χώρας.
- ΟΙ. ἂ δ' ὑπέσχεο ποῖ καταθήσεις ;
- ΧΟ. οὐδενὶ μοιριδίᾳ τίσις ἔρχεται
 ὦν προπάθῃ τὸ τίνειν' ἀπάτα δ' ἀπά- 230
 ταις ἐτέραις ἐτέρα παραβαλλομέ-
 να πόνον, οὐ χάριν, ἀντιδίδωσιν ἔ-
 χειν. σὺ δὲ τῶνδ' ἐδράνων πάλιν ἔκτοπος
 αὐθις ἄφορμος ἐμᾶς χθονὸς ἔκθορε,
 μή τι πέρα χρέος 235
 ἐμᾶ πόλει προσάψῃς.
- ΑΝ. ὦ ξένοι
 αἰδόφρονες, ἀλλ' ἐπεὶ
 πατέρα γεραὸν τόνδ' ἐμόν
 οὐκ ἀνέτλατ' ἔργων
 ἀκόντων αἰῶντες αὐδᾶν, 240
 ἀλλ' ἐμὲ τὰν μελέαν, ἱκετεύομεν, ὦ ξένοι, οἰκτεί-
 πατρὸς ὑπὲρ τοῦμοῦ μόνου ἄντομαι, [ραθ', ἂ
 ἄντομαι οὐκ ἀλαοῖς προσορωμένα
 ὄμμα σὸν ὄμμασιν, ὥς τις ἀφ' αἵματος 245
 ὑμετέρου προφανεῖσα, τὸν ἄθλιον

αἰδοῦς κῦρσαι. ἐν ὑμῖν ὡς θεῷ (χάριν.
 κείμεθα τλάμονες. ἀλλ' ἴτε, νεύσατε τὰν ἀδόκητον
 πρὸς σ' ὃ τι σοι φίλον ἐκ σέθεν ἄντομαι, 250
 ἢ τέκνον, ἢ λέχος, ἢ χρέος, ἢ θεός.
 οὐ γὰρ ἴδοις ἂν ἀθρῶν βροτὸν, * *
 ὅστις ἂν, εἰ θεὸς
 ἄγοι, φυγεῖν δύναιτο.

ΧΟ. ἀλλ' ἴσθι, τέκνον Οἰδίπου, σέ τ' ἐξ ἴσου
 οἰκτείρομεν καὶ τόνδε συμφορᾶς χάριν· 255
 τὰ δ' ἐκ θεῶν τρεμοντες οὐ σθένοιμεν ἂν
 φωνεῖν πέρα τῶν πρὸς σέ νῦν εἰρημένων.

ΟΙ. τί δῆτα δόξης, ἢ τί κληδόνος καλῆς
 μάτην ρεούσης ὠφέλημα γίγνεται,
 εἰ τὰς γ' Ἀθήνας φασὶ θεοσεβεστάτας 260
 εἶναι, μόνας δὲ τὸν κακούμενον ξένον
 σώζειν οἷας τε καὶ μόνας ἀρκεῖν ἔχειν ;
 καί μοιγε ποῦ ταῦτ' ἐστίν, οἷτινες βάθρων
 ἐκ τῶνδ' ἐξάραντες εἴτ' ἐλαύνετε,
 ὄνομα μόνον δείσαντες ; οὐ γὰρ δὴ τό γε 265
 σῶμ' οὐδὲ τάργα τᾶμ'· ἐπεὶ τὰ γ' ἔργα μου
 πεπονθότ' ἐστὶ μᾶλλον ἢ δεδρακότα,
 εἴ σοι τὰ μητρὸς καὶ πατρὸς χρεῖη λέγειν,
 ὧν οὐνεκ' ἐκφοβεῖ με. τοῦτ' ἐγὼ καλῶς
 ἔξοιδα. καίτοι πῶς ἐγὼ κακὸς φύσιν, 270
 ὅστις παθῶν μὲν ἀντέδρων, ὥστ' εἰ φρονῶν
 ἔπρασσον, οὐδ' ἂν ᾤδ' ἐγγιγνόμην κακός ;
 νῦν δ' οὐδὲν εἰδὼς ἰκόμην ἴν' ἰκόμην,
 ὑφ' ὧν δ' ἔπασχον, εἰδότεων ἀπωλλύμην.
 ἀνθ' ὧν ἰκνοῦμαι πρὸς θεῶν ὑμᾶς, ξένοι, 275
 ὥσπερ με κάνεστήσαθ', ᾧδε σώσατε·
 καὶ μὴ θεοὺς τιμῶντες εἶτα τοὺς θεοὺς

- μοίραις ποιείσθε μηδαμῶς· ἡγείσθε δὲ
 βλέπειν μὲν αὐτοὺς πρὸς τὸν εὐσεβῆ βροτῶν,
 βλέπειν δὲ πρὸς τοὺς δυσσεβεῖς· φυγὴν δὲ του
 μήπω γενέσθαι φωτὸς ἀνοσίου. τὰδ' οὖν 281
 ξυνεῖς σὺ μὴ κάλυπτε τὰς εὐδαίμονας
 ἔργοις Ἀθήνας ἀνοσίοις ὑπηρετῶν.
 ἀλλ' ὥσπερ ἔλαβες τὸν ἱκέτην ἐχέγγυνον,
 ῥύου με κακφύλασσε· μηδέ μου κάρα 285
 τὸ δυσπρόσοπτον εἰσορῶν ἀτιμάσης.
 ἦκω γὰρ ἱρὸς εὐσεβῆς τε καὶ φέρων
 ὀνησιν ἀστοῖς τοῖσδ'· ὅταν δ' ὁ κύριος
 παρῇ τις, ὑμῶν ὅστις ἐστὶν ἡγεμῶν,
 τότ' εἰσακούων πάντ' ἐπιστήσῃ· τὰ δὲ 290
 μεταξὺ τούτου μηδαμῶς γίγνου κακός.
- ΧΟ. ταρβεῖν μὲν, ὦ γεραιέ, τὰνθυμήματα
 πολλή' στ' ἀνάγκη τὰπὸ σοῦ· λόγοισι γὰρ
 οὐκ ὠνόμασται βραχέσι. τοὺς δε τῆσδε γῆς
 ἀνακτας ἀρκεῖ ταυτά μοι διειδέναι. 295
- ΟΙ. καὶ ποῦ 'σθ' ὁ κραινῶν τῆσδε τῆς χώρας, ξένοι;
- ΧΟ. πατρῶον ἄστυ γῆς ἔχει· σκοπὸς δέ νιν,
 ὃς καμὲ δεῦρ' ἔπεμπε, οἷχεται στελῶν.
- ΟΙ. ἦ καὶ δοκεῖτε τοῦ τυφλοῦ τιν' ἐντροπήν
 ἦ φροντίδ' ἔξειν, αὐτὸν ὥστ' ἐλθεῖν πέλας; 300
- ΧΟ. καὶ κάρθ', ὅταν περ τοῦνομ' αἰσθηται τὸ σόν.
- ΟΙ. τίς δ' ἔσθ' ὁ κείνῳ τοῦτο τοῦπος ἀγγελῶν;
- ΧΟ. μακρὰ κέλευθος· πολλὰ δ' ἐμπόρων ἔπη
 φιλεῖ πλανᾶσθαι, τῶν ἐκείνος αἰών,
 θάρσει, παρέσται. πολὺ γὰρ, ὦ γέρον, τὸ σόν 305
 ὄνομα διήκει πάντας, ὥστε κεῖ βραδὺς
 ἔρπει, κλύων σου δεῦρ' ἀφίξεται ταχύς.
- ΟΙ. ἀλλ' εὐτυχὴς ἵκοιτο τῇ θ' αὐτοῦ πόλει

- έμοί τε. τίς γὰρ ἐσθλὸς οὐχ αὐτῷ φίλος ;
 ΑΝ. ὦ Ζεῦ, τί λέξω ; ποῖ φρενῶν ἔλθω, πάτερ ; 310
 ΟΙ. τί δ' ἔστι, τέκνον Ἀντιγόνη ;
 ΑΝ. γυναῖχ' ὀρώ
 στείχουσαν ἡμῶν ἄσσον, Αἰτναίας ἐπὶ
 πῶλυν βεβῶσαν· κρατὶ δ' ἡλιοστερῆς
 κυνὴ πρόσωπα Θεσσαλὶς νιν ἀμπέχει.
 τί φῶ ; 315
 ἄρ' ἔστιν ; ἄρ' οὐκ ἔστιν ; ἡ γνώμη πλανᾷ ;
 καὶ φημὶ ἀπόφημι κοῦκ ἔχω τί φῶ.
 τάλαινα.
 οὐκ ἔστιν ἄλλη. φαιδρὰ γοῦν ἀπ' ὀμμάτων
 σαίνει με προστείχουσα· σημαίνει δ' ὅτι 320
 μόνης τόδ' ἐστὶ δῆλον Ἰσμήνης κára.
 ΟΙ. πῶς εἶπας, ὦ παῖ ;
 ΑΝ. παῖδα σὴν, ἐμὴν δ' ὀράν
 ὄμαιμον· αὐδῇ δ' αὐτίκ' ἔξεστιν μαθεῖν.
 ΙΣ. ὦ δισσὰ πατρός καὶ κασιγνήτης έμοὶ
 ἥδιστα προσφωνήμαθ', ὡς ὑμᾶς μόλις 325
 εὔρουσα λύπη δεύτερον μόλις βλέπω.
 ΟΙ. ὦ τέκνον, ἦκεις ; ΙΣ. ὦ πάτερ δύσμοιρ' ὀράν.
 ΟΙ. τέκνον, πέφνηας ; ΙΣ. οὐκ ἄνευ μόχθου γέ μοι.
 ΟΙ. πρόσψαυσον, ὦ παῖ. ΙΣ. θιγγάνω δυοῖν ὁμοῦ.
 ΟΙ. ὦ σπέρμ' ὄμαιμον. ΙΣ. ὦ δυσάθλιοι τροφαί. 330
 ΟΙ. ἦ τῇσδε κάμου ; ΙΣ. δυσμόρου τ' έμοῦ τρίτης.
 ΟΙ. τέκνον, τί δ' ἦλθες ; ΙΣ. σῇ, πάτερ, πρυμηθία.
 ΟΙ. πότερα πόθοισι ;
 ΙΣ. καὶ λόγοις γ' αὐτάγγελος,
 ξὺν ᾧπερ εἶχον οἰκετῶν πιστῷ μόνῳ.
 ΟΙ. οἱ δ' αὐθόμαιμοι ποῖ νεανίαί πονεῖν ; 335
 ΙΣ. εἴς' οὐπὲρ εἰσι. δεινὰ δ' ἐν κείνοις τανῦν.

- θρόνους ἑᾶσθαι μηδὲ χραίνεσθαι πόλιν,
 λόγῳ σκοποῦσι τὴν πάλαι γένους φθορὰν,
 οἷα κατέσχε τὸν σὸν ἄθλιον δόμον· 370
 νῦν δ' ἐκ θεῶν του κάξ ἀλιτρίας φρενὸς
 εἰσῆλθε τοῖν τρισαθλίοιιν ἔρις κακῇ,
 ἀρχῆς λαβέσθαι καὶ κράτους τυραννικοῦ.
 χῶ μὲν νεάζων καὶ χρόνῳ μείων γεγῶς
 τὸν πρόσθε γεννηθέντα Πολυνείκη θρόνων 375
 ἀποστερίσκει, κάξειλήλακεν πάτρας.
 ὁ δ', ὡς καθ' ἡμᾶς ἔσθ' ὁ πληθύων λόγος,
 τὸ κοῖλον Ἄργος βὰς φυγὰς, προσλαμβάνει
 κῆδός τε καινὸν καὶ ξυνασπιστάς φίλους,
 ὡς αὐτίκ' Ἄργος ἢ τὸ Καδμείων πέδον 380
 τιμῇ καθέξον, ἢ πρὸς οὐρανὸν βιβῶν.
 ταῦτ' οὐκ ἀριθμὸς ἐστίν, ὦ πάτερ, λόγων,
 ἀλλ' ἔργα δεινὰ· τοὺς δὲ σοὺς ὅποι θεοὶ
 πόνους κατοικτιοῦσιν οὐκ ἔχω μαθεῖν.
 ΟΙ. ἦδη γὰρ ἔσχες ἐλπίδ' ὡς ἐμοῦ θεοὺς 385
 ὄραν τι' ἔξειν, ὥστε σωθῆναι ποτε;
 ΙΣ. ἔγωγε τοῖς νῦν γ', ὦ πάτερ, μαντεύμασιν.
 ΟΙ. ποίοισι τούτοις; τί δὲ τεθέσπισται, τέκνον;
 ΙΣ. σὲ τοῖς ἐκεῖ ζητητὸν ἀνθρώποις ποτὲ
 θανόντ' ἔσεσθαι ζῶντά τ', εὐσοίας χάριν. 390
 ΟΙ. τίς δ' ἂν τι τοιοῦδ' ἀνδρὸς εὖ πράξειεν ἂν;
 ΙΣ. ἐν σοὶ τὰ κείνων φασὶ γίγνεσθαι κράτη.
 ΟΙ. ὅτ' οὐκ ἔτ' εἰμὶ, τηνικαῦτ' ἄρ' εἴμ' ἀνὴρ;
 ΙΣ. νῦν γὰρ θεοὶ σ' ὀρθοῦσι, πρόσθε δ' ὥλλυσαν.
 ΟΙ. γέροντα δ' ὀρθοῦν φλαῦρον ὃς νέος πέσῃ. 395
 ΙΣ. καὶ μὴν Κρέοντά γ' ἴσθι σοι τούτων χάριν
 ἤξοντα βαιοῦ κούχλι μυρίου χρόνου.
 ΟΙ. ὅπως τί δράσῃ, θύγατερ; ἐρμήνευέ μοι.

- ΙΣ. ὥς σ' ἄγχι γῆς στήσωσι Καδμείας, ὅπως
κρατῶσι μὲν σου, γῆς δὲ μὴ ἔμβαινῃς ὄρων. 400
- ΟΙ. ἢ δ' ὠφέλησις τίς θύρασι κειμένων;
- ΙΣ. κείνοις ὁ τύμβος δυστυχῶν ὁ σὸς βαρὺς.
- ΟΙ. κἄν γε θεοῦ τις τοῦτό γ' ἂν γνώμῃ μάθοι.
- ΙΣ. τούτου χάριν τοίνυν σε προσθέσθαι πέλας
χώρας θέλουσι μὴδ' ἔν' ἂν σαντοῦ κρατῆς. 405
- ΟΙ. ἢ καὶ κατασκιῶσι Θηβαίᾳ κόνει;
- ΙΣ. ἀλλ' οὐκ ἔα τοῦμφυλον αἱμά σ', ὦ πάτερ.
- ΟΙ. οὐκ ἄρ' ἐμοῦ γε μὴ κρατήσωσιν ποτέ.
- ΙΣ. ἔσται πότ' ἄρα τοῦτο Καδμείοις βάρος.
- ΟΙ. ποίας φανείσης, ὦ τέκνον, ξυναλλαγῆς; 410
- ΙΣ. τῆς σῆς ὑπ' ὀργῆς, σοῖς ὅταν στῶσιν τάφοις.
- ΟΙ. ἂ δ' ἐννέπεις, κλύουσα τοῦ λέγεις, τέκνον;
- ΙΣ. ἀνδρῶν θεωρῶν Δελφικῆς ἀφ' ἐστίας.
- ΟΙ. καὶ ταῦτ' ἐφ' ἡμῖν Φοῖβος εἰρηκῶς κυρεῖ;
- ΙΣ. ὥς φασιν οἱ μολόντες ἐς Θήβης πέδον. 415
- ΟΙ. παίδων τις οὖν ἤκουσε τῶν ἐμῶν τάδε;
- ΙΣ. ἄμφω γ' ὁμοίως, κἄξεπίστασθον καλῶς.
- ΟΙ. κἄθ' οἱ κάκιστοι τῶνδ' ἀκούσαντες πάρος
τοῦμοῦ πόθου προὔθεντο τὴν τυραννίδα;
- ΙΣ. ἀλγῶ κλύουσα ταῦτ' ἐγὼ, φέρω δ' ὁμῶς. 420
- ΟΙ. ἀλλ' οἱ θεοὶ σφι μήτε τὴν πεπρωμένην
ἔριν κατασβέσειαν, ἐν δ' ἐμοὶ τέλος
αὐτοῖν γένοιτο τῆσδε τῆς μάχης πέρι,
ἣς νῦν ἔχονται ἀπαναίρονται δόρυ·
ὥς οὔτ' ἂν δς νῦν σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχει 425
μείνειεν, οὔτ' ἂν οὔξεληλυθὼς πάλιν
ἔλθοι ποτ' αὖθις· οἳ γε τὸν φύσαντ' ἐμὲ
οὕτως ἀτίμως πατρίδος ἐξωθούμενον
οὐκ ἔσχον οὐδ' ἤμυναν· ἀλλ' ἀνάστατος

αὐτοῖν ἐπέμφθην κἀξεκηρύχθην φυγὰς. 430
 εἵποισ ἂν ὥς θέλονται τοῦτ' ἐμοῖ τότε
 πόλις τὸ δῶρον εἰκότως κατήνεσεν.
 οὐ δῆτ', ἐπεὶ τοι τὴν μὲν αὐτίχ' ἡμέραν,
 ὀπηνίκ' ἔξει θυμὸς, ἥδιστον δέ μοι
 τὸ κατθανεῖν ἦν καὶ τὸ λευσθῆναι πέτροις, 435
 οὐδεὶς ἔρωτος τοῦδ' ἐφαίνεται ὠφελῶν·
 χρόνῳ δ', ὅτ' ἦδη πῶς ὁ μόχθος ἦν πέπων,
 κάμάνθανον τὸν θυμὸν ἐκδραμόντα μοι
 μείζω κολαστὴν τῶν πρὶν ἡμαρτημένων,
 τὸ τηνικ' ἦδη τοῦτο μὲν πόλις βία 440
 ἤλανέ μ' ἐκ γῆς χρόνιον, οἱ δ' ἐπωφελεῖν,
 οἱ τοῦ πατρὸς, γῶ πατρὶ δυνάμενοι, τὸ δρᾶν
 οὐκ ἠθέλησαν, ἀλλ' ἔπους μικροῦ χάριν
 φυγὰς σφιν ἔξω πτωχὸς ἠλώμην ἐγώ.
 ἐκ ταίνδε δ', οὔσαιν παρθένοιν, ὅσον φύσις 445
 δίδωσιν αὐταῖν, καὶ τροφὰς ἔχω βίου
 καὶ γῆς ἄδειαν καὶ γένους ἐπάρκεσιν·
 τῷ δ' ἀντὶ τοῦ φύσαντος εἰλίσσθην θρόνους
 καὶ σκῆπτρα κραίνειν καὶ τυραννεύειν χθονός.
 ἀλλ' οὔ τι μὴ λάχῃσι τοῦδε συμμάχου, 450
 οὐδέ σφιν ἀρχῆς τῆσδε Καδμείας ποτὲ
 ὄνησις ἦξει. τοῦτ' ἐγῶδα, τῆσδέ τε
 μαντεῖ' ἀκούων, συννοῶν τε τὰξ ἐμοῦ
 παλαίφαθ' ἄμοι Φοῖβος ἦνυσέν ποτε.
 πρὸς ταῦτα καὶ Κρέοντα πεμπόντων ἐμοῦ 455
 μυστήρα, κεῖ τις ἄλλος ἐν πόλει σθένει.
 ἐὰν γὰρ ὑμεῖς, ὦ ξένοι, θέληθ' ὁμοῦ
 προστάτισι ταῖς σεμναῖσι δημόχοις θεαῖς
 ἀλκὴν ποιεῖσθαι, τῇδε τῇ πόλει μέγαν
 σωτήρ' ἀρεῖσθε, τοῖς δ' ἐμοῖς ἐχθροῖς πόνους. 460

- ΞΟ. ἐπαξίως μὲν, Οὐδίστους, κατοικίσιαι,
 αἷτος γε παῖδες θ' αἰδ'· ἐπεὶ δὲ τῆσδε γῆς
 σωτήρη σωτῶν τοῦδ' ἐπεμμελλάεισιν λόγῳ,
 παρκαίνομαι σοὶ Σουλῆμας τὰ σύμφορα.
 ΟΙ. ὦ φίλτατ', ὥς νῦν πᾶν τελευτᾷ προξένου. 465
 ΞΟ. σοὺ νῦν καθαρῶν τῶνδε δαμμόων, ἐφ' ὧς
 τὸ πρῶτον ἴσμε, καὶ κατῴστεφον πέδον.
 ΟΙ. τρῖσσι περ ποίησιν; ὦ ξένε, διδάσκετε.
 ΞΟ. πρῶτον μὲν ἡμᾶς ἐξ ἀκμῆτος χοᾶς
 κμήτης ἐνεγκοῦ, δι' ὅτιον χειρῶν θογῶν. 470
 ΟΙ. ὅταν δὲ τοῦτο χεῖρ' ἀκμῆτος λάβῃ;
 ΞΟ. κματῆρες εἰσιν, ἀνδρῶς εὐχεῖρας τέχνη,
 ὧς κματ' ἔρεφον καὶ λαχὺς ἀμφιστόμους.
 ΟΙ. θαλλοῖσιν, ἢ κματῶσιν, ἢ ποίῳ τρέφῃ;
 ΞΟ. οἷος νεαροῦς νεοτέρῳ πολλῷ βελών. 475
 ΟΙ. εἴαν' τὸ δ' ἐνθεν ποὶ τελευτῆσαί με χμῇ;
 ΞΟ. χοᾶς χέασθαι σπάντα πρὸς πρῶτον ἔω.
 ΟΙ. ἢ τοῖσδε κρωσσοῖς οἷς λέγεις χεῖρ τῦδε;
 ΞΟ. τρῖσσι γὰρ πηγᾶς· τὸν τελευταῖον δ' ὅλον.
 ΟΙ. τοῦ τῶνδε πλησας θῶ; δίδασκε καὶ τῶδε. 480
 ΞΟ. ὕδατος, μελίσσης· μηδὲ προσφέρειν μέθυ.
 ΟΙ. ὅταν δὲ τούτων γῇ μελάμφυλλος τύχη;
 ΞΟ. τρὶς ἐννὲ' αὐτῇ κλῶνας ἐξ ἀμφοῦν χεροῖν
 τιθεῖς ἐλαίης, τάσδ' ἐπεύχεσθαι λιτάς.
 ΟΙ. τούτων ἀκοῦσαι βούλομαι· μέγιστα γάρ. 485
 ΞΟ. ὥς σφας καλοῦμεν Εὐμενίδας, ἐξ εὐμενῶν
 στέρνων δέχεσθαι τὸν ἱκέτην σωτήριον,
 αἰτοῦ σύ τ' αὐτὸς, κεί τις ἄλλος ἀντὶ σοῦ,
 ἄπυστα φωνῶν μηδὲ μηκύνων βοήν.
 ἔπειτ' ἀφέρπειν ἄστροφος. καὶ ταῦτά σοι 490
 δράσαντι θαρσύνῃν παρastaῖην ἐγώ·
 Ὀλλωε δὲ δειμαίνοιμ' ἄν, ὦ ξέν', ἀμφὶ σοί.

- ΟΙ. ὦ παῖδε, κλύετον τῶνδε προσχώρων ξένων ;
 ΑΝ. ἡκούσαμεν τε χῶ τι δεῖ πρόστασσε δρᾶν.
 ΟΙ. ἐμοὶ μὲν οὐχ ὁδωτά. λείπομαι γὰρ ἐν 495
 τῷ μὴ δύνασθαι μηδ' ὄραν, δυοῖν κακοῖν.
 σφῶν δ' ἀτέρα μολοῦσα πραξάτω τάδε.
 ἀρκεῖν γὰρ οἶμαι κἀντὶ μυρίων μίαν
 ψυχὴν τάδ' ἐκτίνουσαν, ἣν εὖνους παρῇ.
 ἀλλ' ἐν τάχει τι πράσσετε· μόνον δέ με 500
 μὴ λείπετ'. οὐ γὰρ ἂν σθένει τοῦμὸν δέμας
 ἔρημον ἔρπειν οὐδ' ὑφηγητοῦ δίχα.
 ΙΣ. ἀλλ' εἰμ' ἐγὼ τελοῦσα· τὸν τόπον δ' ἵνα
 χρὴ ᾖσται μ' ἐφευρεῖν, τοῦτο βούλομαι μαθεῖν.
 ΧΟ. τοῦκείμεν ἄλσους, ὦ ξένη, τοῦδ' ἦν δέ του 505
 σπάνιν τιν' ἴσσης, ἔστ' ἔποικος, ὃς φράσει.
 ΙΣ. χωροῖμ' ἂν ἐς τόδ'· Ἀντιγόνη, σὺ δ' ἐνθάδε
 φύλασσε πατέρα τόνδε. τοῖς τεκοῦσι γὰρ
 σὺδ' εἰ πονεῖ τις, δεῖ πόνου μνήμην ἔχειν.
 ΧΟ. δεινὸν μὲν τὸ πάλαι κείμενον ἤδη κακὸν, ὦ ξεῖν',
 ἐπεγείρειν· στρ. α'. 510
 ὅμως δ' ἔραμαι πυθέσθαι.
 ΟΙ. τί τοῦτο ;
 ΧΟ. τᾶς δειλαίας ἀπόρου φανείσας
 ἀλγηδόνας, ᾗ ξυνέστας.
 ΟΙ. μὴ πρὸς ξενίας ἀνοίξης 515
 τᾶς σᾶς, πέπον, ἔργ' ἀναιδῆ.
 ΧΟ. τό τοι πολὺ καὶ μηδαμὰ λήγον
 χρήζω, ξέν', ὀρθὸν ἄκουσμ' ἀκοῦσαι.
 ΟΙ. ὦμοι.
 ΧΟ. στέρξον, ἱκετεύω.
 ΟΙ. φεῦ φεῦ.
 ΧΟ. πείθου· καγὼ γὰρ ὅσον σὺ προσχρήσεις. 520
 ΟΙ. ἦνεγκον κακώτατ', ὦ ξένοι, ἦνεγκον ἐκὼν μὲν,
 θεὸς ἴστω, ἀντ' αὐτῶν

τούτων δ' αὐθαίρετον οὐδέν.

ΧΟ. ἀλλ' ἐς τί;

ΟΙ. κακῇ μ' εὐνῇ πόλις οὐδὲν ἴδριν 52
γάμων ἐνέδησεν ἄτα.

ΧΟ. ἦ ματρώθεν, ὡς ἀκούω,
δυσώνυμα λέκτρ' ἐπλήσω;

ΟΙ. ὦμοι, θάνατος μὲν τάδ' ἀκούειν.
ὦ ξεῖν' αὐται δὲ δύ' ἐξ ἐμοῦ μὲν 53

ΧΟ. πῶς φῆς;

ΟΙ. παῖδε, δύο δ' ἄτα

ΧΟ. ὦ Ζεῦ.

ΟΙ. ματρός κοινᾶς ἀπέβλαστον ὠδίνος.

ΧΟ. αὐται γὰρ ἀπόγονοι τεαί; στρ. β

ΟΙ. κοιναί γε πατρός ἀδελφεαί. 5.

ΧΟ. ἰώ. ΟΙ. ἰὼ δῆτα μυρίων γ' ἐπιστροφαὶ κακῶν.

ΧΟ. ἔπαθες ΟΙ. ἔπαθον ἅλαστ' ἔχειν.

ΧΟ. ἔρεξας ΟΙ. οἶκ ἔρεξα. ΧΟ. τί γάρ;

ΟΙ. ἐδεξάμην
δῶρον, ὃ μήποτ' ἐγὼ ταλακάρδιος 5
ἐπωφέλῃσα πόλεος ἐξελέσθαι.

ΧΟ. δύστανε, τί γάρ; ἔθου φόνον αντ. β

ΟΙ. τί τοῦτο; τί δ' ἐθέλεις μαθεῖν;

ΧΟ. πατρός;

ΟΙ. παπαῖ, δευτέραν ἔπαισας ἐπὶ νόσφ νόσι

ΧΟ. ἔκανες ΟΙ. ἔκανον. ἔχει δέ μοι 5

ΧΟ. τί τοῦτο; ΟΙ. πρὸς δίκας τι.

ΧΟ. τί γάρ;

ΟΙ. ἐγὼ φράσω.

καὶ γὰρ ἀλούς ἐφόνευσα καὶ ὤλεσα·
νόμφη δὲ καθαρὸς, αἰδρις ἐς τόδ' ἦλθον.

ΧΟ. καὶ μὴν ἀναξ ὅδ' ἡμῖν Αἰγέως γόνος
Θησεὺς κατ' ὁμφὴν σὴν ἐφ' ἀσταλὴ πάρα. 5

- Η. πολλῶν ἀκούων ἔν τε τῷ πάρος χρόνῳ
 τὰς αἱματηρὰς ὀμμάτων διαφθορὰς
 ἔγνωκά σ', ὦ παῖ Λαίου, τανῦν θ' ὁδοῖς
 ἐν ταῖσδ' ἀκούων μᾶλλον ἐξεπίσταμαι.
 σκευή τε γάρ σε καὶ τὸ δύστηνον κára
 555 δηλοῦτον ἡμῖν ὄνθ' ὅς εἰ, καὶ σ' οἰκτίσας
 θέλω 'περέσθαι, δύσμορ' Οἰδίπους, τίνα
 πόλεως ἐπέστης προστροπὴν ἐμοῦ τ' ἔχων,
 αὐτός τε χῆ σὴ δύσμορος παραστάτις.
 δίδασκε. δεινὴν γάρ τιν' ἂν πρᾶξιν τύχοις
 560 λέξας ὅποίας ἐξαφισταίμην ἐγώ.
 ὅς οἶδα καὐτὸς ὥς ἐπαιδεύθην ξένος,
 ὥσπερ σὺ, ᾧ τις πλείστ' ἀνὴρ ἐπὶ ξένης
 ἦθλησα κινδυνεύματ' ἐν τῷμῳ κára,
 ὥστε ξένον γ' ἂν οὐδέν' ὄνθ', ὥσπερ σὺ νῦν,
 565 ὑπεκτραποίμην μὴ οὐ συνεκσώζειν· ἐπεὶ
 ἔξοιδ' ἀνὴρ ὢν ᾧτι τῆς ἐς αὔριον
 οὐδέν πλέον μοι σοῦ μέτεστιν ἡμέρας.
- Ι. Θησεῦ, τὸ σὸν γενναῖον ἐν σμικρῷ λόγῳ
 παρήκεν, ὥστε βραχεία μοι δεῖσθαι φράσαι. 570
 σὺ γάρ μ' ὅς εἰμι, κάφ' ὅτου πατὴρ γηγῶς
 καὶ γῆς ὅποίας ἦλθον, εἰρηκῶς κυρεῖς·
 ὥστ' ἐστὶ μοι τὸ λοιπὸν οὐδέν ἄλλο πλὴν
 εἰπεῖν ἢ χρῆζω, ᾧ λόγος διέρχεται.
- Η. τοῦτ' αὐτὸ νῦν δίδασχ', ὅπως ἂν ἐκμάθω. 575
- Ι. δώσων ἱκάνω τοῦμὸν ἄθλιον δέμας
 σοὶ δῶρον, οὐ σπουδαῖον εἰς ὄψιν· τὰ δὲ
 κέρδη παρ' αὐτοῦ κρείσσον' ἢ μορφὴ καλῇ.
- Η. ποῖον δὲ κέρδος ἀξιοῖς ἥκειν φέρων;
- Ι. χρόνῳ μάθοις ἂν, οὐχὶ τῷ παρόντι που. 580
- Η. ποίῳ γὰρ ἢ σὴ προσφορὰ δηλώσεται;

- ΟΙ. ὅταν θάνω ἄν καὶ σύ μου ταφεὺς γένη.
 ΘΗ. τὰ λοίσθι' αἰτεῖ τοῦ βίου, τὰ δ' ἐν μέσφ
 ἢ λῆστιν ἴσχεις ἢ δι' οὐδενὸς ποιεῖ.
 ΟΙ. ἐνταῦθα γάρ μοι κείνα συγκομίζεται. 585
 ΘΗ. ἀλλ' ἐν βραχεὶ δὴ τήνδε μ' ἐξαιτεῖ χάριν.
 ΟΙ. ὄρα γε μήν· οὐ σμικρὸς, οὐκ, ἀγὼν ὄδε.
 ΘΗ. πότερα τὰ τῶν σῶν ἐκγόνων, ἢ μοῦ λέγεις;
 ΟΙ. κείνοι κομίζειν κείσ' ἀναγκάσουσί με.
 ΘΗ. ἀλλ' εἰ θέλοντάς γ', οὐδὲ σοὶ φεύγειν κυλόν. 590
 ΟΙ. ἀλλ' οὐδ', ὅτ' αὐτὸς ἤθελον, παρίεσαν.
 ΘΗ. ὦ μῶρε, θυμὸς δ' ἐν κακοῖς οὐ ξύμφορον.
 ΟΙ. ὅταν μάθης μου, νουθέτει, τανῦν δ' ἔα.
 ΘΗ. δίδασκ'. ἄνευ γνώμης γὰρ οὐ με χρή λέγειν.
 ΟΙ. πέπονθα, Θησεῦ, δεινὰ πρὸς κακοῖς κακά. 595
 ΘΗ. ἢ τὴν παλαιὰν ξυμφορὰν γένους ἐρεῖς;
 ΟΙ. οὐ δῆτ'· ἐπεὶ πᾶς τοῦτό γ' Ἑλλήνων θροεῖ.
 ΘΗ. τί γὰρ τὸ μείζον ἢ κατ' ἀνθρωπον νοσεῖς;
 ΟΙ. οὕτως ἔχει μοι. γῆς ἐμῆς ἀπηλάθην
 πρὸς τῶν ἐμαντοῦ σπερμάτων· ἔστιν δέ μοι 600
 πάλιν κατελθεῖν μήποθ', ὥς πατροκτόνῳ.
 ΘΗ. πῶς δῆτά σ' ἂν πεμψαίᾱθ', ὥστ' οἰκεῖν δίχα;
 ΟΙ. τὸ θεῖον αὐτοὺς ἐξαναγκάσει στόμα.
 ΘΗ. ποῖον πάθος δείσαντας ἐκ χρηστηρίων;
 ΟΙ. ὅτι σφ' ἀνάγκη τῇδε πληγῇναι χθονί. 605
 ΘΗ. καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τὰμὰ κάκεινων πικρά;
 ΟΙ. ὦ φίλτατ' Αἰγέως παῖ, μόνοις οὐ γίγνεται
 θεοῖσι γῆρας οὐδὲ κατθανεῖν ποτε,
 τὰ δ' ἄλλα συγχεῖ πάνθ' ὁ παγκρατὴς χρόνος.
 φθίνει μὲν ἰσχύς γῆς, φθίνει δὲ σώματος, 610
 θνήσκει δὲ πίστις, βλαστάνει δ' ἀπιστία,
 καὶ πνεῦμα ταυτὸν οὐποτ' οὐτ' ἐν ἀνδράσιν

- φίλοις βέβηκεν οὔτε πρὸς πόλιν πόλει.
 τοῖς μὲν γὰρ ἤδη, τοῖς δ' ἐν ὑστέρω χρόνῳ
 τὰ τερπνὰ πικρὰ γίγνεται καὐθις φίλα. 615
 καὶ ταῖσι Θήβαις εἰ τανῦν εὐήμερεϊ
 καλῶς τὰ πρὸς σέ, μυρίας ὁ μυρίας
 χρόνος τεκνοῦται νύκτας ἡμέρας τ' ἰὼν,
 ἐν αἷς τὰ νῦν ξύμφωνα δεξιώματα
 δόρει διασκεδῶσιν ἐκ σμικροῦ λόγου· 620
 ἴν' οὐμὸς εὐδῶν καὶ κεκρυμμένος νέκυς
 ψυχρὸς ποτ' αὐτῶν θερμὸν αἷμα πίεται,
 εἰ Ζεὺς ἔτι Ζεὺς, χῶ Διὸς Φοῖβος σαφής.
 ἀλλ' οὐ γὰρ αὐδᾶν ἠδὺ τὰκίνητ' ἔπη,
 ἔα μ' ἐν οἴσιν ἠρξάμην, τὸ σὺν μόνον 625
 πιστὸν φυλάσσω· κοῦποτ' Οἰδίπουν ἐρεῖς
 ἀχρεῖον οἰκητῆρα δέξασθαι τόπων
 τῶν ἐνθάδ', εἴπερ μὴ θεοὶ ψεύσουσί με.
- ΧΟ. ἀναξ, πάλαι καὶ ταῦτα καὶ τοιαῦτ' ἔπη
 γῇ τῇδ' ὅδ' ἀνὴρ ὡς τελῶν ἐφαίνετο. 630
- ΘΗ. τίς δῆτ' ἂν ἀνδρὸς εὐμένειαν ἐκβάλαι
 τοιοῦδ', ὅτῳ πρῶτον μὲν ἢ δορύξενος
 κοινὴ παρ' ἡμῖν αἰὲν ἐστὶν ἐστία ;
 ἔπειτα δ' ἱκέτης δαιμόνων ἀφιγμένος
 γῇ τῇδε κάμοι δασμόν οὐ σμικρὸν τίνει. 635
 ἀγὼ σεβισθεὶς οὔποτ' ἐκβαλῶ χάριν
 τὴν τοῦδε, χώρα δ' ἔμπολιν κατοικιῶ.
 εἰ δ' ἐνθάδ' ἠδὺ τῷ ξένῳ μίμνειν, σέ νιν
 τάξω φυλάσσειν· εἰ δ' ἐμοῦ στείχειν μέτα
 τόδ' ἠδὺ, τούτων, Οἰδίπου, δίδωμί σοι 640
 κρίναντί χρῆσθαι. τῇδε γὰρ ξυνοίσυμαι.
- ΟΙ. ὦ Ζεῦ, διδοίης τοῖσι τοιούτοισιν εὖ.
- ΘΗ. τί δῆτα χρήσεις ; ἡ δόμους στείχειν ἐμούς·

- ΙΣ. ὥς σ' ἄγχι γῆς στήσωσι Καδμείας, ὅπως
κρατῶσι μὲν σου, γῆς δὲ μὴ ἔμβαίνης ὄρων. 400
- ΟΙ. ἢ δ' ὠφέλησις τίς θύρασι κειμένων ;
- ΙΣ. κείνοις ὁ τύμβος δυστυχῶν ὁ σὸς βαρὺς.
- ΟΙ. κἄνευ θεοῦ τις τοῦτό γ' ἂν γνώμη μάθοι.
- ΙΣ. τούτου χάριν τοίνυν σε προσθέσθαι πέλας
χώρας θέλουσι μηδ' ἴν' ἂν σαντοῦ κρατῆς. 405
- ΟΙ. ἢ καὶ κατασκιῶσι Θηβαία κόνει ;
- ΙΣ. ἀλλ' οὐκ ἔῃ τοῦμφυλον αἵμά σ', ὦ πάτερ.
- ΟΙ. οὐκ ἄρ' ἐμοῦ γε μὴ κρατήσωσιν ποτέ.
- ΙΣ. ἔσται πότ' ἄρα τοῦτο Καδμείοις βάρος.
- ΟΙ. ποίας φανείσης, ὦ τέκνον, ξυναλλαγῆς ; 410
- ΙΣ. τῆς σῆς ὑπ' ὀργῆς, σοῖς ὅταν στῶσιν τάφοις.
- ΟΙ. ἂ δ' ἐννέπεις, κλύουσα τοῦ λέγεις, τέκνον ;
- ΙΣ. ἀνδρῶν θεωρῶν Δελφικῆς ἀφ' ἐστίας.
- ΟΙ. καὶ ταῦτ' ἐφ' ἡμῖν Φοῖβος εἰρηκῶς κυρεῖ ;
- ΙΣ. ὥς φασιν οἱ μολόντες ἐς Θήβης πέδον. 415
- ΟΙ. παίδων τις οὖν ἤκουσε τῶν ἐμῶν τάδε ;
- ΙΣ. ἄμφω γ' ὁμοίως, κάξεπίστασθον καλῶς.
- ΟΙ. καὶ οἱ κάκιστοι τῶνδ' ἀκούσαντες πάρος
τοῦμοῦ πόθου προὔθεντο τὴν τυραννίδα ;
- ΙΣ. ἀλγῶ κλύουσα ταῦτ' ἐγὼ, φέρω δ' ὅμως. 420
- ΟΙ. ἀλλ' οἱ θεοὶ σφι μήτε τὴν πεπρωμένην
ἔριν κατασβέσειαν, ἐν δ' ἐμοὶ τέλος
αὐτοῖν γένοιτο τῆσδε τῆς μάχης πέρι,
ἣς νῦν ἔχονται ἀπαναίρονται δόρυ·
ὥς οὐτ' ἂν ὅς νῦν σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχει 425
μείνειεν, οὐτ' ἂν οὐξεληλυθὼς πάλιν
ἔλθοι ποτ' αὖθις· οἳ γε τὸν φύσαντ' ἐμέ
οὕτως ἀτίμως πατρίδος ἐξωθούμενον
οὐκ ἔσχον οὐδ' ἤμυναν· ἀλλ' ἀνάστατος

- αὐτοῖν ἐπέμφθην κἀξεκηρύχθην φυγὰς. 430
 εἵποισ ἂν ὡς θέλουντι τοῦτ' ἐμοὶ τότε
 πόλις τὸ δῶρον εἰκότως κατήνεσεν.
 οὐ δῆτ', ἐπεὶ τοι τὴν μὲν αὐτίχ' ἡμέραν,
 ὀπηνίκ' ἔξει θυμὸς, ἦδιστον δέ μοι
 τὸ κατθανεῖν ἦν καὶ τὸ λευσθῆναι πέτροις, 435
 οὐδεὶς ἔρωτος τοῦδ' ἐφαίνετ' ὠφελῶν·
 χρόνῳ δ', ὅτ' ἤδη πῦς ὁ μόχθος ἦν πέπων,
 κἀμάνθανον τὸν θυμὸν ἐκδραμόντα μοι
 μείζω κολαστὴν τῶν πρὶν ἡμαρτημένων,
 τὸ τηνίκ' ἤδη τοῦτο μὲν πόλις βία 440
 ἤλαυνέ μ' ἐκ γῆς χρόνιον, οἱ δ' ἐπωφελεῖν,
 οἱ τοῦ πατρὸς, γῶ πατρὶ δυνάμενοι, τὸ δρᾶν
 οὐκ ἠθέλησαν, ἀλλ' ἔπους σμικροῦ χάριν
 φυγὰς σφιν ἔξω πτωχὸς ἠλώμην ἐγώ.
 ἐκ ταῖνδε δ', οὔσαιν παρθένοιν, ὅσον φύσις 445
 δίδωσιν αὐταῖν, καὶ τροφὰς ἔχω βίου
 καὶ γῆς ἄδειαν καὶ γένους ἐπάρκεσιν·
 τὼ δ' ἀντὶ τοῦ φύσαντος εἰλίσσθην θρόνους
 καὶ σκῆπτρα κραίνειν καὶ τυραννεύειν χθονός.
 ἀλλ' οὐ τι μὴ λάχωσι τοῦδε συμμάχου, 450
 οὐδέ σφιν ἀρχῆς τῆσδε Καδμείας ποτὲ
 ὀνησις ἦξει. τοῦτ' ἐγῶδα, τῆσδέ τε
 μαντεῖ' ἀκούων, συννοῶν τε τὰξ ἐμοῦ
 παλαίφαθ' ἄμοι Φοῖβος ἦνυσέν ποτε.
 πρὸς ταῦτα καὶ Κρέοντα πεμπόντων ἐμοῦ 455
 μαστήρα, κεῖ τις ἄλλος ἐν πόλει σθένει.
 εἰάν γὰρ ὑμεῖς, ὦ ξένοι, θέληθ' ὁμοῦ
 προστάτισι ταῖς σεμναῖσι δημούχοις θεαῖς
 ἀλκὴν ποιεῖσθαι, τῇδε τῇ πόλει μέγαν
 σωτήρ' ἀρεῖσθε, τοῖς δ' ἐμοῖς ἐχθροῖς πόνους. 460

- ΧΟ. ἐπάξιος μὲν, Οἰδίπους, κατοικτίσαι,
αὐτός τε παῖδες θ' αἰδ'· ἐπεὶ δὲ τῆσδε γῆς
σωτήρα σαυτὸν τῷδ' ἐπεμβάλλεις λόγῳ,
παραινέσαι σοι βούλομαι τὰ σύμφορα.
- ΟΙ. ὦ φίλταθ', ὥς νῦν πᾶν τελοῦντι προξένει. 465
- ΧΟ. τοῦ νῦν καθαρμὸν τῶνδε δαιμόνων, ἐφ' ἃς
τὸ πρῶτον ἴκου, καὶ κατὰστεψον πέδον.
- ΟΙ. τρόποισι ποίοις; ὦ ξένοι, διδάσκετε.
- ΧΟ. πρῶτον μὲν ἱρὰς ἐξ αἰιρύτου χοᾶς
κρήνης ἐνεγκοῦ, δι' ὁσίῳν χειρῶν θιγῶν. 470
- ΟΙ. ὅταν δὲ τοῦτο χεῦμ' ἀκήρατον λάβω;
- ΧΟ. κρατῆρές εἰσιν, ἀνδρὸς εὐχειρος τέχνη,
ὧν κρᾶτ' ἔρεψον καὶ λαβὰς ἀμφιστόμους.
- ΟΙ. θαλλοῖσιν, ἢ κρόκαισιν, ἢ ποίφ τρόφῃ;
- ΧΟ. οἶδς νεαλοῦς νεοπόκῃ μαλλῶ βαλῶν. 475
- ΟΙ. εἰεν· τὸ δ' ἔνθεν ποῖ τελευτῆσαι με χρῆ;
- ΧΟ. χοᾶς χέασθαι στάντα πρὸς πρώτην ἔω.
- ΟΙ. ἢ τοῖσδε κρωσσοῖς οἷς λέγεις χέω τάδε;
- ΧΟ. τμισσάς γε πηγάς· τὸν τελευταῖον δ' ὄλον.
- ΟΙ. τοῦ τόνδε πλήσας θῶ; δίδασκε καὶ τόδε. 480
- ΧΟ. ὕδατος, μελίσσης· μὴδὲ προσφέρειν μέθυ.
- ΟΙ. ὅταν δὲ τούτων γῇ μελάμφυλλος τύχη;
- ΧΟ. τρὶς ἐννέ' αὐτῇ κλῶνας ἐξ ἀμφοῖν χεροῖν
τιθεῖς ἐλαίας, τάσδ' ἐπεύχεσθαι λιτάς.
- ΟΙ. τούτων ἀκοῦσαι βούλομαι· μέγιστα γάρ. 485
- ΧΟ. ὥς σφας καλοῦμεν Εὐμενίδας, ἐξ εὐμενῶν
στέρνων δέχεσθαι τὸν ἰκέτην σωτήριον,
αἰτοῦ σύ τ' αὐτὸς, κεῖ τις ἄλλος ἀντὶ σοῦ,
ἄπυστα φωνῶν μὴδὲ μηκύνων βοήν.
ἔπειτ' ἀφέρπειν ἄστροφος. καὶ ταῦτά σοι 490
δράσαντι θαρσῶν ἂν παρασταῖην ἐγώ·
ἄλλως δὲ δειμαίνοιμ' ἂν, ὦ ξέν', ἀμφὶ σοί.

- ΟΙ. ὦ παῖδε, κλύετον τῶνδε προσχώρων ξένων ;
- ΑΝ. ἤκούσαμεν τε χῶ τι δεῖ πρόστασσε δρᾶν.
- ΟΙ. ἐμοὶ μὲν οὐχ ὁδωτά. λείπομαι γὰρ ἐν 495
 τῷ μὴ δύνασθαι μηδ' ὄρᾶν, δυοῖν κακοῖν.
 σφῶν δ' ἀτέρα μολοῦσα πραξάτω τάδε.
 ἀρκεῖν γὰρ οἶμαι κἀντὶ μυρίων μίαν
 ψυχὴν τὰδ' ἐκτίνουσαν, ἣν εὖνους παρῇ.
 ἀλλ' ἐν τάχει τι πράσσετον· μόνον δέ με 500
 μὴ λείпет'. οὐ γὰρ ἂν σθένει τοῦμόν δέμας
 ἔρημον ἔρπειν οὐδ' ὑφηγητοῦ δίχα.
- ΙΣ. ἀλλ' εἰμ' ἐγὼ τελοῦσα· τὸν τόπον δ' ἵνα
 χρὴ' ὅσται μ' ἐφευρεῖν, τοῦτο βούλομαι μαθεῖν.
- ΧΟ. τοῦκείθεν ἄλσους, ὦ ξένη, τοῦδ' ἦν δέ του 505
 σπάνιν τιν' ἴσῃς, ἔστ' ἔποικος, δε φράσει.
- ΙΣ. χωροῖμ' ἂν ἐς τόδ'· Ἀντιγόνη, σὺ δ' ἐνθάδε
 φύλασσε πατέρα τόνδε. τοῖς τεκοῦσι γὰρ
 σὺδ' εἰ πονεῖ τις, δεῖ πόνου μνήμην ἔχειν.
- ΧΟ. δεινὸν μὲν τὸ πάλαι κείμενον ἤδη κακὸν, ὦ ξεῖν',
 ἐπεγείρειν· στρ. α'. 510
 ὁμως δ' ἔραμαι πυθέσθαι.
- ΟΙ. τί τοῦτο ;
- ΧΟ. τᾶς δειλαίας ἀπόρου φανείσας
 ἀλγηδόνας, αἱ ξυνέστας.
- ΟΙ. μὴ πρὸς ξενίας ἀνοίξης 515
 τᾶς σᾶς, πέπον, ἔργ' ἀναιδῆ.
- ΧΟ. τό τοι πολὺ καὶ μηδαμὰ λήγον
 χρήζω, ξέν', ὀρθὸν ἄκουσμ' ἀκοῦσαι.
- ΟΙ. ὦμοι.
- ΧΟ. στέρξον, ἱκετεύω.
- ΟΙ. φεῦ φεῦ.
- ΧΟ. πείθου· καγὼ γὰρ ὅσον σὺ προσχρήσεις. 520
- ΟΙ. ἤνεγκον κακότατ', ὦ ξένοι, ἤνεγκον ἐκὼν μὲν,
 θεὸς ἴστω, ἀντ. α'.

τούτων δ' αὐθαίρετον οὐδέν.

ΧΟ. ἀλλ' ἐς τί;

ΟΙ. κακῇ μ' εὐνῇ πόλις οὐδὲν ἴδριν
γάμων ἐνέδησεν ἄτα. 525

ΧΟ. ἦ ματρόθεν, ὥς ἀκούω,
δυσώνυμα λέκτρ' ἐπλήσω;

ΟΙ. ὦμοι, θάνατος μὲν τὰδ' ἀκούειν.
ὦ ξεῖν'· αὐται δὲ δύ' ἐξ ἐμοῦ μὲν 530

ΧΟ. πῶς φῆς;

ΟΙ. παιῖδε, δύο δ' ἄτα

ΧΟ. ὦ Ζεῦ.

ΟΙ. ματρός κοινᾶς ἀπέβλαστον ὠδίνος.

ΧΟ. αὐται γὰρ ἀπόγονοι τεαί; στρ. β.

ΟΙ. κοιναὶ γε πατρός ἀδελφεαί. 535

ΧΟ. ἰώ. ΟΙ. ἰὼ δῆτα μυρίων γ' ἐπιστροφὰι κακῶν.

ΧΟ. ἔπαθες ΟΙ. ἔπαθον ἅλαστ' ἔχειν.

ΧΟ. ἔρεξας ΟΙ. οἶκ' ἔρεξα. ΧΟ. τί γάρ;

ΟΙ. ἐδεξάμην

δῶρον, ὃ μήποτ' ἐγὼ ταλακάρδιος
ἐπωφέλησα πόλεος ἐξελέσθαι. 540

ΧΟ. δύστανε, τί γάρ; ἔθου φόνον ἀντ. β'.

ΟΙ. τί τοῦτο; τί δ' ἐθέλεις μαθεῖν;

ΧΟ. πατρός;

ΟΙ. παπαῖ, δευτέραν ἔπαισας ἐπὶ νόσφ' νόσον.

ΧΟ. ἔκανες ΟΙ. ἔκανον. ἔχει δέ μοι 545

ΧΟ. τί τοῦτο; ΟΙ. πρὸς δίκας τι.

ΧΟ. τί γάρ;

ΟΙ. ἐγὼ φράσω.

καὶ γὰρ ἀλοὺς ἐφόνευσα καὶ ὦλεσα·
νόμφ' δὲ καθαρὸς, αἰῶνις ἐς τόδ' ἦλθον.

ΧΟ. καὶ μὴν ἀναξ' ὅδ' ἡμῖν Αἰγέως γόνος
Θησεὺς κατ' ὁμφὴν σὴν ἐφ' ἀστάλῃ πάρα. 550

- Η. πολλῶν ἀκούων ἐν τε τῷ πάρος χρόνῳ
 τὰς αἱματηρὺς ὀμμάτων διαφθορὰς
 ἔγνωνκά σ', ὦ παῖ Λαΐου, τανῦν θ' ὁδοῖς
 ἐν ταῖσδ' ἀκούων μᾶλλον ἐξεπίσταμαι.
 σκευή τε γάρ σε καὶ τὸ δύστηνον κára
 555 δηλοῦτον ἡμῖν ὄνθ' ὅς εἰ, καὶ σ' οἰκτίσας
 θέλω 'περέσθαι, δύσμορ' Οἰδίπους, τίνα
 πόλεως ἐπέστης προστροπὴν ἐμοῦ τ' ἔχων,
 αὐτός τε χῆ σὴ δύσμορος παραστάτις.
 δίδασκε. δεινὴν γάρ τιν' ἂν πράξιν τύχοις
 560 λέξας ὁποίας ἐξαφισταίμην ἐγώ.
 ὅς οἶδα καὐτὸς ὥς ἐπαιδεύθην ξένος,
 ὥσπερ σὺ, ᾧ τις πλείστ' ἀνὴρ ἐπὶ ξένης
 ἤθλησα κινδυνεύματ' ἐν τῷμῳ κára,
 ὥστε ξένον γ' ἂν οὐδέν' ὄνθ', ὥσπερ σὺ νῦν,
 565 ὑπεκτραποίμην μὴ οὐ συνεκσώζειν' ἐπεὶ
 ἔξοιδ' ἀνὴρ ὦν ᾧτι τῆς ἐς αὖριον
 οὐδέν πλέον μοι σοῦ μέτεστιν ἡμέρας.
- Ι. Θησεῦ, τὸ σὸν γενναῖον ἐν σμικρῷ λόγῳ
 παρήκεν, ὥστε βραχεία μοι δεῖσθαι φράσαι.
 570 σὺ γάρ μ' ὅς εἰμι, καὶ ὅτου πατρὸς γιγῶς
 καὶ γῆς ὁποίας ἤλθον, εἰρηκῶς κυρεῖς·
 ὥστ' ἐστί μοι τὸ λοιπὸν οὐδέν ἄλλο πλὴν
 εἰπεῖν ἢ χρῆζω, ᾧ λόγος διέρχεται.
- Η. τοῦτ' αὐτὸ νῦν δίδασχ', ὅπως ἂν ἐκμάθω. 575
- Ι. δώσω ἰκάνω τοῦμὸν ἄθλιον δέμας
 σοὶ δῶρον, οὐ σπουδαῖον εἰς ὄψιν· τὰ δὲ
 κέρδη παρ' αὐτοῦ κρείσσον' ἢ μορφὴ καλή.
- Η. ποῖον δὲ κέρδος ἀξιοῖς ἤκειν φέρων;
- Ι. χρόνῳ μάθοις ἂν, οὐχὶ τῷ παρόντι που. 580
- Η. ποίῳ γὰρ ἢ σὴ προσφορὰ δηλώσεται;

- ΟΙ. ὅταν θάνω ἡ γὰρ καὶ σύ μου ταφεὺς γένη.
 ΘΗ. τὰ λοιπὰ αἰτεῖ τοῦ βίου, τὰ δ' ἐν μέσῳ
 ἡ λήστω ἰσχεῖς ἢ δι' οὐδενὸς ποιεῖ.
 ΟΙ. ἐνταῦθα γὰρ μοι κείνα συγκομίζεται. 585
 ΘΗ. ἀλλ' ἐν βραχεὶ δὴ τήνδε μ' ἐξαιτεῖ χάριν.
 ΟΙ. ὅρα γε μήν· οὐ σμικρὸς, οὐκ, ἀγὼν ὅδε.
 ΘΗ. πότερα τὰ τῶν σῶν ἐκγόνων, ἢ μοῦ λέγεις;
 ΟΙ. κείνοι κομίζειν κεῖσ' ἀναγκάσουσί με.
 ΘΗ. ἀλλ' εἰ θέλοντάς γ', οὐδὲ σοὶ φεύγειν καλόν. 590
 ΟΙ. ἀλλ' οὐδ', ὅτ' αὐτὸς ἤθελον, παρίεσαν.
 ΘΗ. ὦ μῶρε, θυμὸς δ' ἐν κακοῖς οὐ ξύμφορον.
 ΟΙ. ὅταν μάθης μου, νουθέτει, ταῦν δ' ἔα.
 ΘΗ. δίδασκ'. ἄνευ γνώμης γὰρ οὐ με χρὴ λέγειν.
 ΟΙ. πέπονθα, Θησεῦ, δεινὰ πρὸς κακοῖς κακά. 595
 ΘΗ. ἡ τὴν παλαιὰν ξυμφορὰν γένους ἐρεῖς;
 ΟΙ. οὐ δῆτ' ἐπεὶ πᾶς τοῦτό γ' Ἑλλήνων θροεῖ.
 ΘΗ. τί γὰρ τὸ μείζον ἢ κατ' ἀνθρώπων νοσεῖς;
 ΟΙ. οὕτως ἔχει μοι. γῆς ἐμῆς ἀπηλάθην
 πρὸς τῶν ἐμαυτοῦ σπερμάτων· ἔστιν δέ μοι 600
 πάλιν κατελθεῖν μήποθ', ὥς πατροκτόνον.
 ΘΗ. πῶς δῆτά σ' ἂν πεμψαίαθ', ὥστ' οἰκῆν δίχα;
 ΟΙ. τὸ θεῖον αὐτοὺς ἐξαναγκάσει στόμα.
 ΘΗ. ποῖον πάθος δείσαντας ἐκ χρηστηρίων;
 ΟΙ. ὅτι σφ' ἀνάγκη τῇδε πληγῇναι χθονί. 605
 ΘΗ. καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τὰμὰ κάκεινων πικρά;
 ΟΙ. ὦ φίλτατ' Αἰγέως παῖ, μόνοις οὐ γίγνεται
 θεοῖσι γῆρας οὐδὲ κατθανεῖν ποτε,
 τὰ δ' ἄλλα συγχεῖ πάνθ' ὁ παγκρατὴς χρόνος.
 φθίνει μὲν ἰσχυρὸς γῆς, φθίνει δὲ σώματος, 610
 θνήσκει δὲ πίστις, βλαστάνει δ' ἀπιστία,
 καὶ πνεῦμα ταυτὸν οὐποτ' οὐτ' ἐν ἀνδράσιν

- φίλοις βέβηκεν οὔτε πρὸς πόλιν πόλει.
 τοῖς μὲν γὰρ ἤδη, τοῖς δ' ἐν ὑστέρῳ χρόνῳ
 τὰ τερπνὰ πικρὰ γίγνεται καυθὺς φίλα. 615
 καὶ ταῖσι Θήβαις εἰ τανῦν εὐήμερεϊ
 καλῶς τὰ πρὸς σέ, μυρίας ὁ μυρίος
 χρόνος τεκνοῦται νύκτας ἡμέρας τ' ἰὼν,
 ἐν αἷς τὰ νῦν ξύμφωνα δεξιώματα
 δόρει διασκεδῶσιν ἐκ σμικροῦ λόγου· 620
 ἱν' οὐμὸς εὐδῶν καὶ κεκρυμμένος νέκυς
 ψυχρὸς ποτ' αὐτῶν θερμὸν αἷμα πίεται,
 εἰ Ζεὺς ἔτι Ζεὺς, χὼ Διὸς Φοῖβος σαφής.
 ἀλλ' οὐ γὰρ αὐδᾶν ἠδὺ τὰκίνητ' ἔπη,
 ἕα μ' ἐν οἴσιν ἠρξάμην, τὸ σὺν μόνον 625
 πιστὸν φυλάσσω· κοῦποτ' Οἰδίπουν ἐρεῖς
 ἀχρεῖον οἰκητῆρα δέξασθαι τόπων
 τῶν ἐνθάδ', εἴπερ μὴ θεοὶ ψεύσουσί με.
- ΧΟ. ἀναξ, πάλαι καὶ ταῦτα καὶ τοιαυτ' ἔπη
 γῇ τῇδ' ὅδ' ἀνὴρ ὡς τελῶν ἐφαίνετο. 630
- ΘΗ. τίς δῆτ' ἂν ἀνδρὸς εὐμένειαν ἐκβάλαι
 τοιοῦδ', ὅτε πρῶτον μὲν ἡ δορύξενος
 κοινὴ παρ' ἡμῖν αἰέν ἐστιν ἐστία ;
 ἔπειτα δ' ἰκέτης δαιμόνων ἀφιγμένος
 γῇ τῇδε κάμοι δασμόν οὐ σμικρὸν τίνει. 635
 ἀγὼ σεβισθεὶς οὔποτ' ἐκβαλῶ χάριν
 τὴν τοῦδε, χώρα δ' ἔμπολιν κατοικιῶ.
 εἰ δ' ἐνθάδ' ἠδὺ τῷ ξένῳ μέμνειν, σέ νυν
 τάξω φυλάσσειν· εἰ δ' ἐμοῦ στείχειν μέτα
 τόδ' ἠδὺ, τούτων, Οἰδίπου, δίδωμί σοι 640
 κρίναντί χρῆσθαι. τῇδε γὰρ ξυνοίσουμαι.
- ΟΙ. ὦ Ζεῦ, διδυίης τοῖσι τοιούτοισιν εὖ.
- ΘΗ. τί δῆτα χρήζεις ; ἡ δόμους στείχειν ἐμούς·

- ΟΙ. εἴ μοι θέμις γ' ἦν. ἀλλ' ὁ χῶρός ἐσθ' ὅδε,
 ΘΗ. ἐν ᾧ τί πράξεις; οὐ γὰρ ἀντιστήσομαι. 645
 ΟΙ. ἐν ᾧ κρατήσω τῶν ἔμ' ἐκβεβληκότων.
 ΘΗ. μέγ' ἂν λέγοις δῶρημα τῆς συνουσίας.
 ΟΙ. εἰ σοί γ' ἄπερ φῆς ἐμμενεῖ τελοῦντί μοι.
 ΘΗ. θάρσει τὸ τοῦδέ γ' ἀνδρός· οὐ σε μὴ προδῶ.
 ΟΙ. οὗτοι σ' ὑφ' ὅρκου γ' ὥς κακὸν πιστώσομαι. 650
 ΘΗ. οὐκ οὐν πέρα γ' ἂν οὐδὲν ἢ λόγῳ φέροις.
 ΟΙ. πῶς οὖν ποιήσεις;
 ΘΗ. τοῦ μάλιστ' ὄκνος σ' ἔχει;
 ΟΙ. ἤξουσιν ἄνδρες ΘΗ. ἀλλὰ τοῖσδ' ἔσται μέλον.
 ΟΙ. ὅρα με λείπων ΘΗ. μὴ δίδασχ' ἃ χρή με δρᾶν.
 ΟΙ. ὀκνοῦντ' ἀνάγκη. ΘΗ. τοῦμόν οὐκ ὀκνεῖ κέαρ. 655
 ΟΙ. οὐκ οἶσθ' ἀπειλὰς
 ΘΗ. οἶδ' ἐγὼ σε μὴ τινα
 ἐνθένδ' ἀπάξοντ' ἄνδρα πρὸς βίαν ἐμοῦ.
 πολλαὶ δ' ἀπειλαὶ πολλὰ δὴ μάτην ἔπη
 θυμῷ κατηπείλησαν, ἀλλ' ὁ νοῦς ὅταν
 αὐτοῦ γένηται, φροῦδα τ' ἀπειλήματα. 660
 κείνοισ δ' ἴσως κεῖ δεῖν' ἐπερρώσθη λέγειν
 τῆς σῆς ἀγωγῆς, οἶδ' ἐγὼ, φανήσεται
 μακρόν τὸ δεῦρο πέλαγος οὐδὲ πλώσιμον.
 θαρσεῖν μὲν οὖν ἔγωγε κἄνευ τῆς ἐμῆς
 γνώμης ἐπαινῶ, Φοῖβος εἰ προὔπεμψέ σε· 665
 ὅμως δὲ κἀμοῦ μὴ παρόντος οἶδ' ὅτι
 τοῦμόν φυλάξει σ' ὄνομα μὴ πάσχειν κακῶς.
 ΧΟ. εὐῖππου, ξένε, τᾶσδε χῶρας στρ. α'.
 ἴκου τὰ κράτιστα γῆς ἔπαυλα,
 τὸν ἀργῆτα Κολωνόν, ἐνθ' 670
 ἃ λίγεια μινύρεται
 θαμίζουσα μάλιστ' ἀηδῶν

χλωραῖς ὑπὸ βάσσαις,
 τὸν οἰνώπα νέμουσα κισσὸν
 καὶ τὰν ἄβατον θεοῦ 675
 φυλλάδα μυριόκαρπον ἀνήλιον
 ἀνήνεμόν τε πάντων
 χειμώνων· ἴν' ὁ βακχιώτας
 αἰὲ Διόνυσος ἐμβατεύει
 θεαῖς ἀμφιπολῶν τιθήναις. 680
 θάλλει δ' οὐρανίας ὑπ' ἄχνας
 ἀντ. α'.
 ὁ καλλίβοτρυς κατ' ἡμαρ αἰὲ
 νάρκισσος, μεγάλαιν θεαῖν
 ἀρχαῖον στεφάνωμ', ὃ τε
 χρυσαυγῆς κρόκος· οὐδ' αὔπνοι 685
 κρῆναι μινύθουσιν
 Κηφισοῦ νομίδες ῥεέθρων,
 ἀλλ' αἰὲν ἐπ' ἡματι
 ὠκυτόκος πεδίον ἐπινίσσεται
 ἀκηράτῳ ξὺν ὄμβρῳ 690
 στερνούχου χθονός· οὐδὲ Μουσᾶν
 χοροὶ νιν ἀπεστύγησαν, οὐδ' ἅ
 χρυσάνιος Ἀφροδίτα.
 ἔστιν δ' οἷον ἐγὼ γὰρ Ἀσίας οὐκ ἐπακούω, στρ. β'.
 οὐδ' ἐν τᾷ μεγάλα Δωρίδι νάσῳ Πέλοπος πώποτε
 βλαστὸν 695
 φύτευμ' ἀχείρητον αὐτόποιον,
 ἐγχείων φόβημα δαΐων,
 δὲ τᾷδε θάλλει μέγιστα χώρα, 700
 γλαυκᾶς παιδοτρόφου φύλλον ἐλαίας·
 τὸ μὲν τις οὐθ' ἀβὺς οὔτε γήρα
 σημαίνων ἀλιώσει χερὶ πέρσας· ὁ γὰρ αἰὲν ὄρων
 κύκλος

- λεύσσει νιν Μορίου Διὸς 705
 χά γλαυκῶπις Ἀθήνα. [ἀντ. β'.]
 ἄλλον δ' αἶνον ἔχω ματροπόλει τᾷδε κράτιστον,
 δῶρον τοῦ μεγάλου δαίμονος, εἰπεῖν, χθονὸς αὔχημα
 μέγιστον,
 εὐῖππον, εὐπωλον, εὐθάλασσον. 711
 ὦ παῖ Κρόνου, σὺ γάρ νιν ἐς
 τόδ' εἴσας αὔχημ', ἄναξ Ποσειδάν,
 ἵπποισιν τὸν ἀκεστήρα χαλινὸν
 πρῶταισι ταῖσδε κτίσας ἀγυιαῖς. 715
 ἃ δ' εὐήρετμος ἔκπαγλ' ἄλῖα χερσὶ παραπτομένα
 πλάτα
 θρώσκει, τῶν ἑκατομπόδων
 Νηρήδων ἀκόλουθος.
 ΑΝ. ὦ πλείστ' ἐπαίνοισ ἐυλογούμενον πέδον, 720
 νῦν σοι τὰ λαμπρὰ ταῦτα δεῖ φαίνειν ἔπη.
 ΟΙ. τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ, καινόν;
 ΑΝ. ἄσσον ἔρχεται
 Κρέων δδ' ἡμῖν οὐκ ἄνευ πομπῶν, πάτερ.
 ΟΙ. ὦ φίλτατοι γέροντες, ἐξ ὑμῶν ἐμοὶ
 φαίνοιτ' ἂν ἤδη τέρμα τῆς σωτηρίας. 725
 ΧΟ. θάρσει, παρέσται. καὶ γὰρ εἰ γέρων κυρῶ,
 τὸ τῆσδε χώρας οὐ γεγήρακε σθένος.
 ΚΡ. ἄνδρες χθονὸς τῆσδ' εὐγενεῖς οἰκήτορες,
 ὀρῶ τιν' ὑμᾶς ὀμμάτων εἰληφότας
 φόβον νεώρη τῆς ἐμῆς ἐπεισόδου, 730
 δν μήτ' ὀκνεῖτε μήτ' ἀφῆτ' ἔπος κακόν.
 ἦκω γὰρ οὐχ ὥς δρᾶν τι βουλευθεῖς, ἐπεὶ
 γέρων μὲν εἰμι, πρὸς πόλιν δ' ἐπίσταμαι
 σθένουσαν ἦκων, εἴ τιν' Ἑλλάδος, μέγα.
 ἀλλ' ἄνδρα τόνδε τηλικόσδ' ἀπεστάλην 735

- πείσων ἔπεσθαι πρὸς τὸ Καδμείων πέδον,
 οὐκ ἐξ ἑνὸς στείλαντος, ἀλλ' ἀνδρῶν ὑπο
 πάντων κελευσθεῖς, οὐνεχ' ἦκέ μοι γένει
 τὰ τοῦδε πενθεῖν πῆματ' ἐς πλείστον πόλεως.
 ἀλλ', ὦ ταλαίπωρ' Οἰδίπους, κλύων ἐμοῦ 740
 ἰκοῦ πρὸς οἴκους. πᾶς σε Καδμείων λεὼς
 καλεῖ δικαίως· ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐγὼ,
 ὄσφυερ, εἰ μὴ πλείστον ἀνθρώπων ἔφυν
 κάκιστος, ἀλγῶ τοῖσι σοῖς κακοῖς, γέρον,
 ὁρῶν σε τὸν δύστηνον, ὄντα μὲν ξένον, 745
 αἰεὶ δ' ἀλήτην κάπῃ προσπόλου μῖᾱς
 βιοστερῇ χωροῦντα, τὴν ἐγὼ τάλας
 οὐκ ἂν ποτ' ἐς τοσοῦτον αἰκίας πεσεῖν
 ἔδοξ', ὅσον πέπτωκεν ἦδε δύσμορος,
 αἰεὶ σε κηδεύουσα καὶ τὸ σὸν κάρμα 750
 πτωχῶ διαίτη, τηλικούτος, οὐ γάμων
 ἔμπειρος, ἀλλὰ τοῦπιόντος ἀρπάσαι.
 ἄρ' ἄθλιον τοῦνειδος, ὦ τάλας ἐγὼ,
 ὠνείδισ' ἐς σὲ καμὲ καὶ τὸ πᾶν γένος ;
 ἀλλ' οὐ γὰρ ἔστι τὰμφανῇ κρύπτειν, σύ νυν 755
 πρὸς θεῶν πατρώων, Οἰδίπους, πεισθεῖς ἐμοὶ
 κρύψον, θελήσας ἄστυ καὶ δόμους μολεῖν
 τοὺς σοὺς πατρώους, τήνδε τὴν πόλιν φίλως
 εἰπών· ἐπαξία γάρ. ἡ δ' οἴκοι πλέον
 δίκη σέβοιτ' ἄν, οὔσα σὴ πάλαι τροφός. 760
 ΟΙ. ὦ πάντα τολμῶν κάπῃ παντὸς ἄν φέρων
 λόγου δικαίου μηχανήμα ποικίλον,
 τί ταῦτα πειρᾷ καμὲ δεύτερον θέλεις
 εἰεῖν, ἐν οἷς μάλιστ' ἄν ἀλγοίην ἀλούς ;
 πρόσθεν τε γάρ με τοῖσιν οἰκείοις κακοῖς 765
 νοσοῦνθ', ὅτ' ἡ μοι τέρψις ἐκπεσεῖν χθονὺς.

οὐκ ἤθελες θέλοντι προσθέσθαι χάριν,
 ἀλλ' ἡνίκ' ἤδη μεστός ἦν θυμούμενος,
 καὶ τὸν δόμοισιν ἦν διαιτᾶσθαι γλυκὺ,
 τότε' ἐξεώθεις κἀξέβαλλες, οὐδέ σοι 770
 τὸ συγγενές τοῦτ' οὐδαμῶς τότε' ἦν φίλον·
 νῦν τ' αὖθις ἡνίκ' εἰσορᾷς πόλιν τέ μοι
 ξυνοῦσαν εὖνουν τήνδε καὶ γένος τὸ πᾶν,
 πειρᾷ μετασπᾶν, σκληρὰ μαλθακῶς λέγων.
 καίτοι τίς αὕτη τέρψις ἄκοντας φιλεῖν, 775
 ὥσπερ τις εἴ σοι λιπαροῦντι μὲν τυχεῖν
 μηδὲν διδοίῃ μηδ' ἐπαρκέσαι θέλοι,
 πλήρη δ' ἔχοντι θυμὸν ὧν χρήζοις, τότε
 δωροῖθ', ὅτ' οὐδὲν ἢ χάρις χάριν φέροι·
 ἄρ' ἂν ματαίου τῆσδ' ἂν ἡδονῆς τύχοις ; 780
 τοιαῦτα μέντοι καὶ σὺ προσφέρεις ἐμοὶ,
 λόγῳ μὲν ἐσθλὰ, τοῖσι δ' ἔργοισιν κακά.
 φράσω δὲ καὶ τοῖσδ', ὥς σε δηλώσω κακόν.
 ἦκεις ἔμ' ἄξων, οὐχ ἔν' ἐς δόμους ἄγῃς,
 ἀλλ' ὥς πάραυτον οἰκίσης, πόλις δέ σοι 785
 κακῶν ἄνατος τῆσδ' ἀπαλλαχθῇ χθονός.
 οὐκ ἔστι σοι ταῦτ', ἀλλὰ σοι τὰδ' ἔστ', ἐκεῖ
 χώρας ἀλάστωρ οὐμὸς ἐνναίων αἰεῖ·
 ἔστιν δὲ παισὶ τοῖς ἐμοῖσι τῆς ἐμῆς
 χθονὸς λαχεῖν τοσοῦτον, ἐνθανεῖν μόνον. 790
 ἄρ' οὐκ ἄμεινον ἢ σὺν τὰν Θήβαις φρονῶ ;
 πολλῶ γ', ὅσῳ περ καὶ σαφεστέρων κλύω
 Φοίβου τε καὶ τοῦ Ζηνός, ὃς κείνου πατήρ.
 τὸ σὺν δ' ἀφίκται δεῦρ' ὑπόβλητον στόμα,
 πολλὴν ἔχον στόμωσιν· ἐν δὲ τῷ λέγειν 795
 κάκ' ἂν λάβοις τὰ πλείον' ἢ σωτήρια.
 ἀλλ' οἶδα γάρ σε ταῦτα μὴ πείθων, ἴθι·

- ἡμᾶς δ' ἔα ζῆν ἐνθάδ'. οὐ γὰρ ἂν κακῶς
 οὐδ' ὧδ' ἔχοντες ζῶμεν, εἰ τερποίμεθα.
- ΚΡ. πότερα νομίζεις δυστυχεῖν ἔμ' ἐς τὰ σὰ 800
 ἢ σ' ἐς τὰ σαυτοῦ μᾶλλον ἐν τῷ νῦν λόγῳ;
- ΟΙ. ἐμοὶ μὲν ἐσθ' ἡδιστον, εἰ σὺ μῆτ' ἐμὲ
 πείθειν οἶός τ' εἴ μήτε τούσδε τοὺς πέλας.
- ΚΡ. ὦ δύσμορ', οὐδὲ τῷ χρόνῳ φύσας φανεῖ
 φρένας ποτ', ἀλλὰ λῦμα τῷ γῆρα τρέφει; 805
- ΟΙ. γλώσση σὺ δεινός· ἄνδρα δ' οὐδέν' οἶδ' ἐγὼ
 δίκαιον ὅστις ἐξ ἅπαντος εὖ λέγει.
- ΚΡ. χωρὶς τό τ' εἰπεῖν πολλὰ καὶ τὰ καίρια.
- ΟΙ. ὥς δὴ σὺ βραχεία, ταῦτα δ' ἐν καιρῷ λέγεις.
- ΚΡ. οὐ δῆθ', ὅτῳ γε νοῦς ἴσος καὶ σοὶ πάρα. 810
- ΟΙ. ἀπελθ', ἐρῶ γὰρ καὶ πρὸ τῶνδε, μηδέ με
 φύλασθ' ἐφορμῶν ἔνθα χρή ναίειν ἐμέ.
- ΚΡ. μαρτύρομαι τούσδ', οὐχὶ σ', ὃς γνώσει φίλους
 οἷ' ἀνταμείβει ῥήματ', ἣν σ' ἔλω ποτέ.
- ΟΙ. τίς δ' ἂν με τῶνδε συμμάχων ἔλοι βία; 815
- ΚΡ. ἡ μὴν σὺ κἄνευ τοῦδε λυπηθεὶς ἔσει.
- ΟΙ. ποίῳ σὺν ἔργῳ τοῦτ' ἀπειλήσας ἔχεις;
- ΚΡ. παῖδοιν δυοῖν σοὶ τὴν μὲν ἀρτίως ἐγὼ
 ξυναρπάσας ἔπεμψα, τὴν δ' ἄξω τάχα.
- ΟΙ. ὦμοι. ΚΡ. τάχ' ἔξεις μᾶλλον οἰμώζειν τάδε. 820
- ΟΙ. τὴν παῖδ' ἔχεις μου;
- ΚΡ. τήνδε τ' οὐ μακροῦ χρόνου.
- ΟΙ. ἰὼ ξένοι, τί δράσετ'; ἡ προδώσετε,
 κοῦκ ἐξελάτε τὸν ἀσεβῆ τῆσδε χθονός;
- ΧΟ. χώρει, ξέν', ἔξω θῆυσον· οὔτε γὰρ τὰ νῦν
 δίκαια πράσσεις οὔθ' ἂ πρόσθεν εἴργασαι. 825
- ΚΡ. ὑμῖν ἂν εἴη τήνδε καιρὸς ἐξάγειν
 ἄκουσαν, εἰ θέλουσα μὴ πορεύσεται.

ΑΝ. οἴμοι τάλαινα, ποῖ φύγω; ποῖαν λάβω
 ῥεῶν ἄρηξιν ἢ βροτῶν;

ΧΟ. τί δρᾶς, ξένε;

ΚΡ. οὐχ ἄψομαι τοῦδ' ἀνδρός, ἀλλὰ τῆς ἐμῆς. 830

ΟΙ. ὦ γῆς ἀνακτες. ΧΟ. ὦ ξέν', οὐ δίκαια δρᾶς.

ΚΡ. δίκαια. ΧΟ. πῶς δίκαια;

ΚΡ. τοὺς ἐμοὺς ἄγω.

ΟΙ. ἰὼ πόλις. στρ.

ΧΟ. τί δρᾶς, ὦ ξέν'; οὐκ ἀφήσεις; τάχ' ἐς
 βάσανον εἰ χερῶν. 835

ΚΡ. εἴργου. ΧΟ. σοῦ μὲν οὐ τάδε γε μωμένου.

ΚΡ. πόλει μαχεῖ γάρ, εἴ τι πημανεῖς ἐμέ.

ΟΙ. οὐκ ἡγόρευον ταῦτ' ἐγώ;

ΧΟ. μέθες χεροῖν
 τὴν παῖδα θᾶσσον.

ΚΡ. μὴ 'πίτασς' ἂ μὴ κρατεῖς.

ΧΟ. χαλᾶν λέγω σοι. ΚΡ. σοὶ δ' ἔγωγ' ὁδοιοπορεῖν. 840

ΧΟ. προβᾶθ' ὦδε, βᾶτε βᾶτ', ἔντοποι.
 πόλις ἐναίρεται, πόλις ἐμὰ, σθένει.
 προβᾶθ' ὦδέ μοι.

ΑΝ. ἀφέλκομαι δύστηνος, ὦ ξένοι ξένοι. 844

ΟΙ. ποῦ, τέκνον, εἰ μοι; ΑΝ. πρὸς βίαν πορεύομαι.

ΟΙ. ὄρεξον, ὦ παῖ, χεῖρας. ΑΝ. ἀλλ' οὐδὲν σθένω.

ΚΡ. οὐκ ἄξεθ' ὑμεῖς; ΟΙ. ὦ τάλας ἐγὼ, τάλας.

ΚΡ. οὐκουν ποτ' ἐκ τούτοις γε μὴ σκήπτροιν ἔτι
 ὁδοιοπορήσεις· ἀλλ' ἐπεὶ μακρὰν θέλεις
 πατρίδα τε τὴν σὴν καὶ φίλους, ὕψ' ὦν ἐγὼ 850
 ταχθεὶς τάδ' ἔρδω, καὶ τύραννος ὦν ὁμως,
 νίκα. χρόνῳ γὰρ, οἶδ' ἐγὼ, γνώσει τάδε,
 ὁθούνεκ' αὐτὸς αὐτὸν οὔτε νῦν καλὰ
 δρῆς οὔτε πρόσθεν εἰργάσω βία φίλων;

ὀργῇ χάριν δούς, ἥ σ' αἰὲ λυμαίνεται. 855

ΧΟ. ἐπίσχεσ αὐτοῦ, ξείνε. ΚΡ. μὴ ψαύειν λέγω.

ΧΟ. οὔτοι σ' ἀφήσω, τῶνδ' ἔστερημένος.

ΚΡ. καὶ μείζον ἄρα ρύσιον πώλει τάχα
θήσεις; ἐφάψομαι γὰρ οὐ ταῦταιν μόναιν.

ΧΟ. ἀλλ' ἐς τί τρέψει; 860

ΚΡ. τόνδ' ἀπάξομαι λαβών.

ΧΟ. δεινὸν λέγεις.

ΚΡ. ὥς τοῦτο νῦν πεπράζεται,
ἦν μὴ μ' ὁ κραίνων τῆσδε γῆς ἀπειργάθη.

ΟΙ. ὦ φθέγμ' ἀναιδές, ἡ σὺ γὰρ ψαύσεις ἐμοῦ;

ΚΡ. αὐτῷ σιωπᾶν.

ΟΙ. μὴ γὰρ αἶδε δαίμονες
θεῖέν μ' ἄφωνον τῆσδε τῆς ἀρῆς ἔτι, 865

ὅς μ', ὦ κάκιστε, ψιλὸν ὄμμ' ἀποσπάσας

πρὸς ὄμμασιν τοῖς πρόσθεν ἐξοίχει βία.

τοιγὰρ σέ τ' αὐτὸν καὶ γένος τὸ σὸν θεῶν

ὁ πάντα λεύσσων Ἥλιος δοίη βίον

τοιούτον οἶον καμὲ γηράναι ποτέ. 870

ΚΡ. ὁρᾶτε ταῦτα, τῆσδε γῆς ἐγχώριοι;

ΟΙ. ὀρώσι καμὲ καὶ σέ, καὶ φρονοῦσ' ὅτι
ἔργοις πεπονθὼς ῥήμασιν σ' ἀμύνομαι.

ΚΡ. οὔτοι καθέξω θυμὸν, ἀλλ' ἄξω βία
κεῖ μουνός εἰμι τόνδε καὶ χρόνῳ βραδύς. 875

ΟΙ. ἰὼ τάλας. ἀντ.

ΧΟ. ὅσον λῆμ' ἔχων ἀφίκον, ξέν', εἰ
τάδε δοκεῖς τελεῖν.

ΚΡ. δοκῶ. ΧΟ. τάνδ' ἄρ' οὐκ ἔτι νεμῶ πόλιν.

ΚΡ. τοῖς τοι δίκαιοις χῶ βραχὺς νικᾷ μέγαν. 880

ΟΙ. ἀκούεθ' οἷα φθέγγεται;

ΧΟ. τά γ' οὐ τελεῖ.

• • • • •

- ΚΡ. Ζεὺς ταῦτ' ἂν εἰδείη, σὺ δ' οὐ.
 ΧΟ. ἄρ' οὐχ ὕβρις τὰδ' ; ΚΡ. ὕβρις, ἀλλ' ἀνεκτέα.
 ΧΟ. ἰὼ πᾶς λεῶς, ἰὼ γῆς πρόμοι,
 μόλετε σὺν τάχει, μόλετ'· ἐπεὶ πέραν 885
 περῶσ' οἶδε δῆ.
 ΘΗ. τίς ποθ' ἡ βοή ; τί τοῦργον ; ἐκ τίνος φόβον ποτὲ
 βουθυτοῦντά μ' ἀμφὶ βωμὸν ἔσχετ' ἐναλίφ θεῶ
 τοῦδ' ἐπιστάτῃ Κολωνοῦ ; λέξαθ', ὡς εἰδῶ τὸ πᾶν
 οὐ χάριν δεῦρ' ἦξα θάσσον ἢ καθ' ἡδονὴν ποδός.
 ΟΙ. ὦ φίλτατ', ἔγνω γὰρ τὸ προσφώνημά σου, 891
 πέπονθα δεινὰ τοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς ἀρτίως.
 ΘΗ. τὰ ποῖα ταῦτα, τίς δ' ὁ πημήνας ; λέγε.
 ΟΙ. Κρέων ὅδ', ὃν δέδορκας, οἴχεται τέκνων
 ἀποσπάσας μου τὴν μόνην ξυνωρίδα. 895
 ΘΗ. πῶς εἶπας ; ΟΙ. οἶά περ πέπονθ' ἀκήκοας.
 ΘΗ. οὐκ οὖν τις ὥς τάχιστα προσπόλων μολῶν
 πρὸς τούσδε βωμοὺς πάντ' ἀναγκάσει λεῶν
 ἀνιππον ἱππότην τε θυμάτων ἀπο
 σπεύδειν ἀπο ῥυτῆρος, ἔνθα δίστομοι 900
 μάλιστα συμβάλλουσιν ἐμπόρων ὁδοί,
 ὡς μὴ παρέλθωσ' αἱ κόραι, γέλως δ' ἐγὼ
 ξένῳ γένωμαι τῷδε, χειρωθεὶς βία.
 ἴθ', ὡς ἄνωγι, σὺν τάχει. τοῦτον δ' ἐγὼ
 εἰ μὲν δι' ὀργῆς ἦκον, ἥς ὅδ' ἄξιος, 905
 ἄτρωτον οὐ μεθῆκ' ἂν ἐξ ἐμῆς χερός·
 νῦν δ' οὕσπερ αὐτὸς τοὺς νόμους εἰσῆλθ' ἔχων,
 τούτοισι κοῦκ ἄλλοισιν ἀρμωσθήσεται.
 οὐ γάρ ποτ' ἔξει τῆσδε τῆς χώρας, πρὶν ἂν
 κείνας ἐναργεῖς δεῦρό μοι στήσης ἄγων· 910
 ἐπεὶ δέδρακας οὗτ' ἐμοῦ καταξίως

οὐθ' ὧν πέφυκας αὐτὸς οὔτε σῆς χθονὸς,
 ὅστις δίκαι' ἀσκοῦσαν εἰσελθὼν πόλιν
 κἄνευ νόμου κραίνουσιν οὐδέν, εἴτ' ἀφείς
 τὰ τῆσδε τῆς γῆς κύρι' ᾧδ' ἐπεσπασὼν 915
 ἄγεις θ' ἃ χρήζεις καὶ παρίστασαι βία.
 καὶ μοι πόλιν κένανδρον ἢ δούλην τινὰ
 ἔδοξας εἶναι, κἄμ' ἴσον τῷ μηδενί.

καίτοι σε Θῆβαί γ' οὐκ ἐπαίδευσαν κακόν·
 οὐ γὰρ φιλοῦσιν ἄνδρας ἐκδίκους τρέφειν, 920
 οὐδ' ἂν σ' ἐπαινέσειαν, εἰ πυθοίατο
 συλῶντα τὰμὰ καὶ τὰ τῶν θεῶν, βία
 ἄγοντα φωτῶν ἀθλίων ἱκτῆρια.

οὐκουν ἔγωγ' ἂν σῆς ἐπεμβαίνων χθονὸς,
 οὐδ' εἰ τὰ πάντων εἶχον ἐνδικώτατα, 925
 ἄνευ γε τοῦ κραίνοντος, ὅστις ἦν, χθονὸς,
 οὐθ' εἴλκον οὔτ' ἂν ἦγον, ἀλλ' ἠπιστάμην
 ξένον παρ' ἀστοῖς ὡς διαιτᾶσθαι χρεῶν.
 σὺ δ' ἀξίαν οὐκ οὔσαν αἰσχύνεις πόλιν
 τὴν αὐτὸς αὐτοῦ, καὶ σ' ὁ πληθύνων χρόνος 930
 γέρονθ' ὁμοῦ τίθησι καὶ τοῦ νοῦ κενόν.

εἶπον μὲν οὖν καὶ πρόσθεν, ἐννέπω δὲ νῦν,
 τὰς παῖδας ὡς τάχιστα δεῦρ' ἄγειν τινὰ,
 εἰ μὴ μέτοικος τῆσδε τῆς χώρας θέλεις
 εἶναι βία τε κοῦχ ἐκών· καὶ ταῦτά σοι 935
 τῷ νῷ θ' ὁμοίως κἀπὸ τῆς γλώσσης λέγω.

ΧΟ. ὁρᾷς ἴν' ἤκεις, ᾧ ξέν' ; ὡς ἀφ' ὧν μὲν εἰ
 φαίνει δίκαιος, δρῶν δ' ἐφευρίσκει κακά.
ΚΡ. ἐγὼ οὔτ' ἄνανδρον τῇνδε τὴν πόλιν λέγων,
 ᾧ τέκνον Αἰγέως, οὔτ' ἄβουλον, ὡς σὺ φῆς, 940
 τοῦργον τόδ' ἐξέπραξα, γιγνώσκων δ' ὅτι
 οὐδεὶς ποτ' αὐτοὺς τῶν ἐμῶν ἂν ἐμπέσοι

- ζῆλος ξυναίμων, ὥστ' ἐμοῦ τρέφειν βία.
 ῥῖδη δ' ὀθοῦνεκ' ἄνδρα καὶ πατροκτόνον
 κἄναγνον οὐ δεξοίατ', οὐδ' ὕψι γάμοι 945
 ξυνόντες ἠϋρέθησαν ἀνόσιοι τέκνων.
 τοιοῦτον αὐτοῖς Ἄρεος εὐβουλον πάγον
 ἐγὼ ξυνῆδη χθόνιον ὄνθ', ὅς οὐκ ἔῃ
 τοιούσδ' ἀλήτας τῇδ' ὁμοῦ ναίειν πόλει·
 ᾧ πίστιν ἰσχων τήνδ' ἐχειρούμεν ἄγραν. 950
 καὶ ταῦτ' ἂν οὐκ ἔπρασσον, εἰ μή μοι πικρὰς
 αὐτῷ τ' ἀρὰς ἤρᾱτο καὶ τῶμῳ γένει·
 ἀνθ' ὧν πεπονθὼς ἡξίουν τάδ' ἀντιδρᾶν.
 θυμοῦ γὰρ οὐδὲν γῆράς ἐστιν ἄλλο πλὴν
 θανεῖν· θανόντων δ' οὐδὲν ἄλγος ἀπτεται. 955
 πρὸς ταῦτα πράξεις οἷον ἂν θέλῃς· ἐπεὶ
 ἐρημία με, καὶ δέκαί' ὁμῶς λέγω,
 σμικρὸν τίθησι· πρὸς δὲ τὰς πράξεις ὁμῶς,
 καὶ τηλικόσδ' ὧν, ἀντιδρᾶν πειράσομαι.
 ΟΙ. ὦ λῆμ' ἀναιδές, τοῦ καθυβρίζειν δοκεῖς, 960
 πότερον ἐμοῦ γέροντος, ἢ σαυτοῦ, τόδε ;
 ὅστις φόνους σοὶ καὶ γάμους καὶ ξυμφορὰς
 τοῦ σοῦ διῆκας στόματος, ἃς ἐγὼ τάλας
 ἤνεγκον ἄκων. θεοῖς γὰρ ἦν οὕτω φίλον,
 τάχ' ἂν τι μηνίουσιν ἐς γένος πάλαι. 965
 ἐπεὶ καθ' αὐτόν γ' οὐκ ἂν ἐξεύροις ἐμοὶ
 ἁμαρτίας ὄνειδος οὐδὲν ἀνθ' ὅτου
 τάδ' εἰς ἐμαυτὸν τοὺς ἐμούς θ' ἡμάρτανον.
 ἐπεὶ δίδασκον, εἴ τι θέσφατον πατρὶ
 χρησιμοῖσιν ἰκνεῖθ' ὥστε πρὸς παίδων θανεῖν, 970
 πῶς ἂν δικαίως τοῦτ' ὄνειδίζῃς ἐμοὶ,
 ὃς οὔτε βλάσταις πῶ γενηθλίου πατρὸς,
 οὐ μητρὸς εἶχον, ἀλλ' ἀγέννητος τότε ἦ ;

εἰ δ' αὖ φανείς δύστηνος, ὥς ἐγὼ 'φάνην,
 ἐς χεῖρας ἤλθον πατρὶ καὶ κατέκτανον, 975
 μηδὲν ξυνιείς ὦν ἔδρων εἰς οὓς τ' ἔδρων,
 πῶς ἂν τό γ' ἄκον πρᾶγμ' ἂν εἰκότως ψέγοις ;
 μητρὸς δέ, τλῆμον, οὐκ ἐπαισχύνει γάμους
 οὔσης ὁμιύμου σῆς μ' ἀναγκάζων λέγειν,
 οἷους ἐρῶ τάχ' ; οὐ γὰρ οὖν σιγήσομαι, 980
 σοῦ γ' ἐς τόδ' ἐξελθόντος ἀνόσιον στόμα.
 ἔτικτε γάρ μ' ἔτικτεν, ὦμοι μοι κακῶν,
 οὐκ εἰδότη' οὐκ εἰδυῖα' καὶ τεκοῦσά με
 αὐτῆς ὄνειδος παῖδας ἐξέφυσέ μοι.
 ἀλλ' ἐν γὰρ οὖν ἔξοιδα, σέ μὲν ἐκόντ' ἐμέ 985
 κείνην τε ταῦτα δυστομεῖν· ἐγὼ δέ νιν
 ἄκων ἔγημα, φθέγγομαί τ' ἄκων τάδε.
 ἀλλ' οὐ γὰρ οὐτ' ἐν τοῖσδ' ἀκούσομαι κακὸς
 γάμοισιν οὔθ' οὓς αἰὲν ἐμφέρεις σύ μοι
 φόνους πατρώους ἐξονειδίζων πικρῶς. 990
 ἐν γάρ μ' ἄμειψαι μῦνον ὦν σ' ἀνιστορῶ.
 εἴ τίς σε τὸν δίκαιον αὐτίκ' ἐνθάδε
 κτεῖνοι παραστὰς, πότερα πυνθάνοι' ἂν, εἰ
 πάτηρ σ' ὁ καίνων, ἢ τίνοι' ἂν εὐθέως ;
 δοκῶ μὲν, εἵπερ ζῆν φιλεῖς, τὸν αἴτιον 995
 τίνοι' ἂν, οὐδὲ τοῦνδικον περιβλέποις.
 τοιαῦτα μέντοι καὐτὸς εἰσέβην κακὰ,
 θεῶν ἀγόντων· οἷς ἐγὼ οὐδὲ τὴν πατρὸς
 ψυχὴν ἂν οἶμαι ζῶσαν ἀντειπεῖν ἐμοί.
 σὺ δ', εἴ γὰρ οὐ δίκαιος, ἀλλ' ἅπαν καλὸν 1000
 λέγειν νομίζων, ῥητὸν ἄρρητόν τ' ἔπος,
 τοιαῦτ' ὄνειδίζεις με τῶνδ' ἐναντίον.
 καί σοι τὸ Θησέως ὄνομα θωπεῦσαι καλόν,
 καὶ τὰς Ἀθήνας, ὥς κατόφκηται καλῶς

- καὶ θ' ἴδ' ἐπαινῶν πολλὰ τοῦδ' ἐκλανθάνει, 1005
 ὁθούνεκ' εἴ τις γῇ θεοὺς ἐπίσταται
 τιμαῖς σεβίζειν, ἦδε τοῦθ' ὑπερφέρει,
 ἀφ' ἧς σὺ κλέψας τὸν ἰκέτην γέροντ' ἐμέ
 αὐτόν τ' ἐχειροῦ τὰς κόρας τ' οἴχει λαβών.
 ἀνθ' ὧν ἐγὼ νῦν τάσδε τὰς θεὰς ἐμοὶ 1010
 καλῶν ἰκνυῖμαι καὶ κατασκήπτω λιταῖς
 ἐλθεῖν ἀρωγοὺς ξυμμάχους θ', ἵν' ἐκμάθῃς
 οἶων ὑπ' ἀνδρῶν ἦδε φρουρεῖται πόλις.
- ΧΟ. ὁ ξείνος, ὄναξ, χρηστός· αἱ δὲ συμφοραὶ
 αὐτοῦ πανώλεις, ἄξια δ' ἀμυναθεῖν. 1015
- ΘΗ. ἅλῃς λόγων· ὥς οἱ μὲν ἐξηρπασμένοι
 σπεύδουσιν, ἡμεῖς δ' οἱ παθόντες ἔσταμεν.
- ΚΡ. τί δῆτ' ἀμαυρῶ φωτὶ προστάσσεις ποιεῖν ;
- ΘΗ. ὁδοῦ κατάρχειν τῆς ἐκεί, πομπὸν δέ με
 χωρεῖν, ἵν', εἰ μὲν ἐν τόποισι τοῖσδ' ἔχεις 1020
 τὰς παῖδας ἡμῶν, αὐτὸς ἐκδείξῃς ἐμοί·
 εἰ δ' ἐγκρατεῖς φεύγουσιν, οὐδὲν δεῖ πονεῖν.
 ἄλλοι γὰρ οἱ σπεύδοντες, οὗς οὐ μὴ ποτε
 χώρας φυγόντες τῇσδ' ἐπεύξωνται θεοῖς.
 ἀλλ' ἐξυφηγοῦ· γνῶθι δ' ὥς ἔχων ἔχει, 1025
 καὶ σ' εἴλε θηρῶνθ' ἡ τύχη· τὰ γὰρ δόλωφ
 τῷ μὴ δικαίῳ κτήματ' οὐχὶ σώζεται.
 κοῦκ ἄλλον ἔξεις ἐς ταῖδ'· ὥς ἔξυιδά σε
 οὐ ψιλὸν οὐδ' ἄσκευον ἐς τοσὴνδ' ὕβριν
 ἦκοντα τόλμης τῆς παρεστῶσης τανῦν, 1030
 ἀλλ' ἔσθ' ὅτῳ σὺ πιστὸς ὧν ἔδρας τάδε.
 ἀ δεῖ μ' ἀθρῆσαι, μηδὲ τήνδε τὴν πόλιν
 ἐνὸς ποιῆσαι φωτὸς ἀσθενεστέραν.
 νοεῖς τι τούτων, ἢ μάτην τανῦν τε σοι
 δοκεῖ λελέχθαι χάτε ταῦτ' ἐμηχανῶ ; 1035

- ΚΡ. οὐδέν σὺ μεμπτὸν ἐνθάδ' ὦν ἐρεῖς ἐμοί·
οἴκοι δὲ χῆμεῖς εἰσόμεσθ' ἃ χρὴ ποιεῖν.
- ΘΗ. χωρῶν ἀπειλεῖ νῦν· σὺ δ' ἡμῖν, Οἰδίπους,
ἔκηλος αὐτοῦ μίμνε, πιστωθεὶς ὅτι,
ἦν μὴ θάνω ἔγωγ πρόσθεν, οὐχὶ παύσομαι 1040
πρὶν ἂν σε τῶν σῶν κύριον στήσω τέκνων.
- ΟΙ. ὄναιο, Θησεῦ, τοῦ τε γενναίου χάριν
καὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐνδίκου προμηθείας.
- ΧΟ. εἶην ὅθι δαΐων στρ. α.
ἀνδρῶν τάχ' ἐπιστροφαὶ 1045
τὸν χαλκοβόαν Ἄρη
μίξουσιν, ἥ πρὸς Πυθίαις,
ἥ λαμπάσιν ἀκταῖς,
οὐ πότνιαι σεμνὰ τιθηνοῦνται τέλη 1050
θνατοῖσιν, ὦν καὶ χρυσέα
κλῆς ἐπὶ γλώσση βέβακε προσπόλων Εὐμολπιδᾶν·
ἔνθ' οἶμαι τὸν ἐγρεμάχαν
Θησεά καὶ τὰς διστόλους 1055
ἀδμῆτας ἀδελφὰς
αὐταρκεῖ τάχ' ἐμμίξειν βοᾷ
τούσδ' ἀνὰ χώρους·
ἥ που τὸν ἐφέσπερον ἀντ. α'.
πέτρας νιφάδος πελώσ' 1060
Οἰάτιδος ἐκ νομοῦ,
πώλοισιν, ἥ ῥιμφαρμάτοις
φεύγοντες ἀμίλλαις.
ἀλώσεται· δεινὸς ὁ προσχώρων Ἄρης, 1065
δεινὰ δὲ Θησειδᾶν ἀκμά.
πῶς γὰρ ἀστράπτει χαλινὸς, πᾶσα δ' ὀρμάται κατὰ
ἀμπυκτήρια * * *

ἄμβασις, οἱ τὰν ἱππίαν 1070

τιμῶσιν Ἀθάναν

καὶ τὸν πύντιον γαῖαοχον

ῥέας φίλον νιόν.

ἔρδουσιν, ἥ μέλλουσ' ; στρ. β΄.

ὥς προμνᾶται τί μοι

γνώμα, τάχ' ἐνδῶσειν 1075

τῶν δεινὰ τλασᾶν, δεινὰ δ' εὐρουσῶν πρὸς αὐ-

τελεῖ τελεῖ Ζεὺς τι κατ' ἄμαρ' [Θυίμων πάθη.

μάντις εἴμ' ἐσθλῶν ἀγώνων. 1080

εἴθ' ἀελλαία ταχύρρωστος πελειὰς

αἰθερίας νεφέλας κύρσαιμι τῶνδ' ἀγώνων

ἐωρήσασα τοῦμὸν ὄμμα.

ἰὼ πάνταρχε θεῶν, ἀντ. β΄.

παντόπτα Ζεῦ, πόροις

γᾶς τῷσδε δαμούχοις 1086

σθένει ἑπινικεῖφ τὸν εὖαγρον τελειῶσαι λόχον,

σεμνά τε παῖς Παλλὰς Ἀθάναι. 1090

καὶ τὸν ἀγρευτὰν Ἀπόλλω

καὶ κασιγνήτην πυκνοστίκτων ὀπαδὸν

ὠκυπόδων ἐλάφων στέργω διπλῶς ἀρωγὰς

μολεῖν γὰρ τῷδε καὶ πολίταις. 1095

ὦ ξεῖν' ἀλῆτα, τῷ σκοπῷ μὲν οὐκ ἔρεῖς

ὥς ψευδόμαντις. τὰς κόρας γὰρ εἰσορῶ

τάσδ' ἕσσον αὖθις ὧδε προσφυλουμένας.

ΟΙ. ποῦ ποῦ ; τί φῆς ; πῶς εἶπας ;

ΑΝ. ὦ πάτερ πάτερ,

τίς ἂν θεῶν σοι τόνδ' ἄριστον ἄνδρ' ἰδεῖν 1100

δοίῃ, τὸν ἡμᾶς δεῦρο προσπέμψαντά σοι ;

ΟΙ. ὦ τέκνον, ἡ πάρεστυν ;

ΑΝ. αἶδε γὰρ χέρες

Θησείως ἔσωσαν φιλάτων τ' ὁπαόνων.

ΟΙ. προσέλθετ', ὦ παῖ, πατρὶ, καὶ τὸ μῆδαμὰ
ἐλπισθὲν ἦξειν τῷμα βαστάσαι δότε. 1105

ΑΝ. αἰτεῖς ἃ τεύξει· σὺν πόθῳ γὰρ ἡ χάρις.

ΟΙ. ποῦ δῆτα, ποῦ ὅστον; ΑΝ. αἶδ' ὁμοῦ πελάζομεν.

ΟΙ. ὦ φίλτατ' ἔρνη. ΑΝ. τῷ τεκόντι πᾶν φίλον.

ΟΙ. ὦ σκῆπτρα φωτός. ΑΝ. δυσμόρου γε δύσμορα.

ΟΙ. ἔχω τὰ φίλτατ', οὐδ' ἔτ' ἂν πανάθλιος 1110
θανὼν ἂν εἶην σφῶν παρεστώσαιν ἐμοί.

ἐρείσατ', ὦ παῖ, πλευρὸν ἀμφιδέξιον,
ἐμφύντε τῷ φύσαντι, κάναπαύσατον
τοῦ πρόσθ' ἐρήμου τοῦδε δυστήνου πλάνου.
καί μοι τὰ πραχθέντ' εἴπαθ' ὥς βράχιστ', ἐπεὶ
ταῖς τηλικαῖσδε σμικρὸς ἔξαρκεῖ λόγος. 1116

ΑΝ. ὅδ' ἔσθ' ὁ σώσας· τοῦδε χρή κλύειν, πάτερ,
καὶ σοὶ τε τοῦργον τοῦτ' ἐμοί τ' ἔσται βραχύ.

ΟΙ. ὦ ξεῖνε, μὴ θαύμαζε, πρὸς τὸ λιπαρὲς
τέκν' εἰ φανέντ' ἄελπτα μηκύνω λόγον. 1120

ἐπίσταμαι γὰρ τήνδε τὴν ἐς τάσδε μοι
τέρψιν παρ' ἄλλου μηδενὸς πεφασμένην.
σὺ γάρ νιν ἐξέσωσας, οὐκ ἄλλος βροτῶν.

καὶ σοὶ θεοὶ πόροιεν ὥς ἐγὼ θέλω,
αὐτῷ τε καὶ γῇ τῇδ'· ἐπεὶ τό γ' εὐσεβὲς 1125

μόνοις παρ' ὑμῖν ἡῦρον ἀνθρώπων ἐγὼ
καὶ τοῦπιεικὲς καὶ τὸ μὴ ψευδοστομεῖν.

εἰδὼς δ' ἀμύνω τοῖσδε τοῖς λόγοις τάδε.

ἔχω γὰρ ἄχω διὰ σέ κοῦκ ἄλλον βροτῶν.
καί μοι χέρ', ὦναξ, δεξιὰν ὄρεξον, ὥς 1130

ψαύσω φιλήσω θ', ἥ θέμις, τὸ σὺν κάρᾳ.

καίτοι τί φωνῶ; πῶς σ' ἂν ἄθλιος γεγώς
θιγεῖν θελήσαιμ' ἀνδρὸς, ὃς τίς οὐκ ἔνι

- κηλὶς κακῶν ξύνοικος ; οὐκ ἔγωγέ σε,
 οὐδ' οὖν εἴσω. τοῖς γὰρ ἐμπείροις βροτῶν 1135
 μόνοις οἷόν τε συνταλαιπωρεῖν τάδε.
 σὺ δ' αὐτόθεν μοι χαῖρε καὶ τὰ λοιπά μου
 μέλου δικαίως, ὥσπερ ἐς τόδ' ἡμέρας.
- ΘΗ. οὗτ' εἴ τι μῆκος τῶν λόγων ἔθου πλέον,
 τέκνοισι τερφθεὶς τοῖσδε, θαυμάσας ἔχω, 1140
 οὗτ' εἰ πρὸ τούμου προὔλαβες τὰ τῶνδ' ἔπη.
 βάρος γὰρ ἡμᾶς οὐδέν ἐκ τούτων ἔχει.
 οὐ γὰρ λόγοισι τὸν βίον σπινδαζομεν
 λαμπρὸν ποιεῖσθαι μᾶλλον ἢ τοῖς δρωμένοις.
 δείκνυμι δ'. ὦν γὰρ ὤμοσ' οὐκ ἐψευσάμην 1145
 οὐδέν σε, πρέσβυ. τάσδε γὰρ πάρειμ' ἄγων
 ζώσας, ἀκραιφνεῖς τῶν κατηπειλημένων..
 χῶπως μὲν ἄγων ἤρέθη τί δεῖ μάτην
 κομπεῖν, ἃ γ' εἴσει καὐτὸς ἐκ ταύταιν ξυνών ;
 • λόγος δ' ὃς ἐμπέπτωκεν ἀρτίως ἐμοὶ 1150
 στείχοντι δεῦρο, συμβαλοῦ γνώμην, ἐπεὶ
 σμικρὸς μὲν εἰπεῖν, ἄξιος δὲ θαυμάσαι.
 πρᾶγος δ' ἀτίζειν οὐδέν ἄνθρωπον χρεῶν.
- ΟΙ. τί δ' ἔστι, τέκνον Διγέως ; δίδασκέ με,
 ὥς μὴ εἰδότης αὐτὸν μηδὲν ὦν σὺ πυνθάνει. 1155
- ΘΗ. φασὶν τιν' ἡμῖν ἄνδρα, σοὶ μὲν ἔμπολιν
 οὐκ ὄντα, συγγενῇ δὲ, προσπεσόντα πως
 βωμῷ καθῆσθαι τῷ Ποσειδῶνος, παρ' ᾧ
 θύων ἔκυρον, ἡνίχ' ὠρμώμην ἐγώ.
- ΟΙ. ποδαπὸν ; τί προσχρῆζοντα τῷ θακήματι ; 1160
- ΘΗ. οὐκ οἶδα πλὴν ἔν. σοῦ γὰρ, ὥς λέγουσί μοι,
 βραχύν τιν' αἰτεῖ μῦθον οὐκ ὄγκου πλέων.
- ΟΙ. ποῖόν τιν' ; οὐ γὰρ ἦδ' ἔδρα σμικροῦ λόγου.
- ΘΗ. σοὶ φασὶν αὐτὸν ἐς λόγους ἐλθεῖν μολόντ'

- αἰτεῖν ἀπελθεῖν τ' ἀσφαλῶς τῆς ὑεῦρ' ὁδοῦ. 1165
- ΟΙ. τίς δῆτ' ἂν εἴη τήνδ' ὁ προσθακῶν ἔδραν ;
- ΘΗ. δρα κατ' Ἄργος εἴ τις ὑμῖν ἐγγενῆς
ἔσθ', ὅστις ἂν σου τοῦτο προσχρήζοι τυχεῖν.
- ΟΙ. ὦ φίλτατε, σχέες οὐπερ εἶ. ΘΗ. τί δ' ἔστι σοι ;
- ΟΙ. μή μου δεηθῆς. 1170
- ΘΗ. πράγματος ποίου ; λέγε.
- ΟΙ. ἔξοιδ' ἀκούων τῶνδ' ὅς ἐσθ' ὁ προστάτης.
- ΘΗ. καὶ τίς ποτ' ἐστίν, ὃν γ' ἐγὼ ψέξαιμί τι ;
- ΟΙ. παῖς οὐμός, ὄναξ, στυγνός, οὗ λόγων ἐγὼ
ἄλγιστ' ἂν ἀνδρῶν ἐξανασχοίμην κλύων.
- ΘΗ. τί δ' ; οὐκ ἀκούειν ἔστι, καὶ μὴ δρᾶν ἂ μὴ 1175
χρήσεις ; τί σοι τοῦτ' ἐστὶ λυπηρὸν κλύειν ;
- ΟΙ. ἔχθιστον, ὄναξ, φθέγμα τοῦθ' ἦκει πατρί·
καὶ μὴ μ' ἀνάγκη προσβάλης τάδ' εἰκαθεῖν.
- ΘΗ. ἀλλ' εἰ τὸ θάκημ' ἐξαναγκάζει, σκόπει
μή σοι πρόνοι' ἦ τοῦ θεοῦ φυλακτέα. 1180
- ΑΝ. πάτερ, πιθοῦ μοι, κεῖ νέα παραινέσω.
τὸν ἄνδρ' ἔασον τόνδε τῇ θ' αὐτοῦ φρενὶ
χάριν παρασχεῖν τῷ θεῷ θ' ἃ βούλεται·
καὶ νῶν ὕπεικε τὸν κασίγνητον μολεῖν.
οὐ γάρ σε, θάρσει, πρὸς βίαν παρασπᾶσει 1185
γνώμης, ἃ μὴ σοι ξυμφέροντα λέξεται.
λόγων δ' ἀκοῦσαι τίς βλάβη ; τά τοι κακῶς
ἠύρημέν' ἔργα τῷ λόγῳ μνηύεται.
ἔφυσας αὐτόν· ὥστε μηδὲ δρῶντά σε
τὰ τῶν κακίστων δυσσεβέστατ', ὦ πάτερ, 1190
θέμις σέ γ' εἶναι κείνον ἀντιδρᾶν κυκῶς.
ἀλλ' ἔασον. εἰςὶ χυτέροις γοναὶ κακαὶ
καὶ θυμὸς ὀξύς, ἀλλὰ νουθετούμενοι
φίλων ἐπφθαῖς ἐξεπάδονται φύσιν.

- σὺ δ' εἰς ἐκεινὰ, μὴ τὰ νῦν, ἀποσκοπεῖ 1195
 πατρῶα καὶ μητρῶα πῆμαθ' ἀπαθες,
 κὰν κείνα λεύσσης, οἶδ' ἐγὼ, γνώσει κακοῦ
 θυμοῦ τελευτὴν ὡς κακὴ προσγίγνεται.
 ἔχεις γὰρ οὐχὶ βαιὰ τάνθυμῆματα,
 τῶν σῶν ἀδέρκτων ὁμμάτων τητῶμενος. 1200
 ἀλλ' ἡμῖν εἴκε. λιπαρεῖν γὰρ οὐ καλὸν
 δίκαια προσχρήζουσιν, οὐδ' αὐτὸν μὲν εὖ
 πάσχειν, παθόντα δ' οὐκ ἐπίστασθαι τίνειν.
- ΟΙ. τέκνον, βαρεῖαν ἡδονὴν νικᾷτέ με
 λέγοντες· ἔστω δ' οὖν ὅπως ὑμῖν φίλον. 1205
 μόνον, ξέν', εἴπερ κείνος ᾧδ' ἐλεύσεται,
 μηδεὶς κρατεῖτω τῆς ἐμῆς ψυχῆς ποτέ.
- ΘΗ. ἀπαξ τὰ τοιαῦτ', οὐχὶ δις χρήζω κλύειν,
 ᾧ πρέσβυ. κομπεῖν δ' οὐχὶ βούλομαι· σὺ δ' ὦν
 σῶς ἴσθ', ἐάν περ καὶ τις σῶζῃ θεῶν. 1210
- ΧΟ. ὅστις τοῦ πλέονος μέρους 1215
 χρήζει τοῦ μετρίου παρεῖς
 ζῶειν, σκαιοσύναν φυλάσσω
 ἐν ἐμοὶ κατάδηλος ἔσται.
 ἐπεὶ πολλὰ μὲν αἱ μακρὰι 1220
 ἀμέραι κατέθεντο δὴ
 λύπας ἐγγυτέρω, τὰ τέρ-
 ποντα δ' οὐκ ἂν ἴδοις ὕπου,
 ὅταν τις ἐς πλεόν πέσῃ
 τοῦ θέλοντος· ὁ δ' ἐπίκουρος ἰσοτέλεστος, 1225
 Ἄϊδος ὅτε Μοῖρ' ἀνυμέναιος
 ἄλυρος ἄχορος ἀναπέφηνε,
 θάνατος ἐς τελευτάν.
 μὴ φῦναι τὸν ἅπαντα νι-
 κᾶ λόγον· τὸ δ', ἐπεὶ φανῇ,

ἀντ. 1225

βῆναι κεῖθεν ὅθεν περ ἦκει
 πολὺ δεύτερον ὥς τάχιστα.
 ὥς εὖτ' ἂν τὸ νέον παρῇ
 κούφας ἀφροσύνας φέρον, 1230
 τίς πλάγχθη πολύμοχθος ἔ-
 ξω, τίς οὐ καμάτων ἔνι ;
 φόνοι, στάσεις, ἔρις, μάχαι,
 καὶ φθόνος· τό τε κατάμεμπτον ἐπιέλογχε 1235
 πύματον ἀκρατὲς ἀπροσόμιλον
 γῆρας ἄφιλον, ἵνα πρύπαντα
 κακὰ κακῶν ξυνοικεῖ.
 ἐν ᾧ τλάμων ὅδ', οὐκ ἐγὼ μόνος,
 πάντοθεν βόρειος ὥς τις 1240
 ἀκτὰ κυματοπλήξ χειμερία κλονεῖται,
 ὥς καὶ τόνδε κατάκρας
 δειναὶ κυματοαγεῖς
 ἄται κλονέουσιν αἰεὶ ξυνοῦσαι,
 αἰ μὲν ἀπ' αἰελίου δυσμῶν, 1245
 αἰ δ' ἀνατέλλοντος,
 αἰ δ' ἀνὰ μέσσαν ἀκτῖν',
 αἰ δὲ νυχιᾶν ἀπὸ ῥιπᾶν.

ΑΝ. καὶ μὴν ὅδ' ἡμῖν, ὥς ἔοικεν, ὁ ξένος
 ἀνδρῶν γε μούνος, ὦ πάτερ, δι' ὅμματος 1250
 ἀστακτὶ λείβων δάκρυον ὧδ' ὁδοιπορεῖ.

ΟΙ. τίς οὗτος ;

ΑΝ. ὄνπερ καὶ πάλαι κατείχομεν
 γνώμη, πάρεστι δεῦρο Πολυνείκης ὕδε.

ΠΟ. οἴμοι, τί δράσω ; πότερα τᾶμαντοῦ κακὰ
 πρόσθεν δακρύσω, παῖδες, ἢ τὰ τυῦδ' ὀρών 1255
 πατρὸς γέροντος ; ὅν ξένης ἐπὶ χθονὸς
 ξὺν σφῶν ἐφήνρηκ' ἐνθάδ' ἐκβεβλημένον

- ἐσθῆτι σὺν τοιᾷδε, τῆς ὁ δυσφιλῆς
 γέρον γέροντι συγκατῳήκεν πίνος
 πλευρὰν μαραίνων, κρατὶ δ' ὀμματοστερεῖ 1260
 κόμη δι' αὔρας ἀκτένιστος ἕσσεται
 ἀδελφὰ δ', ὡς ἔοικε, τούτοιςιν φορεῖ
 τὰ τῆς ταλαίνης νηδύος θρεπτήρια
 ἀγὼ πανώλης ὅψ' ἄγαν ἐκμανθάνω
 καὶ μαρτυρῶ κάκιστος ἀνθρώπων τροφαῖς 1265
 ταῖς σαῖσιν ἦκειν· τὰμὰ μὴ 'ξ ἄλλων πύθη.
 ἀλλ' ἔστι γὰρ καὶ Ζηνὶ σύνθακος θρόνων
 Αἰδῶς ἐπ' ἔργοις πᾶσι, καὶ πρὸς σοὶ, πάτερ,
 παρασταθήτω. τῶν γὰρ ἡμαρτημένων
 ἄκη μὲν ἔστι, προσφορά δ' οὐκ ἔστ' ἔτι. 1270
 τί σιγᾷς;
 φώνησον, ὦ πάτερ, τί μὴ μ' ἀποστραφῆς.
 οὐδ' ἀνταμείβει μ' οὐδέν; ἀλλ' ἀτιμάσας
 πέμψεις ἀναυδος, οὐδ' ἂ μὴνίεις φράσας;
 ὦ σπέρματ' ἀνδρὸς τοῦδ', ἐμαὶ δ' ὁμαίμονες, 1275
 πειράτατ' ἀλλ' ὑμεῖς γε κινῆσαι πατρός
 τὸ δυσπρόσοιστον κάπροσῆγορον στόμα,
 ὡς μὴ μ' ἄτιμον, τοῦ θεοῦ γε προστάτην,
 οὕτως ἀφῆ με μηδὲν ἀντειπὼν ἔπος.
- ΑΝ. λέγ', ὦ ταλαίπωρ', αὐτὸς ὧν χρεῖα πάρει. 1280
 τὰ πολλὰ γὰρ τοι ῥήματ' ἦ τέρψαντά τι,
 ἥ δυσχεράναντ', ἥ κατοικτίσαντά πως,
 παρέσχε φωνὴν τοῖς ἀφωνήτοις τινά.
- ΠΟ. ἀλλ' ἐξερῶ· καλῶς γὰρ ἐξηγεῖ σύ μοι· 1285
 πρῶτον μὲν αὐτὸν τὸν θεὸν ποιούμενος
 ἄρωγόν, ἔνθεν μ' ὧδ' ἀνέστησεν μολεῖν
 ὁ τῆσδε τῆς γῆς κοίρανος, διδοὺς ἐμοὶ
 λέξαι τ' ἀκοῦσαί τ' ἀσφυλεῖ ξὺν ἐξόδῳ.

καὶ ταῦτ' ἀφ' ὕμῶν, ὦ ξένοι, βουλήσομαι
 καὶ ταῖνδ' ἀδελφαῖν καὶ πατρὸς κυρεῖν ἐμοί. 1290
 ἃ δ' ἦλθον ἤδη σοι θέλω λέξαι, πάτερ.
 γῆς ἐκ πατρῴας ἐξελέηλαμαι φυγὰς,
 τοῖς σοῖς πανάρχοις οὐνεκ' ἐνθακεῖν θρόνοις
 γονῇ πεφυκὼς ἡξίουں γεραιτέρῃ·
 ἀνθ' ὧν μ' Ἑτεοκλῆς, ὧν φύσει νεώτερος, 1295
 γῆς ἐξέωσεν, οὔτε νικήσας λόγῳ
 οὔτ' εἰς ἔλεγχον χειρὸς οὔδ' ἔργου μολῶν,
 πόλιν δὲ πείσας. ὧν ἐγὼ μάλιστα μὲν
 τὴν σὴν Ἐρινὺν αἰψίαν εἶναι λέγω·
 ἔπειτα καπὸ μάντεων ταύτῃ κλύων. 1300
 ἐπεὶ γὰρ ἦλθον Ἄργος ἐς τὸ Δωρικὸν,
 λαβὼν Ἀδραστον πενθερὸν, ξυνωμότας
 ἔστησ' ἐμαντῷ γῆς ὅσοι περ Ἀπίας
 πρῶτοι καλοῦνται καὶ τετίμηνται δόρει,
 ὅπως τὸν ἐπτάλογχον ἐς Θήβας στόλον 1305
 ξὺν τοῖσδ' ἀγείρας ἢ θάνοιμι πανδίκως,
 ἢ τοὺς τάδ' ἐκπράξαντας ἐκβάλοιμι γῆς.
 εἶεν. τί δῆτα νῦν ἀφειγμένος κυρῶ ;
 σοὶ προστροπαίους, ὦ παῖτερ, λιτὰς ἔχων,
 αὐτὸς τ' ἐμαντοῦ ξυμμάχων τε τῶν ἐμῶν, 1310
 οἱ νῦν ξὺν ἐπτά τάξεσι ξὺν ἐπτά τε
 λόγχαις τὸ Θήβης πεδίον ἀμφεστᾶσι πᾶν·
 οἷος δορυσσοῦς Ἀμφιάρεως, τὰ πρῶτα μὲν
 δόρει κρατύνων, πρῶτα δ' οἰωνῶν ὁδοῖς·
 ὁ δεύτερος δ' Αἰτωλὸς Οἰνέως τόκος 1315
 Τυδεύς· τρίτος δ' Ἑτέοκλος, Ἀργεῖος γεγώς·
 τέταρτον Ἴππομέδοντ' ἀπέστειλεν πατὴρ
 Ταλαός· ὁ πέμπτος δ' εὐχεται κατασκαφῇ
 Καπανεὺς τὸ Θήβης ἄστυ δηώσειν πυρί·

- ἕκτος δὲ Παρθενοπαῖος Ἄρκας ὄρνυται, 1320
 ἐπώνυμος τῆς πρόσθεν ἀδμήτης χρόνῳ
 μητρὸς λοχευθεῖς, πιστὸς Ἀταλάντης γόνος·
 ἐγὼ δὲ σὸς, κεῖ μὴ σὸς, ἀλλὰ τοῦ κακοῦ
 πότμου φυτευθεῖς, σὸς γέ τοι καλούμενος,
 ἄγω τὸν Ἄργους ἄφοβον ἐς Θήβας στρατόν. 1325
 οἷ σ' ἀντὶ παίδων τῶνδε καὶ ψυχῆς, πάτερ,
 ἱκετεύομεν ξύμπαντες ἐξαιτούμενοι
 μῆνιν βαρεῖαν εἰκαθεῖν ὀρμωμένῳ
 τῷδ' ἀνδρὶ τοῦμοῦ πρὸς κασιγνήτου τίσιν,
 ὃς μ' ἐξέωσε κάπεσὺλῃσεν πάτρας. 1330
 εἰ γάρ τι πιστόν ἐστιν ἐκ χρηστηρίων,
 οἷς ἂν σὺ προσθῇ, τοῖσδ' ἔφασκ' εἶναι κράτος.
 πρὸς νῦν σε κρηνῶν καὶ θεῶν ὁμογνίων,
 αἰτῶ πιθέσθαι καὶ παρειαθεῖν, ἐπεὶ
 πτωχοὶ μὲν ἡμεῖς καὶ ξένοι, ξένος δὲ σύ· 1335
 ἅλλους δὲ θωπεύοντες οἰκοῦμεν σύ τε
 καὶ γὰρ, τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξειληχότες.
 ὁ δ' ἐν δόμοις τύραννος, ὃ τάλας ἐγὼ,
 κοινῇ καθ' ἡμῶν ἐγγελῶν ἀβρύνεται·
 ὅν, εἰ σὺ τῇμῃ ξυμπαραστήσῃ φρενὶ, 1340
 βραχεῖ σὺν ὄγκῳ καὶ χρόνῳ διασκεδῶ.
 ὥστ' ἐν δόμοισι τοῖσι σοῖς στήσω σ' ἄγων,
 στήσω δ' ἐμαυτὸν, κείνον ἐκβαλὼν βίᾳ.
 καὶ ταῦτα σοῦ μὲν ξυνθέλοντος ἔστι μοι
 κομπεῖν, ἄνευ σοῦ δ' οὐδὲ σωθῆναι σθένω. 1345
 ΧΟ. τὸν ἄνδρα, τοῦ πέμψαντος οὐνεκ', Οἰδίπους,
 εἰπὼν ὅποια ξύμφορ' ἔκπεμψαι πάλιν.
 ΟΙ. ἀλλ' εἰ μὲν, ἄνδρες, τῇσδε δημοῦχος χθονὸς
 μὴ τύγχαν' αὐτὸν δεῦρο προσπέμψας ἐμοὶ
 Θησεὺς, δικαίων ὥστ' ἐμοῦ κλύειν λόγους. 1350

οὐτ' ἄν ποτ' ὀμφῆς τῆς ἐμῆς ἐπήσθετο·
 νῦν δ' ἀξιώθεις εἰσι κακούσας γ' ἐμοῦ
 τοιαῦθ' ἃ τὸν τοῦδ' οὐ ποτ' εὐφρανεῖ βίον.
 ὅς γ', ὦ κάκιστε, σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχων,
 ἃ νῦν ὁ σὸς ξύναιμος ἐν Θήβαις ἔχει, 1355
 τὸν αὐτὸς αὐτοῦ πατέρα τόνδ' ἀπήλασας
 κᾶθηκας ἀπολιν καὶ στολὰς ταύτας φορεῖν,
 ἃς νῦν δακρύεις εισορῶν, ὅτ' ἐν πόνῳ
 ταῦτ' ὦ βεβηκὼς τυγχάνεις κακῶν ἐμοί.
 οὐ κλαυστὰ δ' ἐστὶν, ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οἰστέα 1360
 τάδ', ὥσπερ ἂν ζῶ, σοῦ φονέως μεμνημένους.
 σὺ γάρ με μόχθῳ τῷδ' ἔθηκες ἔντροφον,
 σύ μ' ἐξέωσας· ἐκ σέθεν δ' ἀλώμενος
 ἄλλους ἐπαιτῶ τὸν καθ' ἡμέραν βίον.
 εἰ δ' ἐξέφυσα τάσδε μὴ 'μαντῶ τροφούς 1365
 τὰς παῖδας, ἧ τὰν οὐκ ἂν ἦ, τὸ σὸν μέρος·
 νῦν δ' αἶδε μ' ἐκσώζουσιν, αἶδ' ἐμαὶ τροφοὶ,
 αἶδ' ἄνδρες, οὐ γυναικες, ἐς τὸ συμπονεῖν·
 ὑμεῖς δ' ἀπ' ἄλλου κοῦκ ἐμοῦ πεφύκατον.
 τοιγάρ σ' ὁ δαίμων εισορᾷ μὲν οὐ τί πω 1370
 ὥς αὐτίκ', εἴπερ οἶδε κινοῦνται λόχοι
 πρὸς ἄστυ Θήβης. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως πόλιν
 κείνην ἐρείψεις, ἀλλὰ πρύσθεν αἵματι
 πεσεῖ μινανθεὶς χῶ ξύναιμος ἐξ ἴσου.
 τοιάσδ' ἀρὰς σφῶν πρόσθε τ' ἐξανῆκ' ἐγὼ 1375
 νῦν τ' ἀγκαλοῦμαι ξυμμάχους ἐλθεῖν ἐμοί,
 ἵν' ἀξιῶτον τοὺς φυτεύσαντας σέβειν,
 καὶ μὴ 'ξατιμάζητον, εἰ τυφλοῦ πατρὸς
 τοιῷδ' ἐφύτην. αἶδε γὰρ τάδ' οὐκ ἔδρων.
 τοιγάρ τὸ σὸν θάκημα καὶ τοὺς σοὺς θρόνους 1380
 κρατοῦσιν, εἴπερ ἐστὶν ἡ παλαιΐφατος

Δίκη ξύνεδρος Ζηνὸς ἀρχαίοις νόμοις.
 σὺ δ' ἔρρ' ἀπόπτυστός τε κἀπάτωρ ἐμοῦ,
 κακῶν κάκιστε, τάσδε συλλαβὼν ἀρὺς,
 ἄς σοι καλοῦμαι, μήτε γῆς ἐμφυλίου 1385
 δόρει κρατῆσαι μήτε νοστήσαι ποτε
 τὸ κοῖλον Ἄργος, ἀλλὰ συγγενεῖ χερὶ
 θανεῖν κτανεῖν θ' ὑφ' οὔπερ ἐξελήλασαι.
 τοιαῦτ' ἀρῶμαι, καὶ καλῶ τὸ Ταρτάρου
 στυγνὸν πατρῶον ἔρεβος, ὥς σ' ἀποικίσῃ, 1390
 καλῶ δὲ τάσδε δαίμονας, καλῶ δ' Ἄρη
 τὸν σφῶν τὸ δεινὸν μῖσος ἐμβεβληκότα.
 καὶ ταῦτ' ἀκούσας στεῖχε, κἀξάγγελ' ἰὼν
 καὶ πᾶσι Καδμείοισι τοῖς σαντοῦ θ' ἅμα
 πιστοῖσι συμμάχοισιν, οὔνεκ' Οἰδίπους 1395
 τοιαῦτ' ἐνειμε παισὶ τοῖς αὐτοῦ γέρα.

ΧΟ. Πολύνεικες, οὔτε ταῖς παρελθούσαις ὁδοῖς
 ξυνηδομαί σοι, νῦν τ' ἴθ' ὥς τάχος πάλιν.

ΠΟ. οἴμοι κελεύθου τῆς τ' ἐμῆς δυσπραξίας,
 οἴμοι δ' ἐταίρων' οἷον ἄρ' ὁδοῦ τέλος 1400
 Ἄργους ἀφωρμήθημεν, ὃ τάλας ἐγὼ,
 τοιοῦτον οἷον οὐδὲ φωνῆσαι τινα
 ἔξεσθ' ἐταίρων, οὐδ' ἀποστρέψαι πάλιν,
 ἀλλ' ὄντ' ἀναυδὺν τῇδε συγκῦρσαι τύχῃ.
 ὃ τοῦδ' ὅμαιμοι παῖδες, ἀλλ' ὑμεῖς, ἐπεὶ 1405
 τὰ σκληρὰ πατὴρ κλύετε τοῦδ' ἀρωμένον,
 μή τοί με πρὸς θεῶν σφώ γ', εἴαν αἱ τοῦδ' ἀραι
 πατὴρ τελῶνται, καὶ τις ὑμῖν ἐς δόμους
 νόστος γένηται, μή μ' ἀτιμάσῃ γέ,
 ἀλλ' ἐν τάφοις θέσθε καὶ κτερίσμασιν. 1410
 καὶ σφῶν ὁ νῦν ἔπαινος, ὃν κομίζετον
 τοῦδ' ἀνδρὸς οἷς πονεῖτον, οὐκ ἐλάσσονα

ἔτ' ἄλλον οἶσει τῆς ἐμῆς ὑπουργίας.

ΑΝ. Πολύνεικες, ἱκετεύω σε πεισθῆναί τί μοι.

ΠΟ. ὦ φιλάττη τὸ ποῖον Ἀντιγόνη; λέγε. 1415

ΑΝ. στρέψαι στράτευμ' ἐς Ἄργος ὡς τάχιστα γε,
καὶ μὴ σέ τ' αὐτὸν καὶ πόλιν διεργάσῃ.

ΠΟ. ἀλλ' οὐχ οἶόν τε. πῶς γὰρ αὖθις ἂν πάλιν
στράτευμ' ἄγοιμι ταυτὸν εἰσάπαξ τρέσας;

ΑΝ. τί δ' αὖθις, ὦ παῖ, δεῖ σε θυμοῦσθαι; τί σοι 1420
πάτραν κατασκάψαντι κέρδος ἔρχεται;

ΠΟ. αἰσχροὺς τὸ φεύγειν καὶ τὸ πρεσβεύοντ' ἐμέ
οὕτω γελαῖσθαι τοῦ κασιγνήτου πάρα.

ΑΝ. ὁρᾷς τὰ τοῦδ' οὖν ὡς ἐς ὀρθὸν ἐκφέρει
μαντεύμαθ', ὃς σφῶν θάνατον ἐξ ἀμφοῖν θροεῖ;

ΠΟ. χρήζει γάρ· ἡμῖν δ' οὐχὶ συγχωρητέα. 1426

ΑΝ. οἴμοι τάλαινα· τίς δὲ τολμήσει κλύων
τὰ τοῦδ' ἔπεσθαι τάνδρὸς, οἷ' ἐθέσπισεν;

ΠΟ. οὐκ ἀγγελοῦμεν φλαῦρ'· ἐπεὶ στρατηλάτου
χρηστοῦ τὰ κρείσσω μηδὲ τάνδεα λέγειν. 1430

ΑΝ. οὕτως ἄρ', ὦ παῖ, ταῦτά σοι δεδογμένα;

ΠΟ. καὶ μὴ μ' ἐπίσχῃς γ'· ἀλλ' ἐμοὶ μὲν ἦδ' ὁδὸς
ἔσται μέλουσα δύσποτμός τε καὶ κακὴ
πρὸς τοῦδε πατρὸς τῶν τε τοῦδ' Ἑρινύων.

σφῶν δ' εὖ διδοίη Ζεὺς, τὰδ' εἰ τελεῖτέ μοι 1435

θανόντ', ἐπεὶ οὐ μοι ζῶντί γ' αὖθις ἔξετον.

μέθεσθε δ' ἤδη, χαίρετόν τ'. οὐ γάρ μ' ἔτι
βλέποντ' ἐσόψεσθ' αὖθις. ΑΝ. ὦ τάλαιν' ἐγώ.

ΠΟ. μὴ τοί μ' ὀδύρου.

ΑΝ. καὶ τίς ἂν σ' ὀρμώμενον

ἐς προὔπτον Ἄϊδην οὐ καταστένοι, κάσι; 1440

ΠΟ. εἰ χρὴ, θανοῦμαι. ΑΝ. μὴ σύ γ', ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ.

ΠΟ. μὴ πείθ' ἀ μὴ δεῖ.

- ΑΝ. δυστάλαινά τάρ' ἐγώ,
εἴ σου στερηθῶ.
- ΠΟ. ταῦτα δ' ἐν τῇ δαίμονι
καὶ τῇδε φύναι χάτέρα. σφῶ δ' οὖν ἐγὼ
θεοῖς ἀρῶμαι μή ποτ' ἀντῆσαι κακῶν. 1445
ἀνάξια γὰρ πᾶσιν ἔστε δυστυχεῖν.
- ΧΟ. νέα τάδε νεόθεν ἤλθέ μοι στρ. α'.
νέα βαρύποτμα κακὰ παρ' ἀλαοῦ ξένου,
εἴ τι μοῖρα μὴ κειχάνει. 1450
μάτην γὰρ οὐδὲν ἀξίωμα δαιμόνων ἔχω φράσαι.
ὄρᾱ ὄρᾱ πάντ' ἀεὶ χρόνος, ἐπεὶ μὲν ἕτερα,
τὰ δὲ παρ' ἡμαρ αὐθις αὖξων ἄνω. 1455
ἔκτυπεν αἰθὴρ, ὦ Ζεῦ.
- ΟΙ. ὦ τέκνα τέκνα, πῶς ἂν, εἴ τις ἔντοπος,
τὸν πάντ' ἄριστον δεῦρο Θησέα πόροι;
- ΑΝ. πάτερ, τί δ' ἐστὶ τάξιωμ' ἐφ' ᾧ καλεῖς;
- ΟΙ. Διὸς πτερωτὸς ἦδε μ' αὐτίκ' ἄξεται 1460
βροντὴ πρὸς Ἄϊδην. ἀλλὰ πέμψαθ' ὥς τάχος.
- ΧΟ. ἴδε μάλα μέγας ἐρείπεται ἀντ. α'.
κτύπος ἄφατος ὃδε διόβολος· ἐς δ' ἄκραν
δεῖμ' ὑπήλθε κρατὺς φόβαν. 1465
ἔπηξα θυμόν. ὄρανία γὰρ ἀστραπὴ φλέγει πάλιν.
τί μὰν ἀφήσει τέλος; δέδια δ' οὐ γὰρ ἄλιον
ἀφορμᾷ ποτ' οὐδ' ἄνευ ξυμφορᾶς. 1470
ὦ μέγας αἰθὴρ, ὦ Ζεῦ.
- ΟΙ. ὦ παῖδες, ἦκει τῷδ' ἐπ' ἀνδρὶ θέσφατος
βίου τελευτὴ, κούκ ἔτ' ἔστ' ἀποστροφή.
- ΑΝ. πῶς οἶσθα; τῷ δὲ τοῦτο συμβαλὼν ἔχεις;
- ΟΙ. καλῶς κάτοιδ'. ἀλλ' ὥς τάχιστα μοι μολῶν 1475
ἄνακτα χώρας τῇσδέ τις πορεύσατω.
- ΧΟ. ἔα ἔα, ἰδοὺ μάλ' αὐθις ἀμφίσταται στρ. β'

διαπρύσιος ὄτοβος.

Ἰλαος, ὦ δαίμων, Ἰλαος, εἴ τι γὰρ 1480

ματέρι τυγχάνεις ἀφεγγές φέρων.

ἐναισίου δὲ συντύχοιμι, μὴδ' ἄλαστον ἄνδρ' ἰδὼν,
ἀκερδῇ χάριν μετάσχοιμί πως.

Ζεῦ ἄνα, σοὶ φωνῶ. 1485

ΟΙ. ἄρ' ἐγγὺς ἀνὴρ ; ἄρ' ἔτ' ἐμψύχου, τέκνα,
κιχῆσεται μου καὶ κατορθοῦντος φρένα ;

ΑΝ. τί δ' ἂν θέλοις τὸ πιστὸν ἐμφῦσαι φρενί ;

ΟΙ. ἀνθ' ὧν ἔπασχον εὖ, τελεσφόρον χάριν
δοῦναί σφιν, ἥνπερ τυγχάνων ὑπεσχόμην. 1490

ΧΟ. ἰὼ ἰὼ παῖ, βᾶθι βᾶθ', * * * * * ἀντ. β'.

εἴτ' ἄκρον ἐπὶ γύαλον

ἐναλίῳ Ποσειδαοσίῳ θεῷ

βοῦθυτον ἐστίαν ἀγίζων, ἰκοῦ. 1495

ὁ γὰρ ξένος σε καὶ πόλισμα καὶ φίλους ἐπαξιοῖ

δικαίαν χάριν παρασχεῖν παθῶν.

σπεῦσον, αἴισσ', ὦναξ.

ΘΗ. τίς αὖ παρ' ὑμῶν κοινὸς ἡχεῖται κτύπος, 1500

σαφῆς μὲν αὐτῶν, ἐμφανὲς δὲ τοῦ ξένου ;

μή τις Διὸς κεραυνὸς, ἥ τις ὀμβρία

χάλαζ' ἐπιρράξασα ; πάντα γὰρ θεοῦ

τοιαῦτα χειμάζοντος εἰκάσαι πάρα.

ΟΙ. ἄναξ, ποθοῦντι προὔφάνης, καὶ σοι θεῶν 1505

τύχην τις ἐσθλὴν τῇσδ' ἔθηκε τῆς ὁδοῦ.

ΘΗ. τί δ' ἐστίν, ὦ παῖ Λαΐου, νέορτον αὖ ;

ΟΙ. ῥοπή βίου μοι. καὶ σ' ἄπερ ξυνήνεσα

θέλω πόλιν τε τήνδε μὴ ψεύσας θανεῖν.

ΘΗ. ἐν τῷ δὲ κεῖσαι τοῦ μόρου τεκμηρίῳ ; 1510

ΟΙ. αὐτοὶ θεοὶ κήρυκες ἀγγέλλουσίν μοι,

ψεύδοντες οὐδὲν σῆμα τῶν προκειμένων.

- ΘΗ. πῶς εἶπας, ὦ γεραῖε, δηλοῦσθαι τάδε ;
- ΟΙ. αἱ πολλὰ βρονταὶ διατελεῖς, τὰ πολλὰ τε
στράψαντα χειρὸς τῆς ἀνικίτου βέλη. 1.
- ΘΗ. πείθεις με· πολλὰ γάρ σε θεσπίζονθ' ὀρώ
κού ψευδόφημα. χῶ τι χρή ποιεῖν λέγε.
- ΟΙ. ἐγὼ διδάξω, τέκνον Αἰγέως, ἃ σοι
γῆρως ἄλυπα τῇδε κείσεται πόλει.
χῶρον μὲν αὐτὸς αὐτίκ' ἐξηγήσομαι, 1.
ἄθικτος ἡγητήρος, οὗ με χρή θανεῖν.
τοῦτον δὲ φράζε μή ποτ' ἀνθρώπων τινι,
μήθ' οὐ κέκευθε μήτ' ἐν οἷς κείται τόποις·
ὥς σοι πρὸ πολλῶν ἀσπίδων ἀλκὴν ὄδε
δορός τ' ἐπακτοῦ γειτόνων ἀεὶ τιθῇ. 15
ἃ δ' ἐξάγιστα μηδὲ κινεῖται λόγῳ,
αὐτὸς μαθήσει, κεῖνδ' ὅταν μολῇς μόνος·
ὥς οὔτ' ἂν ἀστῶν τῶνδ' ἂν ἐξείποιμί τῳ
οὔτ' ἂν τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς, στέργων ὁμῶς.
ἀλλ' αὐτὸς ἀεὶ σῶζε, χῶταν ἐς τέλος 15
τοῦ ζῆν ἀφικνῇ, τῷ προφερτάτῳ μόνῳ
σήμαιν'· ὁ δ' ἀεὶ τῶπιόντι δεικνύτω.
χοῦτως ἀδῆον τήνδ' ἐνοικήσεις πόλιν
σπαρτῶν ἀπ' ἀνδρῶν· αἱ δὲ μυρίαὶ πόλεις,
κἂν εὐ τις οἰκῇ, ῥαδίως καθύβρισαν. 15
θεοὶ γὰρ εὐ μὲν, ὁψὲ δ' εἰσορῶσ', ὅταν
τὰ θεῖ' ἀφελὲς τις ἐς τὸ μαίνεσθαι τραπῇ·
ὃ μὴ σὺ, τέκνον Αἰγέως, βούλου παθεῖν.
τὰ μὲν τοιαῦτ' οὖν εἰδὼτ' ἐκδιδάσκομεν.
χῶρον δ', ἐπείγει γάρ με τοῦκ θεοῦ παρὼν, 15.
στείχωμεν ἤδη, μηδ' ἔτ' ἐντρεπώμεθα.
ὦ παῖδες, ὦδ' ἔπεσθ'. ἐγὼ γὰρ ἡγεμῶν
σφῶν αὐτὸ πέφασμαι καινός, ὥσπερ σφῶ πατρί.

- χωρεῖτε, καὶ μὴ ψαύετ', ἀλλ' ἐατέ με
αὐτὸν τὸν ἱρὸν τύμβον ἐξευρεῖν, ἵνα 1545
μοῖρ' ἀνδρὶ τῷδε τῇδε κρυφθῆναι χθονί.
τῇδ', ὦδε, τῇδε βᾶτε. τῇδε γάρ μ' ἄγει
Ἑρμῆς ὁ πομπὸς ἧ τε νερτέρα θεός.
ὦ φῶς ἀφεγγές, πρόσθε πού ποτ' ἦσθ' ἐμόν,
νῦν δ' ἔσχατόν σου τοῦμόν ἀπτεται δέμας. 1550
ἦδη γὰρ ἔρπω τὸν τελευταῖον βίον
κρύψων παρ' Ἀιδην. ἀλλὰ, φίλτατε ξένων,
αὐτός τε χώρα θ' ἦδε πρόσπολοί τε σοὶ
εὐδαίμονες γένοισθε, καπ' εὐπραξίᾳ
μέμνησθέ μου θανόντος εὐτυχεῖς αἰεί. 1555
ΧΟ. εἰ θέμις ἐστί μοι τὰν ἀφανῆ θεὸν στρ.
καὶ σέ λιταῖς σεβίζειν,
ἐννυχίων ἄναξ,
Αἰδωνεῦ Αἰδωνεῦ, λίσσωμαι, 1560
ἐπιπόνῳ μήτ' ἐπὶ βαριαχεῖ
ξένον ἐξανύσαι
μόρφ' τὰν παγκευθῇ κάτω
νεκρῶν πλάκα καὶ Στύγιον δόμον.
πολλῶν γὰρ ἂν καὶ μάταν 1565
πημάτων ἰκνουμένων,
πάλιν σφε δαίμων δίκαιος αὔξει.
ὦ χθόνιαι θεαί, σῶμά τ' ἀνικάτου 1568
αντ. ἀντ.
θηρὸς, ὃν ἐν πύλαισι
φασὶ πολυξέστοις 1570
εὐνᾶσθαι κνυεῖσθαι τ' ἐξ ἄντρων
ἀδάματον φύλακα παρ' Ἀἰδᾶ
λόγος αἰὲν ἔχει
ὃν, ὦ Γᾶς παῖ καὶ Ταρτάρου,
κατεύχομαι ἐν καθυρῷ βῆναι 1575

ὀρμωμένῳ νερτέρᾳ
τῷ ξένῳ νεκρῶν πλάκᾳ.
σέ τοι κικλήσκω τὸν αἰένυπνον.

ΑΓ. ἄνδρες πολῖται, ξυντομωτάτως μὲν ἂν
τύχοιμι λέξας Οἰδίπουν ὀλωλότα· 151
ἀ δ' ἦν τὰ πραχθέντ' οὐθ' ὁ μῦθος ἐν βραχεῖ
φράσαι πάρεστιν οὔτε τάργ' ὅσ' ἦν ἐκεῖ.

ΧΟ. ὀλωλε γὰρ δύστηνος ;

ΑΓ. ὥς λελοιπότα
κεῖνον τὸν αἰὲ βίοτον ἐξεπίστασο.

ΧΟ. πῶς ; ἄρα θεῖα κάπνῳ τάλας τύχῃ ; 158

ΑΓ. ταῦτ' ἐστὶν ἤδη κάποθανμάσαι πρέπον.
ὥς μὲν γὰρ ἐνθένδ' εἶπε, καὶ σύ που παρῶν
ἔξοισθ', ὑψηγητῆρος οὐδενὸς φίλων,
ἀλλ' αὐτὸς ἡμῖν πᾶσιν ἐξηγούμενος·
ἐπεὶ δ' ἀφῆκτο τὸν καταρράκτην ὁδὸν 1590
χαλκοῖς βάθροισι γῆθεν ἐρριζωμένον,
ἔστη κελεύθων ἐν πολυσχίστων μιᾷ,
κοίλου πέλας κρατῆρος, οὗ τὰ Θησέως
Περίθου τε κείται πίστ' αἰὲ ξυνθήματα·
ἀφ' οὗ μέσος στὰς τοῦ τε Θορικίου πέτρου 1595
κοίλης τ' ἀχέρδου ἀπὸ λαΐνου τάφου,
καθέζετ'· εἴτ' ἔλυσε δυσπινεῖς στολάς.
κάπκειτ' αὔσας παῖδας ἠνώγει ῥυτῶν
ὑδάτων ἐνεγκεῖν λουτρὰ καὶ χοάς ποθεν·
τῷ δ' εὐχλόου Δήμητρος ἐς προσόψιον 1600
πάγον μολούσα τάσδ' ἐπιστολάς πατρὶ
ταχεῖ πόρευσαν ξὺν χρόνῳ, λουτροῖς τέ νιν
ἐσθῆτί τ' ἐξήσκησαν ἧ νομίζεται.
ἐπεὶ δὲ παντὸς εἶχε δρῶντος ἡδονὴν
κοῦκ ἦν ἔτ' ἄργον οὐδὲν ὧν ἐφίετο, 1605

κτύπησε μὲν Ζεὺς χθόνιος, αἱ δὲ παρθένοι
 ῥίγησαν, ὥς ἤκουσαν· ἐς δὲ γούνατα
 πατρὸς πεσοῦσαι κλαῖον, οὐδ' ἀνίσταν
 στέρνων ἀραγμοὺς οὐδὲ παμμήκεις γόους.
 ὁ δ' ὥς ἀκούει φθόγγον ἐξαίφνης πικρὸν, 1610
 πτύξας ἐπ' αὐταῖς χεῖρας εἶπεν, ὦ τέκνα,
 οὐκ ἔστ' ἔθ' ὑμῖν τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ πατήρ.
 ὄλωλε γὰρ δὴ πάντα τὰμὰ, κούκ ἔτι
 τὴν δυσπρόνητον ἔχειτ' ἀμφ' ἐμοὶ τροφήν·
 σκληρὰν μὲν, οἶδα, παῖδες· ἀλλ' ἐν γὰρ μόνον
 τὰ πάντα λύει ταῦτ' ἔπος μοχθήματα. 1616
 τὸ γὰρ φιλεῖν οὐκ ἔστιν ἐξ οὗτου πλέον
 ἢ τοῦδε τάνδρὸς ἔσχεθ', οὐ τητῶμεναι
 τὸ λοιπὸν ἤδη τὸν βίον διάζετον.
 τοιαῦτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀμφικείμενοι 1620
 λύγδην ἔκλαιον πάντες. ὥς δὲ πρὸς τέλος
 γόων ἀφίκοντ' οὐδ' ἔτ' ὠρώρει βοή,
 ἣν μὲν σιωπὴ· φθέγμα δ' ἐξαίφνης τινὸς
 θῶύξεν αὐτὸν, ὥστε πάντας ὀρθίας
 στήσαι φόβῳ δείσαντας ἐξαίφνης τρίχας. 1625
 καλεῖ γὰρ αὐτὸν πολλὰ πολλαχῇ θεός·
 ὦ οὗτος οὗτος, Οἰδίπους, τί μέλλομεν
 χωρεῖν; πάλαι δὴ τὰπὸ σοῦ βραδύνεται.
 ὁ δ' ὥς ἐπήσθητ' ἐκ θεοῦ καλούμενος,
 αὐτὰ μολεῖν οἱ γῆς ἄνακτα Θησέα. 1630
 κάπει προσῆλθεν, εἶπεν, ὦ φίλον κάρα,
 δός μοι χερὸς σῆς πίστιν ἀρχαίαν τέκνοισι
 ὑμεῖς τε, παῖδες, τῷδε καὶ καταΐνεσον
 μήποτε προδώσειν τάσδ' ἐκὼν, τελεῖν δ' ὅσ' ἂν
 μέλλης φρονῶν εὖ ξυμφέρωντ' αὐταῖς ἀεὶ. 1635
 ὁ δ', ὥς ἀνὴρ γενναῖος, οὐκ οἴκτου μέτα

κατήνεσεν τάδ' ὄρκιος δράσειν ξένῳ.
ὅπως δὲ ταῦτ' ἔδρασεν, εὐθύς Οἰδίπους
ψάσας ἀμανραῖς χερσὶν ὦν παίδων λέγει,
ὦ παῖδε, τλάσα χρή τὸ γενναῖον φρενὶ 164
χωρεῖν τόπων ἐκ τῶνδε, μὴδ' ἂ μὴ θέμις
λεύσσειν δικαιοῦν, μὴδὲ φωνούντων κλύειν.
ἀλλ' ἔρπεθ' ὥς τάχιστα· πλὴν ὁ κύριος
Θησεὺς παρέστω μανθάνων τὰ δρώμενα.
τοσαῦτα φωνήσαντος εἰσηκούσαμεν 164½
ξύμπαντες· ἀστακτὶ δὲ σὺν ταῖς παρθένοις
στένοντες ὠμαρτοῦμεν. ὥς δ' ἀπήλθομεν,
χρόνῳ βραχεὶ στραφέντες, ἐξαπείδομεν
τὸν ἄνδρα, τὸν μὲν οὐδαμοῦ παρόντ' ἔτι,
ἀνακτα δ' αὐτὸν ὀμμάτων ἐπίσκιον 165
χεῖρ' ἀντέχοντα κρατὸς, ὥς δεινοῦ τινὸς
φόβου φανέντος οὐδ' ἀνασχετοῦ βλέπειν.
ἔπειτα μέντοι βαιὸν, οὐδὲ σὺν χρόνῳ,
δρῶμεν αὐτὸν γῆν τε προσκυνοῦνθ' ἅμα
καὶ τὸν θεῶν Ὀλυμπον ἐν ταῦτ' ἰδόντ' 165½
μόρῳ δ' ὁποῖον κείνος ὦλετ' οὐδ' ἂν εἰς
θνητῶν φράσειε, πλὴν τὸ Θησέως κάρα.
οὐ γάρ τις αὐτὸν οὔτε πυρφόρος θεοῦ
κεραυνὸς ἐξέπραξεν οὔτε ποντία
θύελλα κινηθεῖσα τῷ τότε ἐν χρόνῳ, 166
ἀλλ' ἢ τις ἐκ θεῶν πομπὸς, ἢ τὸ νερτέρων
εὖνουν διαστὰν γῆς ἀλάμπετον βάθρον.
ἀνὴρ γὰρ οὐ στενακτὸς οὐδὲ σὺν νόσοις
ἀλγεινὸς ἐξεπέμπετ', ἀλλ' εἴ τις βροτῶν
θαυμαστός. εἰ δὲ μὴ δοκῶ φρονῶν λέγειν, 166½
οὐκ ἂν παρείμην οἷσι μὴ δοκῶ φρονεῖν.

ΣΟ. ποῦ δ' αἶτε παῖδες χοῖ προπέμψαντες φίλων;

- ΑΓ. αἶδ' οὐχ ἑκάς. γόνων γὰρ οὐκ ἀσήμονες
φθόγγοι σφε σημαίνουσι δεῦρ' ὀρμωμένας.
- ΑΝ. αἰαῖ, ἔστιν ἔστι νῶν δὴ στρ. α'. 1670
οὐ τὸ μὲν, ἄλλο δὲ μὴ, πατρὸς ἔμφυτον
ἄλαστον αἶμα δυσμόροιν στενάζειν,
ῥῥτινι τὸν πολὺν
ἄλλοτε μὲν πόνον ἔμπεδον εἶχομεν,
ἐν πυμάτῳ δ' ἀλόγιστα παροίσομεν 1675
ἰδόντε καὶ παθούσα.
- ΧΟ. τί δ' ἔστιν; ΑΝ. ἔστιν μὲν εἰκάσαι, φίλοι.
- ΧΟ. βέβηκεν;
- ΑΝ. ὥς μάλιστ' ἂν εἰ πόθῳ λάβοις.
τί γάρ, ὅτῳ μὴτ' Ἄρης 1680
μήτε πόντος ἀντέκυρσεν,
ἄσκοποι δὲ πλάκες ἔμαρψαν
ἐν ἀφανεῖ τινι μόρῳ φερόμενον.
τάλαινα· νῶν δ' ὀλεθρία
νύξ ἐπ' ὄμμασιν βέβακε.
πῶς γὰρ ἢ τιν' ἀπίαν γᾶν 1685
ἢ πόντιον κλύδων' ἀλώμεναι βίου
δύσοιστον ἔξομεν τροφάν;
- ΙΣ. οὐ κάτοιδα. κατὰ με φόβος στρ. β'.
Ἄϊδας ἔλοι πατρὶ 1690
τάλαιναν· ὥς ἔμοιγ' ὁ μέλλων βίος οὐ βιωτός.
- ΧΟ. ὦ διδύμα τέκνων ἀρίστα,
τὸ φέρον ἐκ θεοῦ καλῶς
μηδὲν ἄγαν φλέγεσθον· οὐ τοι κατάμεμπτ' ἔβητον.
- ΑΝ. πόθος καὶ κακῶν ἄρ' ἦν τις. ἀντ. α'. 1697
καὶ γὰρ ὁ μηδαμὰ δὴ τὸ φίλον, φίλον·
ὁπότε γε καὶ τὸν ἐν χεροῖν κατεῖχον.
ὦ πάτερ, ὦ φίλος, 1700

- ΑΝ. ἄγε με, καὶ τότ' ἐπενάριξον.
 ΙΣ. αἰαῖ, δυστάλαινα, ποῖ δῆτ'
 αὖθις ὧδ' ἔρημος ἄπορος 1735
 αἰῶνα τλάμον' ἔξω;
 ΧΟ. φίλαι, τρέσητε μηδέν.
 ΑΝ. ἀλλὰ ποῖ φύγω; ἀντ. γ'.
 ΧΟ. καὶ πάρος ἀπέφυγε ΑΝ. τί;
 ΧΟ. τὰ σφῶν τὸ μὴ πίτνειν κακῶς. 1740
 ΑΝ. φρονῶ. ΧΟ. τί δῆθ' ὑπερνοεῖς;
 ΑΝ. ὅπως μολούμεθ' ἐς δόμους
 οὐκ ἔχω.
 ΧΟ. μηδέ γε μάτευε.
 ΑΝ. μόγος ἔχει. ΧΟ. καὶ πάρος ἐπέιχε.
 ΑΝ. τοτὲ μὲν ἄπορα, τοτὲ δ' ὕπερθεν. 1745
 ΧΟ. μέγ' ἄρα πέλαγος ἐλάχετόν τι.
 ΑΝ. αἰαῖ, ποῖ μόλωμεν, ὦ Ζεῦ;
 ἐλπίδων γὰρ ἐς τί με
 δαίμων τανῦν γ' ἐλαύνει; 1750
 ΘΗ. παύετε θρῆνων, παῖδες. ἐν οἷς γὰρ
 χάρις ἢ χθονία ξύν' ἀπόκειται
 πενθεῖν οὐ χρή· νέμεσις γάρ.
 ΑΝ. ὦ τέκνον Αἰγέως, προσπίτνομέν σοι.
 ΘΗ. τίνος, ὦ παῖδες, χρείας ἀνύσαι; 1755
 ΑΝ. τύμβον θέλομεν προσιδεῖν αὐταῖ
 πατρὸς ἡμετέρου. ΘΗ. ἀλλ' οὐ θεμιτόν.
 ΑΝ. πῶς εἶπας, ἄναξ, κοίραν' Ἀθηνῶν;
 ΘΗ. ὦ παῖδες, ἀπείπεν ἐμοὶ κείνος 1760
 μήτε πελάζειν ἐς τοῦσδε τόπους
 μήτ' ἐπιφωνεῖν μηδένα θνητῶν
 θήκην ιερὰν, ἣν κείνος ἔχει.
 καὶ ταῦτά μ' ἔφη πράσσοντα καλῶς

ŒDIPUS COLONEUS.

NOTES.

6. φέροντα for φερόμενον. 651; Œd. T. 863, note.
7. ξυνὸν [ἐμοί]. comp. 1244.
8. τὸ γενναῖον, neut. adj. = subst. 569; 1042. So 10, βεβήλοισ. Wordsworth, Gr. Gr. § 124. 10. πρὸς, at.
12. μανθάνειν, *that we may learn*. Jelf, § 669, 2; like Lat. supine after verbs of motion. ἄτε δὴ ξένοι ὄντες, [*forasmuch as we are*] *strangers*. χᾶν = καὶ ἂν.
15. ὥς ἂπ' ὀμμάτων [εἰκάσαι]. *As far as [one may conjecture] by the eye*. ὥς with inf. Wor. § 160, obs.; so 16. Or = ὥς [εἰκάζοντι] ἂπ'. Ell. Lex. ὥς, II. A. 4, p. 1004. πρόσω [εἰσι]. *The towers, &c., as it seems, are distant*. This was a reason why she should not leave her father while she went to enquire about the place: just afterwards she does not hesitate to propose to leave him to ask whether that particular spot was inhabited; 26.
17. δάφνης, gen. *copiæ* after βρώων. comp. El. 896, note; Œd. T. 4, note. πυκνόπτεροι δ'. Œd. Tyr. 29, note.
20. ὥς γέροντι. comp. Aj. 395. *quippe seni*; dat. depending on μακράν. Jelf, § 599, 4. ὀδόν, Aj. 30, El. 1274, notes.
22. χρόνου, scil. [*during which I have been with thee*].
23. ὅποι adv. term. = *to a place*; after καθέσταμεν, which

has the notion of *going to* as well as *being at*. comp. 227, 383, 476. Jelf, § 646, 4, a.

25. γάρ. [*No wonder you know this*] for. Œd. T. 1117.

26. ὅστις in indirect questions. Jelf, § 877, obs. 4.
μάθω, subj. deliberativus. comp. 47; Œd. T. 364, note

27. ἐξουκήσιμος, pass. sign. Œd. T. 1312, note.

28. δεῖν [μολοῦσαν μαθεῖν με]. οὐδὲν adv. acc.

31. χῶ = καὶ δ. ἀνὴρ = δ ἀνὴρ By crasis; Œd. T. 11
note. μὲν οὖν, Jelf, § 880, g.

35. [ᾧστε σε] φράσαι [ἡμῖν ἐκεῖνα] ᾧν ἂδ. ᾧν gen. af
ἀδηλέω, verb of ignorance; Wor. § 132, f.

36. τὰ πλείονα, *those further things*. So 1673; El. 564

37. οὐχ ἄγνόν πατεῖν = ὅν πατεῖν οὐχ ἄγνόν ἐστι.

38. τοῦ (τίνος) gen. after νομίζεται; which is used for
or νομίζεται εἶναι; Comp. Œd. T. 411, note; Ant. 7

39. οὐδ', *much less*. σφέ, *it*; Wor. § 37, a, obs.

41. i. e. κλύοιμ' ἄν, καὶ εὐξαίμην αὐταῖς. Elliptical, for
me, what is their holy name; that when I hear
may pray to them by that name.

43. νῦν = αὐτάς. Œd. T. 1331.

44. μὲν without δέ. The 2nd clause is suppressed, [
they should be ill-disposed towards me, still I will be

46. ξύνθημα is variously explained. Either = *fire*
I do not rise, for here is the fated place for the fu
of my fortune. See 84—101. Or = σύμβολον
is the sign to me of my destiny; my having com
seat of the Eumenides is a sign of my destiny bein

end. Or, *This is a sign to you of my fortune. My refusing to leave this place, and my praying to the Eumenides may indicate to you somewhat of my condition.*

47. πόλεως δίχα, *injussu civitatis*. τοῦξανιστάναι [σε]. τὸ with inf., 442; Œd. T. 1417, note. δρῶ, 26, note. πρὶν ἂν, Œd. T. 1529, note.

50. ὧν for ἐκείνων, *id.* Wor. § 140. [ἐκείνων] gen. after ἀτιμάσης. Œd. T. 788, note. Jelf, § 529.

55. ἐν δέ adverbial. Œd. T. 27, note.

56. τόπος, ὃν ἐπιστείβεις, καλεῖται κ.τ.λ.

57. ὁδός *threshold*, with a flight of brazen steps leading down.

58. ἔρεισμα either vaguely, *the foundation*; the hill of Colonus being close to Athens, and almost a part of it: Or an anachronism proleptically referring to the *support of Athens* to be derived from Œdipus being buried there.

61. πάντες, i. e. the inhabitants of the γῆαι.

62. *Deriving their honour not [so much (Œd. T. 1277, note,)] from words or report, but rather from the concourse and throng of worshippers.*

65. θεοῦ, Colonus. gen. after ἐπώνυμος, Œd. T. 210, note.

66. λόγος, *the chief power*. ἐπὶ, *in the hands of*; *peneas* Wor. § 196, b.

67. ἐκ, *by*. El. 264, note.

68. τίς ἐστίν οὗτος ὁ κρατῶν. Comp. Œd. T. 2.

71. μολεῖν depends on καταρτύσων. And ὡς πρὸς τί signifies the object of his coming, not of the πομπὴς going: and this object is described in 72.

75. *Knowest thou how thou [must act that thou] mayest avoid*

sinning? Œd. T. 543. *ὡς ἰδόντι*, as indeed appears to one looking on you. For the dat. see Œd. T. 40, note.

83. *ὡς*. Œd. T. 11, note. [*οὔσης*]; Jelf, § 376, obs.

84. *εἴτε*—. i. e. *since you are the first in this land on whose seats, &c.* *ἐφ' ἔδρας ὑμῶν πρώτων τῆσδε γῆς. ἔκαμψα, I bent [my body to rest.]* comp. 19.

91. *κάμψειν*. *should turn the close.* Met. from the circus.

92. *οἰκήσαντα*. *Taking up my abode here, a gain to, &c.* *κέρδη* and *ἄτην*, sign. the effect of his residence; in appos. with [*ἐμέ*]. Others make *οἰκ.* transit. (Herm. *οἰκίσαντα*.) gov. *κέρδη*, as Œd. wishes to die, not to dwell, there. Wund. *κέρδη* cogn. acc. for *οἰκησιν κερδαλέαν*.

96. *ἰδόν*, acc. of *motion along*. 20, note.

98. *οὐ γὰρ*—. *for [otherwise]* &c. Comp. 125, 146; El. 1305, note; Œd. T. 82, 433, notes.

100. *νήφων*. Referring to the custom of offering wineless libations to the Eumenides. Comp. 481.

104. *μειδῶνς ἔχειν* = *μείων εἶναι*. i. e. *to be too worthless*. El. 1236, note; Wor. § 171. *λατρεύων*, 175, note.

107. *καλούμεναι Παλλάδος [εἶναι]*, Jelf, § 483; *reputed to belong to Pallas*; 38, note. Or, *called after Pallas*; 65.

109. *Οἰδίπου*. See Œd. Tyr. 14, note.

110. *οὐ γὰρ δὴ [ἔστι τοῦτο]* κ.τ.λ.

113. *κρύπτω* has double sign., *lead and hide*, as in 1552. *Hide me in the grove, leading my foot aside from the path.*

114. *ἡδλ. τῶν π.* *caution in our actions.* *ἔδρα γῆς*, 45.

119. *ἐκτόπιος* = *ἐκ τοῦ τόπου*. Comp. El. 419, note.

131. *With suppressed voice and words sending forth the ut-*

terance of our thought in silence. For the apparent contradiction comp. 489; Œd. Tyr. 1273, note; El. 630, note. *ιέντες*, El. 596, note. *στόμα*, 981.

133. Supply *ἀς* from 129; acc. after *ἄζοντα*. *οὐδέν*, adverbial. *τὰ νῦν*, art. redundant; 336; Wor. § 170, obs.

135. *ὃν ἐγὼ*, *λεύσσων περὶ πάντων τέμ.*, *οἴκῳ δύναμαι γινῶναι*.

139. *For I see by the voice, as the proverb is.* *τὸ φων.* acc. abs. Wor. § 144; Jelf § 580; for *ὥσπερ φατίζεται*.

142. *προσίδητ' [ὥς] ἄνομον.*

144. *Not altogether [one] of first (or best) lot for you to account me happy upon.* *εὐδαιμονίσαι*, inf. explicativus; El. 393, note. *μοίρας* gen. after [*τις*], answering 143. Or, *not one whom you would congratulate on first lot* = *οὐ πᾶν τοιοῦτος, ὥστε σε εὐδαιμονίσαι αὐτὸν κ.τ.λ.* *μοίρας* depending on *εὐδαιμονίσαι*, El. 920, note.

146. *δηλῶ δὲ τοῦτο.*

148. *And for the sake of trifling gifts should I, great as I am, have come to anchor [here].* *ἐπὶ* of the object; Jelf, § 634, II. 3. Or, *and on such a small support* (scil. *Antigone*) *should I, thus great as I am, have come to anchor here.* *σμικροῖς*, for fem. sing. Comp. El. 399, note.

149. See Lidd. and Scott Lex. on *φυνδάμιος*. *ὀμμάτων*, gen. after exclamation. Wor. § 131, *d*, obs. Jelf, § 489. *ἐπεικάσαι*, inf. abs. after *ῥα* adverbial, for *ὥς*; 15, note. Others put no stop till after *φυνδάμιος*; *Wast thou then from thy birth of blind eyes? born blind?* *φυν.* in act. sign. (comp. 804; El. 1463; *φύειν φρένας*,) = *hadst-thou-from-thy-birth blind eyes? didst thou grow thy eyes blind from birth?* Ell. genitor cæcorum oculorum.

151. ὅσον γε ἐν ἐμοί ἐστι. προσθήσεις [τοῖς πρόσθε κακοῖς σου]. τῶσδε, *which you will incur if you enter the grove.*
159. *Where the goblet of water (συντρέχει) is commingled with the stream of honied draughts.*
161. τῶν, *of these things (155—160) beware.* Jelf, § 496.
164. ἐπαύει, i. e., *separates us.* Chorus fears that Œdipus may not hear them.
167. ἀποβὰς [ἐκεῖσε] ἴνα. Comp. 189, 812, 900.
170. φροντίδος. El. 404, note. ἔλθῃ, subj. 26, note.
171. ἀστοῖς ἴσα, *the same things with the citizens.* Comp. El. 269, note. Wor. § 136, a.
173. καὶ δῆ. El. 317, note.
174. μὴ with 1st pers. subj. signif. *entreaty of one afraid, or admonition to the person addressed.* Œd. Tyr. 49, note. *Let me not be injured by you; ne sinatis me lædi.*
175. Participle signif. *cause.* El. 734, note. μεταναστὰς with ἀδικηθῶ, *inasmuch as I have moved away.* πιστεύσας, *cause of μεταναστὰς, because I trusted you.*
N.B. Chorus addressed as a company, ξεῖνοι, and as a single persona, σοί. Jelf, § 390, 2, β.
176. οὐ μὴ takes fut. ind. or aor. subj., = imper. or strong neg. With aor. subj. it = οὐ δέος ἐστι μὴ, and as this = fut. it came to be used merely as a strong neg. with fut. ind. Some explain it as a question; Jelf, § 748.
179. προβῶ. 26, note. *Must I advance?*
180. προβίβαξε [αὐτόν]. 184. ξένης [γῆς].
186. τέτροφεν, *holds;* Aj. 503, note; perf. for pres. El. 1458, note. In prohibitions with μὴ, generally, the aor.

subj. is used, or the pres. imper.; *sometimes* the aor. imper., e. g. Aj. 1181; Œd. Tyr. 1449.

189. [ἐκεῖσε] ἵνα. Comp. 167, note. ἵνα with ἄν means *where*, not *in order that*. Comp. 405.

190. τὸ μὲν κ.τ.λ. = *we may converse*. Comp. 1288. Opt. signif. "to a place where, *after we have arrived there*, &c." καὶ couples πολεμῶμεν with ἄγε, *and let us not war*; not with εἴπομεν, as if both depended on ἵνα ἄν. Jelf, § 809, makes the opt. express Œd.'s uncertain secondary aim, subj. πολ. his determined and primary aim. χρεῖα, Wor. § 136, b, obs.

192. αὐτοῦ [μένε]. Comp. 77.

193. βήματος. See Preface.

195. ἐσθῶ; 26, note. 1. aor. subj. pass. fr. ἔξομαι, only found here. Buttm. Irr. Gr. Verbs. γὰρ implies *Yes!* Join βραχ. ὀκλ. *bending low*. The stone was very low therefore he had to bend, βραχύς, so as to sit on it: also it was at his side, not directly behind him, therefore λέ-
χιος, *sideways*.

197. τόδε, scil. τὸ καθίζειν σε.

198. ἄρμοσαι, imper. mid. *accommodate thy step to my quiet step*. Or join ἐνάρμοσαι. Some read ἄρμόσαι, inf. act., after τόδε, *this is my task, to accommodate my step to thine*.

201. προκλίνας, construct. with ἄρμοσαι.

202. ἄτας, gen. after exclamation, ὦμοι. Comp. 149, note.

205. τίς εἶ συ, ὅς ἔγει, ὁ πολύπονος.

208. ἀπόπτολῖς [εἰμι].

212. αἰνὰ [ἐστιν ἢ ἐμῇ] φύσις.

213. τί γηγώνω; *what must I say?* 26, note.

219. μακρὰ. neut. pl. adverbial. 319; Jelf, § 579, 6.

220. ὄντα Λαίου, [child] of Laius. Wor. § 130, a, obs.

227. ποῦ. Comp. 23, note. *Where wilt thou pay dost thou wilt thou pay?*

228. *To none by fate doth vengeance come, where he has suffered at the hands of others (lit. for those things which has suffered first), if he repays it (lit. for that he repays it).* Comp. 270, &c. τίθειν, comp. 1203. τὸ τίθειν abs. like inf. expl. 144, note.

But one [retaliatory] deceit set against [as a return for] other [former] deceits, makes a painful, not an agreeable turn [to the original deceiver]. i. e. You deceived me, getting a promise from me before telling me who you were; and it is natural and fair that I should repay you by breaking my promise, &c. [δοτε] ἔχειν, redundant.

240. αὐδὸν [περὶ] ἔργων, Œd. Tyr. 495; Aj. 998.

241. ἀλλ' ἐμέ, *at me saltem.*

246. ἄντομαι τὸν ἄθ. αἰδοῦς κόρσαι.

250. ἄντομαι σε πρὸς [ἐκείνου] ὃ τι κ.τ.λ. Jelf, § 651, In oaths πρὸς takes the gen. Jelf, § 638, I, 2, d.

ἐκ σέθεν, *from thy side, i. e. of thine.* Or, *proceeding from thee*; properly of a child, hence of any possession.

251. χρόος, *tie.*

255. ἐξ Ἰσου καί. Comp. Œd. Tyr. 1187, note.

260. θεοσεβεστάτας. Comp. Acts of the Ap. ch. xvii.

262. οἷας τε. Œd. Tyr. 24, note. ἔχειν = δύνασθαι.

263. ἐστὶ [παρ' ὑμῶν], οἷτινες = ὅτε ὑμεῖς, *inasmuch as* &c. El. 187, note. Comp. 427, 1354.

266. σῶμα, &c., governed by δεισαντες.

267. *Are deeds of suffering rather than of action.* The participles are by hypallage referred to the ἔργα instead of to him whose the ἔργα were. Cœd. Tyr. 1214, 1376, notes. Then 268, [as you would understand] if &c.
- 269 Wund. refers ὧν to τὰ ἔργα not to τὰ μητρός, &c.
271. ὅστις, *forasmuch as I.* 263, note. εἰ = καὶ εἰ.
272. εἰ ἔπρασσον. Cœd. Tyr. 124, note. El. 374, note.
273. νῦν δέ. *But as it is.* El. 335; note.
274. [ὑπὸ τούτων] εἰδόντων. ἀπωλλύμεν, *was destined to destruction*; Cœd. T. 1454, note. See Cœd. T. 1173, &c.
275. ἀνθ' ὧν. *Wherefore.* Cœd. Tyr. 258, note.
278. For ἐν μοίραις = ἐν μοίρα. *Hold the gods no way in account.* Phil. 498. Jelf, § 605, 1. dat. loci metaph.
281. Others read—ἀνοσίτου βροτῶν. ξὺν οἷς κ.τ.λ. i.e. *with which ἀνοσίτοις*; or, *which things being so.*
290. τὰ μεταξὺ τούτου. 133, note.
296. χώρας, gen. after verb of ruling. Cœd. Tyr. 14, note.
298. στελῶν = μεταστελῶν. Cœd. Tyr. 433, note.
304. τῶν, relative.
307. κλύων σου, *hearing [about] thee.* Comp. 355, 662; Aj. 1236; Cœd. Tyr. 701. Jelf, § 486.
313. κρατὶ, *on her head*; dat. loci.
314. πρόσωπα—νίν, double acc. Jelf, § 584, 1.
319. φαιδρά, neut. pl. adverb, 219, note. ἀπ' ὀμμάτων, *from or with her eyes.* Comp. 936.
321. δῆλον [ὅν]. or δῆλον, adverb, manifestly.
331. ἢ τῆσδε καμῶν [τροπὰς λέγεις];

332. *σὴ πρ. through πρ. for thee.* 1418; El. 343, no

333. *Yes, and because of words too, bearing my own message*
πόθοισι and *λόγοις*, dat. of cause; Œd. T. 90, note.

334. *ξὺν ἐκείνῳ ὅνπερ εἶχον οἰκ. πιστὸν μόνον.* Obse
i. Anteced. demonstr. omitted, *ἐκείνῳ*. ii. Rel. with
adj. in appos. *πίστῳ*, attracted to case of anteced., &
for *ὅνπερ*. iii. Nouns belonging to the anteced. tra-
posed to rel. clause, viz. *οἰκετῶν μόνῳ*. Jelf, § 822, 2

335. *ποῖ [εἰσι];* comp. 23, note. *πονεῖν* depends on *εἰ*
so that they should labour; as regards their labour; i
plying that they are not engaged in it.

337. Comp. Herod. ii. 35. *ἐκείνω*, dual; of four perso-
spoken of as *two pairs*. Jelf, § 355, 2.

342. *σφῶν* either gen. after [*ἐκείνοι*] antecedent to *οὗς*,
you, i. e. *of all my children*; followed by *σφῶ* for *αὐτοῖς*
or dat. after *πονεῖν*, *to labour for you*. *εἰκὸς [ἂν]*;
Œd. Tyr. 256, note.

344. *τάμὰ* for *τὰ ἐμοῦ*. El. 1390, note. Jelf, § 467, 4.

351. *τὰ τῆς διαίτης*. El. 261, note.

352. *εἰ, if only.* *ἔχοι*, oratio obliqua, depending on *ἤγειρ*
as something passing in her mind. Jelf, § 885, obs. 2.

355. *τοῦδε σώματος, about me.* 307, note.

360. *μὴ οὐχί* depend not on the *words* but on the *meaning*
of the former clause; viz. *you would not have come if y*
did not, &c. Herm.

367. *ἐᾶσθαι Κρέοντι.* *μηδὲ, and not.*

378. *τὸ κοῖλον Ἄργος.* See Dict. of Geogr. p. 200, b.

380. *ὥς* with acc. abs. for gen. abs. with the expect

that, &c. Œd. Tyr. 101, 11. notes. Jelf, § 551, 1, obs. § 701—703; *hoping that forthwith Argos would either with honour occupy the plain of the Cadmeans, or (by being conquered herself) would exalt them to heaven.* See 1305, &c. βιβῶν neut. part. fut. for βιβάσων.

382. λόγων, of [mere] words. Œd. Tyr. 1277, note.

383. ὅποι. 23, note; *whither they will lead you in their pity.*

385. Mixed construction; ὥς with ind. and acc. with inf. Comp. Aj. 378.

391. ἀνδρός, from *such a man.* Jelf, 483, obs. 3.

397. βαιοῦ κ.τ.λ., *after a short, and not a very long, time,* El. 478, note.

402. *Thy tomb, if δυστυχῶν, will cause misfortune to them.*

405. μηδὲ [ἐὰν σε ἐκείσῃ] ἵνα κ.τ.λ. 167, note.

406. κατασκιῶσι, fut. 380, note; Œd. Tyr. 138, note.

407. αἷμα, *guilt of bloodshed.* ἐὰ σε κατασκιᾶζεσθαι, &c.

408. οὐκ-μή. *They never shall.* οὐ δέος ἐστι μή. 176, note.

411. τόποις dat. loci.

419. τοῦμοῦ πόθον. 332; Œd. Tyr. 969, note.

422. ἐν ἐμοί, *may it depend on me.* Comp. 247, 392.

424. ἧς gen. after ἔχονται, comp. 373. καὶ ἐπανάρπονται, mid. = *raise against one another.*

425. ὥς rel. adv. used for conj. and demonstr.; *for thus.*

426. μέλλειεν. When the principal verb is opt., the dependent verb is generally opt., without ἄν; Jelf, § 808.

429. οὐκ ἔσχον, *did not prevent it.* Comp. 888.

430. αὐτοῖν, *by them*. dat. instrumenti.
433. ἡμέραν. Œd. Tyr. 781, acc. temporis.
435. ἡδιστον [ἀν] ἦν. 342, note.
436. ἔρωτος gen. after ὠφελῶν, *with respect to, in this desire*. ὠφελῶν almost = subst. *a helper*. Jelf, § 436, a.
439. μείζω τῶν κ.τ.λ. = μείζω ἢ κατὰ τὰ κ.τ.λ. *greater than answered to my sins; too great for my sins*. Œd. Tyr. 1373, note. *κολαστήν*, scil. by self-inflicted blindness.
440. τοῦτο μὲν, *in the first place*; answered by οἱ δέ,
441. Comp. Aj. 670—2.
442. οἱ τοῦ πατρός, i.e., *those who as his sons were bound, as well as able, &c.* Herm. with bitterness; *those true sons of their father!* N.B. *πάτρος, πατρί*. Comp. 883; El. 320, note; Ant. 1240. τὸ δοᾶν. 47, note.
443. χάριν. *For the sake of one little word, [which they would not give]. For want of one little word from them.* σφίν, Jelf, § 600, 2.
447. γῆς ἄδειαν, *free range in the land*. γένους ἐπάρκεσιν, *the support of relations*.
450. οὐ μὴ λάχωσι, οὐδέ—ἥξει. 176, note; El. 42, note.
452. τῇσδε, *from her*.
453. τὰ ἐξ ἐμοῦ, *those on my side, i. e. those concerning me*; comp. ἐκ σέθεν, 250. Or, *those learnt by myself*; see 87.
457. ὁμοῦ—θεαῖς. Comp. Aj. 767.
461. κατοικτίσαι. 1152; Œd. T. 777; Jelf, § 667, obs. 3.
463. τῷδε λόγῳ, *in this speech*.
465. προξένοι. Œd. Tyr. 1483. τελοῦντι Att. fut. 406, note.

466. *θοῦ*, mid. = *-for thyself*; 542, 1139; Aj. 13; Œd. Tyr. 134; El. 1334. Jelf, § 662, 2. So *ἐνεγκοῦ*, 470.

470. *διὰ χειρῶν*, signif. *instrument*.

471. Supply *τί πράξω*; so again in 482.

475. *βαλὼν*. See Lidd. and Scott: almost expletive; = *with*; lit. *ponens*; *placing them on it*.

476. *ποῖ*; 23, note.

478. *χέω*; subj. delib. 26, note. *οἷς* for *οὖς* by attraction.

479. *γέ*, *Yes!*; 195; 535. *τὸν τελευταῖον* [*κρατῆρα*].
Yes! you must pour three libations; and the third cup full, a whole one; i. e. be careful to empty it; and 480, this is to be a mixed one.

481. *προσφέρειν* for imper. El. 9, note. So again 484, 490.

483. *αὐτῇ*, dat. loci. *ἐξ*, *with*; El. 455, note. So 486.
 [Or, *some on the right, some on the left*; comp. 250.]

488. *κεῖ*, or *any one else*, &c. Supply *ἔστι*.

490. *ἄστροφος*, *not turning towards the place*.

495. *ἔδωτά* for *ἔδωτόν*. Comp. 1426. *ἐν*, *through, by*.

499. *ἄρκεῖν ἐκτίνουσιν*, *is able to expiate, can sufficiently expiate*. Comp. Œd. Tyr. 1008, note.

505. *ἄλσους* gen. after adv. of place. 170, note.

507. *χωροῖμ' ἄν*, Œd. T. 95, note. *σὸ δέ*, El. 150, note.

508. *τοῖς τεκοῦσι*, *for his parents*; dat. commodi after *πνεῖ*.
 Comp. 1673. Jelf, § 596, 2.

513. Take *ἀπόρου* with *φανεῖσας* which = *not that hath seemed, but that hath plainly been*. Comp. 974.

ἀλγηδόνος gen. after πυθέσθαι [περί], 511. See 307.
 ξυνέστας, comp. Œd. Tyr. 303.

515. πρὸς ξενίας, 250, note.

517. *To hear aright the far-spreading, and nowhere-ceasing report.*

520. καὶ γὰρ [κείθομαι].

521. ἤνεγκον κακ. *Endured [to do deeds of] wickedness. ἐκόν, without compulsion; for he was not forced to slay Laius, or marry Jocasta. αὐθαίρετον deliberately sought; comp. προαιρετόν Arist. Eth. iii. 2. τούτων those deeds. [Herm. reads ἄνων, i. e. I have endured to perform.]*

524. ἐς τί; *with respect to what? In what respect [was this your case]? Comp. 800, ἐς τὰ δά.*

526. γάμων ἔτα.

527. ματρόθεν δυσώνυμα, *deriving its disgrace from, &c. Or ματρόθεν = ματρός. ἐπλήσω mid. filled thy bed.*

535. κοιναί. Œd. Tyr. 261, note.

538. ἔχειν, redundant. So 232.

540. *Which I [so] helped the city as [that I deserved never to] receive from it. ὃ acc. after ἐξελέσθαι. ἐγὼ ἐπωφέλησα τὴν πόλιν ὥστε μήποτε ἐξελέσθαι αὐτῆς τοῦτο ὃ ἐδεξάμην δῶρον. [Some make ἐπωφ. = ὠφελον.]*

544. νόσον for the cogn. acc. πληγὴν.

546. *It hath somewhat of justice. El. 1211, note.*

547. αἰλούς, *caught; attacked; overpowered; therefore on compulsion. Or, convicted; for [though] I without contradiction slew him, yet &c. = ἐάλων φονεύσας.*

550. πάρεστι [ἐκ' ἐκεῖνα] ἐφ' ἃ μετεστάλη [to do those things], &c. Comp. Œd. Tyr. 860.

555. σκεύη—καὶ—κάρα δηλοῦτον. Jelf, § 388, 2.

558. προστροπήν πόλεως. So Παλλάδος εἴγματα, Ant. 1184.

560. i. e. *It must be a terrible thing indeed which you have to tell, for me to turn away from it.*

563. Construction, ὥς τις πλεῖστα [ἀθλήσας] ἀνὴρ. i. e. *as many as he who hath borne the most.*

566. μὴ οὐ. Œd. Tyr. 12, note.

567. ξοῖδα ὦν, *I know that I am.* El. 24, note.

572. [ἀπὸ] γῆς. Œd. Tyr. 152, note.

575. ὅπως ἄν implies a polite reference to the will of the person addressed; *if you please.* Jelf, § 810, 2.

581. ποίῳ [χρόνῳ];

583. αἰτεῖ, mid. *you ask for yourself.*

584. λῆσιν ἰσχυεῖς [= ἐπιλέλῃσαι] τὰ ἐν μέσῳ. Comp. 223. διὰ expresses the *value*; Jelf, § 627, I. 3, g.

585. ἐνταῦθα = διὰ τοῦ τέλους. κεῖνα = τὰ ἐν μέσῳ.

588. τὰ τῶν κ.τ.λ. Comp. 351.

589. *They will compel to bring me back thither*, i. e. *compel [any one who may have me in their power]* &c.

590. θέλοντας, acc. after [φεύγεις], *desiring [to have thee there]*. Or without the comma: *But [what] if as they desire to have thee it is not even* &c.!

591. ἤθελον, scil. [to remain at Thebes.]

598. τί γάρ ἐστι.....δ νοσεῖς.

602. πεμφάλατο = μεταπεμφάλατο. Œd. Tyr. 433, n.
605. τῇδε χθονί = ὑπὸ τῇσδε χθονός.
606. καὶ τὰ ἐκείνων, 351, note. πικρά, against one anot.
613. βέβηκεν, pres. sign., remains. 52; El. 1458, note
616. Θήβαις, dat. after εὐημερεῖ, are prosperous to Thebes
- τὰ πρὸς σέ, their relations with thee.
623. ὁ Δῖος. Comp. Œd. Tyr. 151, note.
624. ἀλλὰ γάρ. See El. 223, note; Aj. 167, note.
625. ἔα με, suffer me [to step], &c.
631. ἀνδρός, gen. of object: good will towards such a man.
- El. 348, note. Jelf, § 464, 3.
638. σέ, τὸν χρόνον. Hence τοῖσδε, 653.
640. τούτων κρίναντι, having chosen [one] of these. Œ. T. 640.
644. εἰ ἦν, if it had been, [which it is not]. El. 374, note.
647. [In that case, i.e., if you shall be able to conquer them while staying here] great will be the advantage which you speak of to arise from your dwelling with us.
648. τελοῦντι agrees with σοί, = ὥστε σὲ τελεῖν. Comp. Œd. Tyr. 863, note. μοί, for me.
649. τοῦδε ἀνδρός = ἐμοῦ. τὸ with gen. 351, note.
- τό, acc. = as regards, &c. οὐ μή, 176, note.
651. [ἄρκω] ἢ λόγῳ.
655. One who is in fear must [repeat his entreaties].
658. ἀπειλαί put for persons, ἀπειλοῦντες. Comp. Œd. Tyr. 85, note. θυμῷ, in wrath.
660. αὐτοῦ, becomes its own master. Œd. Tyr. 411, note.

661. ἐπερρώσθη, (impera.) with κείνοις, *they took courage*; λέγειν, *so as to speak*. ἀγωγῆς gen. after λέγειν, as if [περὶ]; 307, note. ἴσως with φανήσεται.

663. πλώσιμον, pass.; comp. 27.

667. μὴ after verbs of prohibition. Wor. § 168, obs. 2.

668. *You have come to the dwellings of this land the best in the earth.* γᾶς gen. after τὰ κράτιστα, χώρας after ἔπαυλα. Or, γᾶς ἔπαυλα together equivalent to one subst. *the dwellings*; taking a further gen. χώρας, *to the best dwellings of this district*. Comp. Aj. 54. ἔπαυλα, neut. plur. from ἔπαυλος. Comp. σταθμός, Œd. Tyr. 1139.

674. νέμουσα, Œd. T. 579. Or ἀνέχουσα.

677. ἀνήμερον χειμώνων. Comp. Œd. Tyr. 190, note.

680. θεαῖς scans as one syll. = χρῦς in Antistr., 693.

689. πεδίων gen. after ἐπινίσσεται [Κηφισός].
χθονὸς after πεδίων. ὠκυτόκος, act. *fertilising, causing quick produce*; ὠκύτοκος, *quickly produced*.

692. νῖν, *the place*.

694. γᾶς, *in the land*, gen. loci. Comp. El. 901, note.

696. Δωρίδι, Thuc. i. 12.

699. When the Lacedæmonians invaded Attica in the Peloponnesian War, (Thuc. ii. 12), they paid regard to the sacred olives, and did not destroy them; Schol. Their aged general, Archidamus, is perhaps referred to in 702, γῆρ᾽ σημαίνων, Thuc. i. 80; as is Xerxes in νεαρός; who in the Persian Invasion, B.C. 480, Herod. viii. 55, destroyed the Acropolis, and burnt the sacred olive, which however was found the next day to have sprouted afresh.

700. μέγιστα, neut. plur. adv. 219, note.

701. παιδοτρόφου is variously explained; i. *nourishing offspring*; of the original olive in the Acropolis, whence came those in the Academy at Athens: ii. *sign of a male birth*; of the branch of olive customarily placed at the door of a house where a male child was born.

702. ἄβός, ἡβός, *young*. Others νεαρός, or νέος.

703. σημαίνων, comp. σημάντωρ in Hom. *a ruler*.
γήρα, in *old age*; *old*; comp. Aj. 625.

705. Zeus who protects the μορταί [ἐλαταί], or sacred olives in the Academia; so called from the *partition*, and propagation of these olives from that on the Acropolis; μείρω, *to divide*. Wordsw. Ath. and Att. ch. xvii.; p. 136. Virg. Georg. i. 18; ii. 181.

709. δαίμονος, Neptune; 712.

711. εἵπκον agrees with δῶρον. Or (Dind.) with ματροφόλιν, construct. εἵπεῖν, *so that I should speak of her as &c.*

712. Thou didst set it upon this glory. 189; Phil. 1463.
εἶσας, 1. aor. from ἔω *colloco*; whence perf. pass ἤμαι for εἶμαι. Ποσειδάν, Dor. form for Ποσειδῶν, voc. -δον.

714. ἵπποισιν, dat. commodi. See Virg. Georg. i. 12.

715. ἀγυιαῖς, dat. loci; so χώρα, 700.

716. Either, *The well-plied oar grasped by the hand bounds wonderfully over the sea*. παράπτω, *to fit to*. Or, *The well-oared ship flying wonderfully over the sea by the hands of the rowers, bounds along*. παραπτομένα, contr. for παραπετομένα. Œd. Tyr. 17, note.

721. δεῖ σοι φαίνειν, more usual δεῖ σε φαίνειν.

729. δμμάτων φόβον, *fear in your eyes*; comp. Aj. 140.
ἐπεισόδου, *fear because of my entrance*. Œd. T. 233.

731. The rel. ὃν may be resolved into conjunct. and pers. pron., ἀλλ' ἐμέ. Jelf, § 834. ὃν agrees with pron. understood in ἐμῆς, 730. μὴ in prohibitions takes either imper. pres. or subj. aor.; here both; Jelf, § 420, 3; Wor. § 168, obs. 1.

733. ἐπίσταμαι ἤκων. El. 24, note.

734. εἴ τινα, attracted to the case of πόλιν σθένουσιν, for εἴ τις σθένει. Aj. 488, note.

738. γένει. Comp. Œd. Tyr. 90, note.

742. τῶν = demonstr. pron. Œd. Tyr. 200, note.

749. [εἰς] δσον.

751. τηλικούτος for τηλικαύτη. El. 614, note.

752. τοῦ ἐπιόντος [οὔσα]. Œd. Tyr. 393, note.
[ᾧστε αὐτὸν] ἀρπάσαι [αὐτήν].

753. ἄρ' ἄθλιον ἐστὶ τὸ δνειδος ὃ ἀνείδισα. Œd. Tyr. 2, note. Comp. 598.

759. ἡ οἴκοι [πόλις].

761. ἂν φέρων = ὅς ἂν φέροις. ἀπὸ παντός, *out of anything*; comp. 807. λόγου gen. after μηχανημα, *the cunning contrivance of just appearance*.

764. ἀλγοίην ἀλούς, *should grieve at being taken*.

765. οἰκεῖοις, *self-inflicted*. El. 215, note.

766. νοσοῦντα, *ungoverned*; constr. changed in 767.

768. μεστὸς ἦν θυμ. *I was sated with being angry*. El. 24.

769. τὸ διατᾶσθαι, used as subst. Wor. § 161.

779. οὐδέν, *in no respect*. 780. Comp. 753.

786. κακῶν ἄνατος. Comp. 677, note.

κακῶν τῆσδε χθονός, *evils coming from this land*; Ant. 10.

787. ταῦτα refers to what precedes, τάδε to what follows.

790. [ἔσπε] ἐνθανεῖν.

797. οἶδα πείθων; El. 24, note. σὲ ταῦτα, doub. acc.

799. ζῶμεν, Opt.

803. οἶος τε. Œd. Tyr. 24, note.

804. φύσας φρένας. Aj. 1077, note.

809. δῆ, ironical. El. 534, note.

810. οὐ δῆτα [καίρια λέγω ἐκεῖνψ], i.e. *in his judgment &c.*; 76, note. ἴσος, 255; Œd. T. 1498, note.

812. ἐφορμῶν (from ἐφορμᾶν) *controlling me as to where I must reside.*

816. κἄνευ τοῦδε, *even without my taking you to Thebes.*

821. χρόνου, 397, note.

826. ὑμῖν, his attendants; so also 847. τήνδε, Antigone.

836. σοῦ μὲν οὐκ [ἀπείρομαι].

837. πόλει, Thebes.

848. ἐκ of the means; 483. οὐ μή, 176, note.

853. αὐτὸν = σεαυτόν. Œd. Tyr. 138, note.

864. μὴ γὰρ expresses a wish; comp. εἰ γὰρ, El. 1416.

865. ἄφωνον ἀρᾶς. Comp. 677, note.

866. ὅς agrees with anteced. *against thee*, understood after ἀρᾶς. It may be resolved into, *For that thou*; 731, note. ἀποσπᾶσθαι takes double acc. ὅμμα, Antigone.

868. θεῶν, partitive gen. *that one of the gods.*

869. βίον cogn. acc. after γηράναι. οἶον καὶ ἐμὲ [γηράσκειν διδῶσι] for οἶον ἐγὼ γηράσκω, comp. 734, note.

879. *This then I shall no longer regard as a city.* Ant. 737.

880. τοῖς δίκαιοις, neut. *In just causes*; comp. 925.

883. N.B. ὕβρις and ἔβρις in the same line. Comp. 442.
ἀνεκτέα, neut. plur. for ἀνεκτέον; comp. 495.

885. πέραν, *beyond, afar*, adverb.

περῶσι, *they are passing the boundaries of Attica.*

888. ἔσχετε, *you stopped me.* Comp. 429.

900. ἄπο ῥυτῆρος, *without the rein, i.e. with loosened rein.*
Jelf, 620, I., b. [ἐκεῖσε] ξυθα. 167, note.

905. *If I had been in such anger.* ἦκειν διὰ, El. 1509, note.

909. ξέει, *speaking to Creon*; 907, *speaking of him.*

923. φωτῶν ἀθλίων ἰκτήρια = φῶτας ἀθλίους ἰκτηρίους.

926. χθονὸς gov. by κραίνοντος. Œd. Tyr. 14, note.

927. Supply ἂν before εἶλκον and ἠπιστάμην.

934. μέτοικος, *a stranger dwelling in this land.* Œd. T. 452.

937. ἀφ' ὧν, *as regards those from among whom you come.*

942. αὐτοὺς refers to the *people* understood in πόλιν.

943. ζῆλος ξυναίμων, *desire for &c.* τρέφειν [αὐτούς].

946. γάμοι τέκνων, *i.e. of a son [with his mother].*

955. θανεῖν [ἄνθρωπον].

961. τόδε [ὑβρισμα], cogn. acc.

964. ἤνεγκον, see 521, note.

965. Participial for relative clause, οἱ ταχ' ἂν μνησίοιεν.
Comp. 761, note. ἂν expresses the mere possibility.

967. *ὄνειδος*, *cause for blame for sin*. ἁμαρτίας, almost redundant. ἐμοί, *in me*. ἀνθ' ὅτου, *for that &c.*

970. *χρησμοῖσιν*, *by oracles*; modal dat. Jelf, § 603, 2.

974. *φανείς*, see 513.

984. *ὄνειδος* in apposition with *παῖδας*.

986. *δυστομεῖν* with double acc. i. ἐμέ κείνην τε, ii. τὰντα.

989. οὗτ' ἐν τοῖς φόνοις πατράοις οὗς κ.τ.λ.

993. *κτεῖνοι*, *were to seek to kill*.

998. *ἀντειπεῖν* with two datives, οἷς and ἐμοί.

1000. *νομίζων* ἅπαν εἶναι καλὸν λέγειν.

1002. *ὀνειδίζεις* with double acc. ἐναντίον, *coram*.

1007. *This land excels therein*.

1008. *κλέψας*, *having designed to steal*. See 993.

1016. Some explain οἱ ἐξηπατμένοι of Antigone and Ismene; masc. for fem. El. 399, note. Some, of Creon's servants; depon. verb with perf. in pass. form, mid. signif.

1019. ἐκεῖ for ἐκεῖσε. [σὲ] κατάρχειν . . . χωρεῖν. ὁδοῦ gen. after κατάρχειν. Jelf § 516. πομπὸν δέ με, *and that you should go conducting me*. Ant. 786. [Others, and [I wish] that I should go as your companion.]

1022. ἐγκρατεῖς [τῶν παίδων] agrees with οἱ ἐξαπαδάσσαντες.

1023. οὗς φυγόντες [ἐκ] χώρας τῆσδε. οὐ μή, 176, note. ἐπεύξονται φυγόντες, part. signif. *cause*; 175, note. *For having escaped whom, [clear] from this country, Creon's servants shall surely never offer thanks to the gods.*

1025. ἔχει [σύ].

1026. δόλφ dat. of instrument, after κτήματα for κτηθέντι

1028. Nor will any other of your attendants be able to help you to this, viz. to secure your booty ; for of course I know well that you did not come alone, but brought persons on whose assistance you could trust. This it is my part to see to, (897 &c. ; 1023) so that my city be not beaten by one man. *τάδε* = *τὸ σῶζεσθαι τὰ κ.τ.λ.*

1031. *ἄφ' gov.* by *πιστός*, used transit. Œd. T. 969, note.

1034. *τανῦν τε ταῦτα, καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ Χόρου λεχθέντα τότε, ἔτε κ.τ.λ.,* scil. 824.

1041. *πρὶν ἄν*, 909 ; Œd. T. 1529, note.

1047. *Πυθίαις [ἄκταις]*, i.e. at Œnoe on the borders of Attica and Bœotia, where was a temple of Apollo Pythius, on the road to Delphi. As it is not on the coast, *ἄκται* does not apply to it so well as to Eleusis, a place on the same road nearer Athens, described by *λαμπάσιν ἄκταις*, i.e. *lamp-lit, torch-lit shores*, so called from the torches borne in the sacred Eleusinian procession.

1050. *Ποτνίαι*, Ceres and Proserpine.

1051. *θανοῖσιν*, for *mortals* : dat. commodi.

ἄν rel. to *θανοῖσιν*, gen. after *γλώσσοι*.

1052. *Εὐμολπιδᾶν κλήs*. The Eum. impose silence

1059. *ἐφέσπερον*, *Western [side] of M. Ægaleos*. *πελώσι*, Att. fut.

1061. *Οἰάτιδος*, of Œa, tribe of Œneis, near Ægaleos.

1065. *ἄλῶσεται [Κρέων]*.

1067. *κατά*, either *as regards the bridles* ; i.e. they shew their haste in respect to them : or *quantum frena valent* ; "*nearly* = *adv.*"

1070. *ἄμβασιs* for *ἀνάβηται*, followed by rel. *οἱ*. Œd. T. 85

1075. ἐνδώσειν, neut. *that the πάθη of the maidens will cease.*
Or [Κρέοντα] τάχ' ἂν δώσειν τὰν - τλᾶσαν - εὐροῦσαν.

1082. νεφέλας from a cloud; El. 78, note. ἀγώνων gen. after κύρσαιμι. Wor. § 182, g, obs. 1. ἐωρῆσασα *having raised aloft, above them, τοῦμὸν ὄμμα.* Or θεωρῆσασα transit., *having caused my eye to see them.*

Fem. part. agrees with πελεῖδᾱς instead of ἐγώ.

1094. στέργω; *I pray*, Œd. Tyr. 11, note. διπλᾶς ἀρωγὰς in apposition with Apollo and his sister Diana.

1097. ψευδόμαντις [εἰμί]. τῷ σκοπῷ = ἐμοί.

1098. προσπολουμένας, *led by attendants, πρόσπολοι.*

1102. τέκνον, πάρεστον. Œdipus addresses Antigone, but uses a dual verb, as he is thinking of Ismene also; so 1104, προσέλθεται, ὦ παῖ. and 1112.

1106. σὺν πόθῳ κ.τ.λ. *For the gratification (which I give thee) is not without desire of mine also.*

1108. πᾶν [τεχθέν] φιλόν.

1119. πρὸς τὸ λιπαρές = adverb, taken with μηκύνω. Or with θαιμάζω, *at my earnestness*; neut. adj. with art. = subst. comp. 1125, 1127. τέκνα, acc. after the periphrasis, μηκύνω λόγον. Comp. El. 566, note; Jelf, § 700, obs. 1.

1123. νιν = αὐτάς. 1124. ὥς for ὅσα.

1133. ᾧ scil. Œdipus. τίς οὐκ ἐνι = πᾶσα ἐνεστι.

1134. "οὐκ ἔγωγέ σε [θελῆσαιμ' ἂν θιγεῖν ἐμοῦ], οὐδ' οὖν ἔδσω [εἰ αὐτὸς βούλοιο θιγεῖν.]"

1136. τάδε cogn. acc. = τάσδε τάλαιπωρίας.

1145. δείκνυμι δ' αὐτὸ οὕτως.

1147. *κατηπ.* gen. after ἀκραιφνεῖς. Wor. § 132, g. obs. 1.

1150. λόγος in the rel. instead of the anteced. clause, for λόγου, after γνώμην, *consider with yourself your opinion about*—. Jelf, § 824, I, 1.

1155. μή implies a supposition, not a certainty; Jelf, § 746, 2.

1159. ἤνιχ' depends on καθῆσθαι, not on ἔκυρον.

1163. ἦδ' ἔδρα, *that sitting of his is not of small account*.

1164. αὐτὸν μολόντα αἰτεῖν ἐλθεῖν σοι ἐς λόγους.

1165. ὁδοῦ, *in respect of his journey hither*.

1170. πράγματος, second gen. after δεηθῆς.

1179. σκοπεῖ μή; comp. Œd. Tyr. 747, note.

1182. τόνδε may refer to Polynices or to Theseus.

1185. ἐκεῖνα γὰρ ἀ...λέξεται, οὐ παρὰσπᾶσει σε. λέξεται pass., comp. δηλώσεται, 581.

1189. δρῶντα agrees with κείνον, and governs doub. acc. σὲ and τὰ κ.τ.λ. ὥστε εἶναι θέμις σέ γε κ.τ.λ. θέμις used as acc. indeclinable. Jelf, § 679, 2.

1192. ξασον, dissyllable, by Synizesis. Œd. Tyr. 1451.

1199. i.e. *The ἐνθ. which you have are οὐχὶ βαῖδ*.

1200. ἀδέρκτων, proleptic. Œd. Tyr. 57, note.

1202. οὐδέ τινα αὐτὸν μὲν κ.τ.λ.

1204. νικᾷτέ με ἦδ., *ye win a pleasure from me*; doub. acc. λέγοντες by your words; part signif. cause, 175, note.

1212. τοῦ μετρίου παρὲς ζῶειν. Explained variously. i. παρὲς gov. τοῦ μ., either simply as = neglectful of, (Jelf, § 531) καταφρονήσας, opposed to χρῆζων, desirous of

or the gen. sign. in respect of. ζῶειν is inf. abs., as regards life. ii. παρὲς [χρηζέειν] τοῦ μ. ζῶειν as before. iii. παρὲς ζῶειν τοῦ μ. [χρηζέων].

1214. ἐν ἐμοί, in my judgment. Comp. Œd. Tyr. 677.

1215. πολλὰ acc. after κατέθεντο. λύπας gen. after γυτέρῳ.

1218. οὖν, where [they are]. Comp. Aj. 103.

1220. τὸ θέλον used as a subst. for τὸ θέλημα, so 1604; *When a man falls into too great a desire [of life].*

ὁ δ' ἐπίκουρος κ.τ.λ. *And his [only] ally, one that is alike to all, (when the Fate of Hades.....appears), is dead at the last.* Others read οὐδ' ἐπὶ νόρος, κ.τ.λ., i.e. *There nor is there any satiety, &c.*

1226. Join τὸ βῆναι ὡς τάχιστα. κείθεν for κείσε, by attention to ὅθεν.

1231. *What mortal, involved in many toils, hath escaped yond? i.e. hath escaped his lot of toils.* [Or τίς μὲ; πλάγχθη πολὺ ἔξω; or τίς πολύμοχθος as a subst. T agree better with 1232.]

1232. ἐνι, ἐνεσσι, is in his lot.

1239. ὅδε, nom. without a verb; for after the simile constr. is changed from ὅδε κλονεῖται ὑπὸ δεινῶν κ.τ.λ. τόνδε κλονέουσιν κ.τ.λ.

1248. i.e. *From the North*; either from the βίαι, *twinkl* of the stars, El. 106; or from the *violent winds*, 136, from the *darker* or Northern regions; or from *Rhiphæan mountains*, Πίπας ὄρος.

1251. ἀστακτὶ. See 1646, ἀστακτὶ. Comp. Aj. 1227.

1260. δμματοσπερεῖ, pass. ἡλιοστερής, 813, is act. κραδί, dat. loci.

1262. *τούτοισιν*, dat. after ἀδελφά; Wor. § 136, a.
1265. *κάκιστος τροφαῖς τ. σ.* dat. *because of*, &c.
1272. ἀποστραφῆς, pass. gov. acc. μέ. El. 1045, note.
1276. Elliptic use of ἀλλά, the hypothesis being omitted; *at any rate you*. Jelf, § 774, obs. 2.
1282. *κατοικτίσαντα*, *through causing pity*. These participles express the *means*. τὰ πολλὰ ῥήματα, *a full tale*.
1284. *καλῶς—μοι*, in parenthesis. 1286. [ῥοτε] *μολεῖν*.
1291. &, *for what*. 1295. ἀνθ' ὧν. 275, note.
1301. ἐπεὶ γάρ. The apodosis is implied in 1308, &c.
1309. ἔχων [ἀφικόμεν].
1321. Either: *named after his mother*, τῆς πρ. ἀδ. χρ., *being born* [of her]; supply αὐτῆς. Or, *so named because born of a mother*, &c.; *λοχευθεῖς*, signif. *cause*; 175, note.
1324. πότμου gen. after φυτευθείς. Comp. Œd. Tyr. 1082.
1326. οἱ, *we therefore*. Comp. 731, note. ἀντὶ παίδων, *by thy daughters*. Jelf, § 618, 2.
1328. *εἰκαθεῖν μῆνιν*, unusual constr. for the gen.
1330. πάτρας, gen. after ἐξέωσε.
1332. ἔφασ' [ὁ Θεός].
1333. πρὸς νῦν σε κρηνῶν. See 250, note.
1349. εἰ μὴ ἐτύγχανε κ.τ.λ. Comp. El. 374, note.
1354. ὅς ἀπήλασας, change from third person in 1352.
1357. καὶ [ἐποίησας] φορεῖν.
1359. ἐμοὶ dat. after ταύτῃ. Comp. El. 269, note.

1360. κλαυστά, οίστά, El. 219, note.

1361. σοῦ φονέως, *thee, my murderer*. ὥσπερ = ἕως

1363. ἐκ σέθεν, *through thee*.

1371. ὡς αὐτίκ' [εἰσάγεται].

1381. κρατοῦσιν [αἱ Ἀραί].

1383. ἀπάτωρ ἐμοῦ. Comp. 677; Lidd. and Scott, L

1388. κτανεῖν [ἐκείνον] ὅφ' κ.τ.λ.

1390. πατρῶον, i.e. *where my father Laius is, whom I*

1397. ὁδοῖς, dat. *because of*. Comp. 1265, note.

1400. τέλος stands as a cogn. acc. *On what a journey end did we set out! for, what an end is this to the journey on which &c.!*

1404. Supply χρή from the opposed clause 1403.

1411. κομίζετον for κομίζεσθον. τοῦδ' ἀνδρός, *from me*
ἐκείνοις ἃ πονεῖτον = τοῖς πόνοις, dat. of cause, 139';

1413. ἐμῆς ὑπουργίας, *service rendered to me*. 332, n.

1424. ἐκφέρει, intrans.

1426. συγχωρητέα for -τεον. Comp. 495, note.

1433. *Shall be a care to me, though it be &c.*

1436. θανόντ' i.e. θανόντι. Jelf, § 18, 2.

1441. μὴ σύ γε [ταῦτ' εἴπης]. Jelf, § 897.

1442. μὴ πείθε. 731, note.

1443. εἰ, with subj. Œd. Tyr. 198, note. ἐν, are dependent on φῦναι, *as to their turning out*. καλ—καλ, either

1446. πάντων, *in the judgment of all*. Œd. Tyr. 40, .

1447. The sense is, *Here are fresh evils come on us from the blind stranger Œdipus, unless indeed it is fate which is at work.* *κακὰ* refers (Schol.) to the curses he has uttered in their land, seeming to involve them too in his domestic quarrel. The acc. after *κιγχάνει* may be intended to be uncertain; either *αὐτόν*, with a vague prediction of his near death, comp. 95, though Chorus had not then come on the stage; or *ἡμᾶς*; or *αὐτά*, *unless it be fate that works them.*

Some refer *κακὰ* to the storm just beginning, and explain: *either this storm is come to punish us for entertaining the murderer, or it is the predicted end of Œdipus*: but it does not seem to begin till 1456. Some make *κιγχάνει* = *unless fate corrects or averts them.*

1451. *μάτην* [δν]. Comp. 83.

1454. *ἐπεὶ μὲν ἕτερα* is elliptical, and must be explained from its corresponding clause, *τὰ δὲ κ.τ.λ.* This means *improving, bringing prosperously* (comp. 1567), *other things on the next day, or as the day advances.* From this (i.) we must supply a verb from *αἰξῶν* by Zeugma, e. g. *giving, bringing, δίδους*; (ii.) oppose *ἕτερα* to *τὰ*, the opposite, *adverse things.* (iii.) supply *νῦν* from the opposite *παρ' ἡμᾶς*, just as *ἄλλοτε* is omitted in El. 752; Trach. 11. Or else simply oppose *ἕτερα μὲν* to *τὰ δὲ*, *at one time some things at another time other things*; and supply *αἰξῶν ἄνω* to the former clause; i. e. *by the decrees of the gods all things are brought to accomplishment, as time goes on; some being raised to prosperity sooner, some later.* Lastly, either *ἐπεὶ* = *since*; and then supply a finite verb, *ἔδωκε*, or *δέδωκε*, followed irregularly by a participial clause. Or else *ἐπεὶ* must be looked on as quite corrupt; and some word like *αὐτίκα* is wanted.

458. N.B. *Θησέᾱ*.

1468. ἀφήσει and ἀφορμῇ agree with nom. ἀστραπή.

1474. τῷ, *by what have you conjectured this?*

1478. ἀμφίσταται [ἡμᾶς].

1480. Ἰλαος [ἔσο]. Ellipse of the imperat. very rare
Jelf, § 376, obs.

1482. ἐναισιίου gen. after comp. of σύν. Œd. T. 212, note

1484. μετᾶσχοιμι with acc. *have as my share*; with ge
share in.

1488. τί δ' ἐστὶ τὸ πιστὸν ὃ ἂν θέλοις, κ.τ.λ. Comp. 59
φρενὶ [ἐκείνου].

1490. τυγχάνων, *when I obtained [what I desired
σφιν = αὐτῷ]*.

1492. εἴτε, supply *whether [thou art elsewhere, or] &c.*

1496. *Deems you and the city and his friends worthy, so that
he should pay [you] due thanks, having received [good
your hands]*. [ἔσπε] παρασχεῖν.

1502. κεραυνός [ἐστίν].

1504. τοιαῦτα [χείματα], cogn. acc.

1508. θέλω, μὴ ψεύσας σε πόλιν τε τήνδε [τούτων] ἀπ
ξυγήμεσα, θανεῖν.

1514. πολλὰ adverbial; *frequently [repeated]*. 219, note.

1519. γήρως ἄλυπα, *without the pain of old age*; 677, note

1525. ἀλκὴν γειτόνων, *defence against your neighbours, i.
Thebans*. Comp. Œd. Tyr. 1200. ὥς, in order that;
1528, *since*.

1534. σπαρτῶν. Comp. Ant. 1125, i. e. Thebans.

1535—1595.] ŒDIPUS COLONEUS.

535. καθύβρισαν, aor. signif. *are went to*—. This might be the case of Athens, if the secret were to be rashly revealed: therefore avoid this.

1539. τὰ τοιαῦτα, εἰδότα, doub. acc. after ἐκδιδάσκομεν.

1540. χώρον, *to the place*.

1552. παρ' Ἀιδην, prep. of motion after verb of rest; because motion to the place is implied previously. Jelf, § 646, 2. Comp. 23, 113, notes.

1561. [μήτ' ἐπ'] ἐπιπόνῳ. βαρυᾶχεῖ, from ἄχος.

1562. ἐξανύσαι [ὄδῳ πρὸς] τὴν κ.τ.λ. *may reach &c.*

1565. ἂν αἰξοί = fut. 507, note. μάται, *by no desert of his*.

1571. ἐννᾶσθαι, of the watch-dog, means to lie in his place, not to sleep.

1574. θν, i. e. Cerberus; the address however, ὃ Γᾶς κ.τ.λ., is made to Death, which is explained by 1578, αἰένυπνον, causing eternal sleep.

1575. To go in a cleared space, i. e. to leave the place altogether clear. καθαρῶ [τόπῳ].

1577. τῷ ξένῳ, dat. commodi.

πλάκας, *to the plains*.

1587. καὶ σὺ—ἐξοισθα, ὥς κ.τ.λ.

1588. ὑπηγητήρος [δντος].

1590. For this threshold, ὁδός, comp. 57.

1594. Περῖθου, Peirithous. For his friendship with Theseus see Smith's Dict. Biogr. iii. p. 1100, a. Hor. Carm. i. 7, 27.

1595. μέσος ἀπό, being in the midst at a distance from these places.

1603. νομίζεται, impersonal.

1600. τὸ masc. with μολούσα fem. dual. Jelf, 388, 3, b.

1604. πᾶν τὸ δρῶν = πᾶσα ἡ δρᾶσις. Comp. 1220.

1615. ἀλλὰ γάρ, *but* [*all this you readily endured*] *for*—.

1625. δέισαντας, part. signif. *cause*. 175, note.

1629. ἐπρόσθετο καλούμενος, *perceived that he was called*.
El. 24, note.

1632. μοι, *I pray thee*; dat. *commodi*.

1634. τελεῖν δὲ εἶδ φρονῶν, ὅσα ἂν μέλλῃς [τελεῖν].

1639. ὦν from ὅς, possess. pron. for ἐός, gen. after ψαύσας,
not usual without article.

1646. ἀστακτῖ. See 1251.

1650. ὁμμάτων ἐπίσκιον. When a verbal notion is expressed
by an adj. it takes the object of the verb in the gen. as
if after a subst. Jelf, § 542; comp. Œd. Tyr. 1437.
κρατὸς gen. after ἀντέχοντα.

1653. [μετὰ] βαῖδν [χρόνον].

1662. γῆς-βάθρον = one noun, takes gen. νεπτέρων. 668;
Aj. 54. εὖνουν διαστάν, *opening kindly*.

1663. στενακτός, active. ἀλγεινός, passive signif.

1666. οὐκ ἂν παρείμην. *I would not* [*try to*] *bring over to*
my side, ἐκείνους οἶσι.

1667. φίλων, partitive gen. *those of our friends who*; scil.
Theseus; plur. for sing. Comp. El. 1233, note.

1671. τὸ μὲν, ἄλλο δὲ μή, in one part and not in another;
i. e. in one part only; and with οὐ, not in part only; *i. e.*
in every thing. πατρὸς ἔμ. ἄλ. αἷμα, *the wretched blood of*
our father which by descent is innate in us.

1673. *ᾧτινι*, for *whom*. Comp. 508. *τὸν πολὺν*, *that great toil destined for us*. Comp. El. 564.

1675. *παροίσομεν*, *we shall have to tell of*.

1676. *ἰδόντε* for *ἰδούσα*. Comp. El. 399, note. Perhaps here the mixture of genders is because of the sound.

1679. *ὥς μάλιστα ἂν λάβοις εἰ π. λ. πόθῳ λάβοις*, *you would receive with desire, i. e. would choose. He died as you would most choose to die if you were to choose, if you had the option; or, would most choose that he should die, &c.*

1680. *τί γάρ*, for *why should it not be so?* *ὅτῳ* may be resolved into, *inasmuch as to him*. 731, note.

1685. *γᾶν*, *κλύδωνα*, acc. of *motion over*.

1689. *κατὰ—ἔλοι = κατέλοι*. So 1710, *ἀναστένει*.

1694. *τὸ φέρον καλῶς = τὸ καλὰ φέρον*.
φλέγεσθον, *be excited by; so gov. acc.*

1696. *κατάμειπτα*, *blameably*. neut. plur. adv.

1698. *For what is by no means pleasant [seemed] pleasant*.

1702. *οὐδὲ γὰρ μὴ κυρήσῃς ὧν ἀφίλητος ἐμοὶ καὶ τᾷδε*, for *you shall not ever happen to be unloved by me and her (Ismene)*. οὐ μὴ, 176, note. *κυρήσῃς ὧν*, Wor. § 165.

1712. *τὸ σὸν ἄχος*, *grief for thee*. See 332.

1719. *πατὴρ δὲ ἐρήμας*, *deserted by our father*. Œd. Tyr. 57, note.

1723. *κακῶν δυσ.*, *hard to be caught by ills*.

1734. *ποῖ ἔξω*, *whither shall I go and find?* 23, note.

1739. *ἀπέφυγε τὰ σφῶν*. μὴ, 1761; Wor. § 168, obs. 24

1745. [*My troubles were*] *at one time remediless, at another even more so.*

1751. ἐν οἷς, *in those cases where the pleasure that belongs to the regions below is laid up in the grave together with man.* ξύνα, neut. adj. for adv. Comp. Ant. 546.
 χάρις χθονία, i. e. *such as can be felt by those that die.*

1755. [ἄσπερ] ἀνύσαι. χρείας, comp. El. 1451, note.

1761. μηδένα belongs to both infinitives. See 1739.

1768. ἔχει κατὰ νοῦν, like ἔχει with adv., *are pleasing.*

1773. πάντα acc. after ἀποκλίνειν [δρᾶν], *to shrink from doing.*

1775. τῷ dat. after πρὸς χάριν = *pleasing.*

1777. ἐπὶ πλείω, *further* ; like ἐς πλεον, Œd. Tyr. 700.

